

EMO 42. DÖNEM BASIN AÇIKLAMALARI

EMO, 26-28 Mart tarihlerinde yaptığı 42. Olağan Genel Kurulu'yla yeni kurullarını belirledi...

EMO'DA YENİ YÖNETİM

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) 42. Dönem Olağan Genel Kurulu'nda seçilen yeni Yönetim Kurulu, 41. Dönem Yönetim Kurulu'ndan görevi devraldı. EMO 42. Dönem Yönetim Kurulu, dün (3 Nisan 2010) ilk toplantısını yaparak, görev dağılımını gerçekleştirdi. EMO 42. Dönem Yönetim Kurulu Başkanlığı'na Cengiz Göltaş, Başkan Yardımcılığı'na Mehmet Turgut, Yazmanlığa Erdal Apaçık, Saymanlığa Cemil Kocatepe getirilirken, Yönetim Kurulu üyeleri de Emir Birgün, Serdar Pakker ve Mehmet Bozkırhoğlu'dan oluştu.

EMO 42. Dönem Onur Kurulu ve Denetleme Kurulu da ilk toplantılarını gerçekleştirdi.

'Karanlık saldırılara karşı duracağız'

EMO 42. Dönem Yönetim Kurulu, ülke gündemine ilişkin değerlendirme yaparak, yeni dönemdeki çalışma anlayışını şöyle ortaya koydu:

"AKP eliyle Cumhuriyet kazanımlarının tartışma konusu yapıldığı, gerici bir seferberliğin toplumsal dokuyu giderek bozduğu, çağdaş yaşamın tarikat ve cemaat kültürü ile baskı altına alınmaya çalışıldığı karanlık bir döneme sürükleniyoruz. TMMOB ve odalarına, emekten yana demokratik kuruluşlara karşı saldırıların yoğunlaştığı bir süreçten geçiyoruz. Anti demokratik uygulamalar yaygınlaştırılmakta, en basit hak arama mücadeleleri bile günümüzde terörize edilmektedir. Daha iki gün önce TEKEL işçilerinin, örgütlenme hakları yok sayılarak, konfederasyon binasına ulaşmaları, 'bir darbe ortamını andıran görüntüler altında' engellenmiştir.

Böylesi bir dönemde iş başına gelen EMO 42. Dönem Yönetim Kurulu olarak, demokratik bir toplumun gereğinin örgütlü bir toplum olduğu bilinciyle karanlık saldırılara karşı duracağız. Kürt sorununun çözümünde demokratik barışçıl yol ve yöntemlerle, bir arada kardeşçe yaşamasını sağlayacak çabaların güçlendirilmesine katkı koyacağız. Odamızın geçmiş birikim ve deneyimleri ışığında özelleştirme ve yolsuzluklara karşı mücadeleyi daha güçlü sürdürmeye çalışacağız. Mesleki alanlarımıza yönelen küresel kapitalist saldırı karşısında EMO olarak mesleki haklarımızı korumak için hukuki alanlar başta olmak üzere her türlü platformda gereken mücadeleyi yürüteceğiz. Enerji, iletişim ve bilişim alanlarında kamu yararını temel alarak mesleki, sosyal ve politik yaklaşımımızı sürdüreceğiz."

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
04.04.2010

Türkiye, bilgi teknolojileri altyapısı, kullanımı ve hazırlık endeksinde irtifa kaybediyor... BİLGİ TOPLUMU STRATEJİSİ HEDEFLERİ KAĞITTA KALDI

Türkiye'ye İnternet'in gelişiminin 17. yılı 12 Nisan'da doldu. Geçen ay sonunda yayınlanan Küresel Bilgi Teknolojileri Raporu, 5-18 Nisan tarihleri arasında kutlanan İnternet Haftası'na gölge düşürdü. Rapora göre Türkiye, 133 ülkenin yer aldığı, hem bilgi ve iletişim teknolojileri altyapısı, hem bu teknolojilerin kullanımı hem de hazırlık endeksinde sınıfta kaldı. Ağ Toplumuna Hazırlık Endeksi'nde geçen yıl 55. sıradan 61'e düşen Türkiye, bu yıl da 69. sıraya geriledi. Türkiye'de ilk kez 2006 yılında yürürlüğe konulan 5 yıllık Bilgi Toplumu Strateji Belgesi hedefleri de kağıt üzerinde kaldı.

Bilgi Toplumu Strateji Belgesi (2006-2010) kapsamında İnternet kullanıcı yoğunluğunun 2010 yılında yüzde 51'e çıkması hedeflenmişti. Ancak küresel krizin etkisiyle 2009 yılında bu oran yalnızca 2.3 puan artarak yüzde 38.1 olabildi. Stratejinin hazırlandığı dönemde yüzde 14 olan İnternet kullanıcısı oranı yıllık ortalama 6 puan artabilmiştir. Hedefin yakalanabilmesi için bu yıl İnternet kullanıcısı oranınının 12.9 puan birden artış göstermesi gerekmektedir ki, bu olası değildir.

Yine Strateji Belgesi hedefleri içerisinde genişbant abone yoğunluğunun yüzde 2'den 2010 yılında yüzde 12.5'e çıkarılması hedeflenmişti. Ancak 2007'de bu oran yüzde 6, 2008 yılında yüzde 8.4 olurken; geçen yıl yüzde 9'da kaldı. Bu hedefin de 2010 yılında gerçekleştirilemeyeceğini söylemek kehanet olmayacaktır. Nitekim AKP Hükümeti de yayınladığı 2010 Yılı Programı'nda, Bilgi Toplumu Strateji Belgesi'ndeki yüzde 12.5'lik hedefi yüzde 11'e çekmiştir.

Bilgi teknolojileri alanında 3.1 milyar dolar olan pazar büyüklüğünün 2010 yılında 9.6 milyar dolara çıkarılması hedeflenmişti. Ancak 2007 yılında pazar büyüklüğü 4.7 milyar dolar, 2008 yılında 7.1 milyar dolar olurken, 2009 yılında 6.8 milyar dolara geriledi. Bu veriler pazar büyüklüğünde de hedefin yakalanamayacağını göstermektedir. AKP Hükümeti'nin 2010 Yılı Programı'nda da bilgi teknolojileri pazar büyüklüğüne ilişkin 2010 yılı hedefi 9.6 milyar dolardan 7.5 milyar dolara çekilmiştir.

Ağ Toplumu Hazırlıkta Durmak Yok Düşüşe Devam

Bilgi Toplumu Stratejisi hedeflerinin gerisinde kaldığı gibi ülkemizin dünya sıralamasındaki yeri de geriledi. Dünya Ekonomik Forumu'nun ve Dünya İçin İş Okulu'nun (INSEAD) birlikte hazırladığı, mart ayı sonunda açıklanan, Küresel Bilgi Teknolojileri Raporu'na (2009-2010) göre Türkiye, 133 ülke içerisinde Ağ Toplumu Hazırlık Endeksi'nde yine geriledi. Ağ Toplumu Hazırlık Endeksi'ne 2001 yılında 41. sıradan giriş yapan Türkiye, 2007 yılında 55. olmuştu. Sıralamada 2008 yılında 61'e düşerken, 2009 yılında da 69'a indi.

Bu genel endeksin dayandığı "çevresel faktörler, hazırlık ve kullanım" başlıklı 3 bileşene bakıldığında da Türkiye'nin ciddi bir gerileme içerisinde olduğu görülmektedir. Çevresel faktörler bileşeninde 56. sıradan 59'a düşen Türkiye, bilgi ve iletişim teknolojileri kullanım bileşeninde 54'ten 62'ye gerilerken; bilgi ve iletişim teknolojilerine hazırlık bileşeninde ise 69. sıradan 90. sıraya kadar düştü.

Altyapı Gelişimi Umut Vaat Etmiyor

Bilgi ve iletişim teknolojilerinin altyapısının gelişimini ve yaygınlaşmasını gösteren endeks sıralamasında, 2008 yılında 60'tan 62'ye düşen Türkiye'nin 2009 yılında da aynı düzeyde kaldığı görülmektedir. Bilgi ve iletişim teknolojilerine ilişkin yasal çerçeve açısından 56. sıradan 63. sıraya düşen Türkiye, bilgi ve iletişim teknolojileri pazarının gelişimine ilişkin alt endekste 66. sıradan 64'e çıktı. Ancak bu 2 sıralık yükselişle, önceki yıl yaşanan düşüşü telafi edemeyen Türkiye, 2007 yılında bulunduğu 51. sıranın oldukça gerisinde kaldı.

BİT Hazırlığında Türkiye Yayan Kaldı

Bireysel olarak bilgi ve iletişim teknolojileri kullanımına hazırlık endeksinde Türkiye, 64'ten 94'e kadar geriledi. İş dünyasının faaliyetleri sırasında bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanmaya hazır olma durumunu gösteren endekste 63. sıradan 79. sıraya indi. Kamunun bilgi ve iletişim teknolojilerine hazır olma endeksinde ise geçen yıl 65.'likten 87. sıraya düşen Türkiye, bu yıl ancak 83'e ilerleyebildi.

Kullanım bileşenini oluşturan 3 alt endeksten bireysel olarak bilgi ve iletişim teknolojilerini kullanım endeksinde 61. sıradan 55. sıraya, kamunun kullanım endeksinde 60. sıradan 57. sıraya yükselen Türkiye, iş dünyasının kullanımında 48. sıradan 54. sıraya düştü. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin bireysel kullanım endeksinde bu yıl yaşanan yükseliş geçen yıl yaşanan 4 sıralık düşüşü telafi ederek, Türkiye'yi 2 sıra yukarı çıkardı. Ancak kamunun kullanım endeksinde bu yıl yaşanan yükseliş, geçen yılki 4 sıralık düşüşü dahi telafi edemedi.

İşsizlik Yapısal, Çözümler Sanal

Tüm dünyanın küresel ekonomik krizden etkilendiği dikkate alındığında, ülkemizin diğer ülkeler içerisindeki sıralamada gerilere düşmesi yalnızca küresel ekonomik krizle açıklanamayacak yapısal sorunların varlığına işaret etmektedir. EMO'nun 2009 yılı araştırmasına göre bilgisayar mühendislerinin yüzde 9.5'i, elektronik haberleşme mühendislerinin yüzde 8.3'ü, elektronik mühendislerinin yüzde 7.7'si, elektrik-elektronik mühendislerinin de yüzde 10.7'sinin işsiz olduğu belirlenmiştir. Türkiye İstatistik Kurumu'nun bu yıl ilk kez yayımladığı mesleki alanlara göre işsizlik verilerine bakıldığında da bilgisayar alanında meslek lisesi, yüksek okul ya da fakülte-den mezun olmuş olanlar arasında işsizlik oranı yüzde 20.6'dır. Bu oranla bilgisayar alanı, 21 mesleki alan içerisinde en yüksek işsizliğin olduğu 4. meslek grubudur. Mevcut mezunlara dahi iş bulamayan AKP Hükümeti, 2010 Yılı Programı'nda resmi eğitim kurumları dışında sertifika programlarıyla bilgisayar alanındaki işgücü arzını artırmayı planlamıştır:

“BİT (bilgi ve iletişim teknolojileri) sektörünün nitelikli personel ihtiyacı, belirlenecek uzmanlık alanlarındaki uluslararası kabul gören sertifika programları vasıtasıyla karşılanacaktır.”

Yabancı mühendislerin ve teknik elemanların ülkemizde çalışmasını kolaylaştıracak bu tür düzenlemeleri yaşama geçiren AKP Hükümeti, her yıl mezun olan 6 bin yeni bilgisayar, elektronik, elektronik haberleşme, elektrik-elektronik mühendisine nasıl iş bulacağını açıklamak zorundadır.

Gelir dağılımı uçurumu ve genişleyen yoksulluk, eğitim başta olmak üzere bilgi ve iletişim teknolojilerinin kullanımında yoksunluğu beraberinde getirmektedir. Bilgi ve iletişim teknolojilerinin yaygınlaşabilmesi, bu alanda tüketen değil üreten bir ülke olabilmemiz için, ekonomi politikalarının yönünün kamuya döndürülmesi zorunludur.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
14.04. 2010

EMEK HAREKETİNİN HAZİN ÖYKÜSÜ: TÜRK TELEKOM'UN ÖZELLEŞTİRİLMESİYLE 24 BİN 207 KİŞİLİK İSTİHDAM YOK OLDU...

Krizin faturasının emekçilerin üzerine yıkıldığı, işsizliğin her geçen gün arttığı, çalışanların haklarının gasp edildiği, ülkenin kamu varlıklarının sermayeye teslim edildiği, yoksulluk baskısı altında insanların sindirildiği ağır bir dönemde 1 Mayıs Emekçi Bayramı'nı kutluyoruz.

Bu yıl Taksim Meydanı'nın emekçilere açılmasını, 32 yıllık gecikmiş bir karar ve emekçilerin simgesel bir kazanımı olarak görüyoruz. 32 yıllık bu abluka kaldırılmak zorunda kalınırken; işçi sınıfına karşı örülen yeni ablukaların da ortadan kaldırılabilmesi için daha güçlü örgütlenme ve dayanışma gerektiği açıktır. Cumhuriyet tarihinin en özelleştirmeci iktidarı olan AKP, bu yolla çalışanların işsiz kalmasına ve sendikalaşma hakkının yok edilmesine aracı olmaktadır. Oda olarak mesleki alanımız içerisinde yer alan Türk Telekom'un özelleştirilmesinin ardından, haberleşme işkolunda sendikalı çalışan sayısı yüzde 45 azalmıştır. Türk Telekom bünyesinde özelleştirme öncesi 2005 yılında 51 bin 737 olan çalışan sayısı, 2009 yılı itibarıyla yüzde 47'lik gerileme sonucunda 27 bin 530'a kadar düşmüştür. Yani yalnızca Türk Telekom'da yaşanan istihdam kaybı 24 bin 207'dir. Bu 24 bin 207 çalışana ortalama brüt 2 bin TL ücret ödediği varsayılrsa; Türk Telekom'un ürettiği hizmetle sağlanan gelirin yılda yalnızca 581 milyon TL'lik bölümü, bu işçilere emekleri karşılığı veriliyor olacaktı. Ortalama 4 kişilik bir aile üzerinden hesaplandığında Türk Telekom'un ürettiği gelirin bölümünü yoluyla 24 bin 207 çalışan 96 bin 828 kişiyi besleyecekti. Şimdi çalışan sayısını azaltarak alıcı şirket, bir avuç insandan oluşan sermayedarlarına daha fazla kar aktarımı yapmaktadır.

Başbakan bugün artan işsizlik oranı karşısında her işadamı 1 işçi alsa istihdam sorununun çözüleceğini söylemektedir. Öncelikle Başbakan'ın yalnızca Türk Telekom'da yaşanan 24 bin 207 kişilik istihdam kaybının hesabını vermesi gerekir. AKP iktidarı küresel sermayenin talepleri doğrultusunda ülkemizi işsizliğe mahkum etmekte, sonra da yarattığı işsizlikten seçim zamanında kendisine siyasal rant alanı yaratmaktadır.

Özelleştirme aracılığıyla saldırılar yoğun bir şekilde sürdürülmekte, "sizi istihdam ediyoruz" safsatasıyla çalışanlar 4-C adı altında iş güvencesiz ve düşük ücretli bir hayata mahkum edilmek istenmektedir. Elektrik enerjisi alanında dağıtım bölgele-riyle başlayan özelleştirme süreci üretim tesislerine yaygınlaştırılmaya çalışılmaktadır.

Mesleki faaliyetlerimizin yoğunlaştığı haberleşme ve enerji sektörü yanında bizzat mühendislik alanı da küresel sermayenin tehdidi altındadır. Bu çerçevede, mesleki alanımızı sermayenin talepleri doğrultusunda biçimlendirme arayışları, yabancı işgücünün ülkemizde serbestçe çalışmasına yönelik girişimler, esnek ve örgütsüz çalışma dayatması hemen sayılabilecek başlıklardır.

Örgütlenme önündeki engeller kaldırılmadan, sendikalaşma hakkı yaşama geçirilmeden, insanlara güvenceli bir çalışma ortamı yaratılmadan, parasız-eşit eğitim ve sağlık hakkı gözetilmeden ülkemizde demokrasi, özgürlük ve barış ortamı yaratılamaz.

Elektrik, Elektronik, Elektrik-Elektronik, Elektronik Haberleşme, Bilgisayar ve Biyomedikal mühendisi tüm meslektaşlarımızla, 1 Mayıs'ta haklı taleplerimize sahip çıkmak için alanlarda olacağız.

Yaşasın 1 Mayıs!

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
30.04.2010

EMO'dan YÖK ve Milli Eğitim Bakanlığı'na Teknoloji Fakülteleri Uyarısı **TABELA DEĞİŞİKLİĞİYLE MÜHENDİS YETİŞMEZ**

AKP Hükümeti, mesleki ve teknik eğitim fakülteleri mezunlarının yaşadığı istihdam sorunu karşısında popülist bir yaklaşımla mühendislik mesleğinde açmazlar yaratacak bir adım atarak, bu fakülteleri teknoloji fakültelerine dönüştürmüştür. Bu fakültelerden tekniker mi, mühendis mi, teknoloji mühendisi mi, yoksa teknolojist mi mezun edileceği konusunda 5 aydır hiçbir açıklama yapılmamış, hiçbir düzenlemeye gidilmemiştir. Üniversite sınavları öncesinde bu fakültelerin hangi bölümleri açacağı dahi henüz belirlenmemiştir.

Bazı üniversiteler ne yazık ki yalnızca tabelası değiştirilen bu fakültelerden mühendis mezun etme hevesine kapılmıştır. Öncelikle tabela değiştirilerek mühendis yetiştirilemeyeceğini; bazı fakülte mezunlarının yaşadığı istihdam sorununun, yeni istihdam sorunları yaratılarak çözülemeyeceğini vurgulamak gerekmektedir. AKP Hükümeti, böyle bir konuda eğitim sistemini ve ülkenin gelişim planlarına göre istihdam ihtiyacını gözetken herhangi bir strateji belirlemeden ve konunun taraflarıyla paylaşmadan, oldubittiyeye getirerek hareket etmektedir. Ülkede genel seçimlerin yaklaştığı bir dönemde böyle bir karar alınması, yalnızca siyasal çıkarla açıklanabilir bir adımdır.

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) olarak, Yükseköğretim Kurulu'na (YÖK) ve Milli Eğitim Bakanlığı'na dün (4 Mayıs 2010) gönderdiğimiz yazıyla, mesleki ve teknik eğitim fakültelerinin teknoloji fakültelerine dönüştürülmesinin ardından yaşanan karmaşayı ortaya koymaya çalıştık ve bu kararın yeniden gözden geçirilmesini istedik. Yazının tam metnine <http://www.emo.org.tr> adresinden ulaşabilirsiniz.

YÖK'e ve Milli Eğitim Bakanlığı'na Uyarı Yazısı

EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş imzasıyla YÖK'e ve Milli Eğitim Bakanlığı'na gönderilen yazıda, "Konuyla ilgili yeterli bilginin bulunmaması, yapılan

girişimin iyi düşünülmeden başlatıldığını göstermektedir. Bu nedenle konuyu daha da içinden çıkılmaz bir aşamaya gelmeden, konunun meslek odaları başta olmak üzere ilgili taraflarını da kapsayacak şekilde yeniden gözden geçirilmesi için çalışma yapılmasını, bu değişikliklerle esas olarak neyin hedeflendiğinin kamuoyuna ve tarafımıza bildirilmesini talep ederiz” denildi.

Yazıda, temel itiraz noktaları ve öneriler özetle şöyle ortaya konuldu:

1- Bilimsel, teknik ve akademik veriler, mesleki ve teknik eğitim fakültelerinde uygulanan programın, mühendislik unvanı elde edilmesi için yeterli olmadığını ortaya koymaktadır. Bu durum karşısında, teknik öğretmen yetiştirmek üzere programlanmış fakültelerin adlarının değiştirilerek mühendis yetiştirmesinin sağlanamayacağı gibi teknik öğretmenlerin unvanlarının değiştirilmesiyle mühendis olamayacakları da açıktır.

2- İstihdam sorunu yalnızca teknik eğitim fakülteleri değil, fen-edebiyat fakülteleri mezunları başta olmak üzere diğer fakültelerden mezun olanların, hatta mühendislerin de karşı karşıya kaldığı bir sorundur. Türkiye İstatistik Kurumu'nun ilk kez açıkladığı verilere göre mühendislik işlerinde işsizlik oranı yüzde 12.8'dir. Elektrik Mühendisleri Odası olarak 2009 yılında yürüttüğümüz Küresel Krizin Etkileri: EMO Üyelerinin İstihdamı araştırmasına göre ise; elektrik-elektronik mühendislerinde yüzde 10.7, elektrik mühendislerinde yüzde 10.3, bilgisayar mühendislerinde yüzde 9.5, elektronik haberleşme mühendislerinde yüzde 8.3, elektronik mühendislerinde yüzde 7.7, biyomedikal mühendislerinde yüzde 7.1 oranına ulaşan işsizlik söz konusudur.

3- Mühendislik gibi üniversite sınavlarında çok yüksek puanlarla ülkemizin en iyi öğrencilerinin seçilip alındığı ve teknik eğitim fakültelerinin neredeyse 2 katı kaynak harcanarak yetiştirilen mühendislerde yüzde 10'ları aşan işsizlik oranı ciddi bir istihdam sorunu olduğunu göstermektedir. Bu soruna dahi çözüm üretilemezken, yetersiz bir eğitimle yeni işsiz mühendisler yaratma girişimi, bilimsel ve akademik hiçbir gerekçeyle açıklanamaz.

4- ABD'de ve Avrupa'da birçok ülkedeki “mühendislik teknolojisi/teknoloğu” yerine Türkçe çevirileri ters sözcük sırasında yapılarak “teknoloji mühendisi” veya “uygulama mühendisi” adı kullanılmaktadır. Böylece, teknoloji fakültelerinden mezun olacakların, mühendislerin yetki ve sorumluluk alanlarına sokulmak istendiği sonucu ortaya çıkmaktadır. Hatta ülkemizde doğrudan mühendis unvanı kullanılmaya başlanmıştır.

5- Meslek liseleri mezunlarının üniversite sınav girişlerine ilişkin katsayı karmaşası yaratılırken, meslek liselerine öğretmen yetiştiren eğitim fakültelerinin kapatılması iç tutarlılık açısından da ayrıca ele alınmalıdır. Ülkemizde iş dünyası sürekli olarak nitelikli ara eleman ihtiyacına vurgu yaparken; teknoloji fakülteleri kurulumuyla birlikte, ara eleman yetiştirecek eğitim kadrolarının 1 yıllık formasyon eğitimiyle yetiştirilmesinden de söz edilmektedir.

6- İş dünyasının ihtiyacı olan nitelikli ara eleman ve tekniker yetiştirilmek isteniyorsa, meslek yükseköğretim kurumlarının eğitim kalitesinin artırılması zorunludur. Eğer teknik ve mesleki eğitim fakülteleri için ihtiyaç fazlası olduklarına yönelik belirleme yapılmışsa,

bu kaynağın nitelikli ara eleman yetiştirmek için meslek yüksekokullarıyla ilişkilendirilerek kullanılması daha yerinde bir tercih olacaktır.

7- YÖK'ün teknoloji fakültelerinde mühendislik bölümleri açılmasına izin vermesi durumunda, aynı üniversite bünyesinde örneğin iki ayrı bilgisayar mühendisliği bölümü kurulması gibi garip durumlar da ortaya çıkacaktır. Alınan Bakanlar Kurulu kararıyla 21 teknoloji fakültesi oluşturulmuştur. Teknik eğitim fakülteleri bünyesinde EMO'nun mesleki alanlarındaki ara elemanları yetiştirmek üzere kurulan öğretmenlik bölümlerinin 2009 yılında 2 bin 592 öğrenci aldığı, aynı yıl EMO'nun mesleki alanlarındaki mühendislik fakültelerine 11 bin 835 öğrencinin kayıt olduğu görülmektedir. Teknik eğitim fakültelerindeki aynı kontenjanların teknoloji fakülteleri adı altında mühendislik bölümü kontenjanlarına dönüştürülmesi durumunda, ortalama 4 yıl sonra mezun olacak mühendis sayısının yüzde 22 artması söz konusu olacaktır. Bu durum, mühendislerin mevcut işsizlik oranının 3'e katlanması anlamına gelecektir ve işsizlik sorununun çözümüne herhangi bir katkıda bulunmayacaktır.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
05.05.2010

Rusya Türkiye'de nükleer santral sahibi yapılıyor...

NÜKLEERDEN ÜRETİLECEK PAHALI ELEKTRİĞE GARANTİ

AKP Hükümeti'nin nükleer teknoloji merkezi yaratacakları iddiasıyla başlattıkları ihale süreci Rusya'nın Türkiye Cumhuriyeti'nin yapacağı yer tahsisi üzerinden Türkiye'de nükleer santral sahibi olmasına dönüştü. İmzalanan devletlerarası anlaşmaya göre nükleer santralin sahibi yüzde 100 hisseyle Rusya'nın reaktör inşa eden şirketi Atomstroyexport olacak. Hatta şirket, daha sonra yüzde 49'a kadar hisse satışı yapmayı planlıyor. Bu kapsamda Türk şirketlerinin ilgili olduğunu, ancak Avrupa'daki şirketlerle de görüştiklerini dahi açıkladılar. Yani Türkiye'nin nükleer santral konusunda geldiği nokta, kendi ülkesinde Rusya'yı nükleer santral sahibi yapmak olurken, nükleer santral kurulum süreci içinde Türkiye'ye doğalgazda bağımlı olduğu Rusya'dan bir de nükleer enerji satın alan ülke olma konumu biçildi.

AKP Hükümeti, aynı şirkete ihale yoluyla hukuka aykırı olarak nükleer santral kurdurmaya çalışmış, ancak TMMOB'un açtığı dava üzerine hukuka aykırılıklar nedeniyle ihaleyi iptal etmek zorunda kalmıştır. Şimdi ise yargı kararını, ihale ve rekabet sürecini bertaraf etmeye çalışarak, devletlerarası anlaşma yoluna başvurmuştur.

Rusya, anlaşmaya göre 1200 megavat üzerinden 4 reaktör inşa edecektir. Böylece Türkiye'de 4 bin 800 megavat kurulu güçte nükleer santral sahibi olacak Rusya buradan ürettiği elektriği de ortalama 12.35 sent gibi yüksek bir fiyat üzerinden Türkiye'ye satma garantisi elde etmiştir. 4 bin 800 megavatlık nükleer santral için 20 milyar dolarlık bir yatırım maliyeti açıklanmıştır ki, bu Rusya'nın aynı türde inşaatına başladığı santrallerin birim yatırım maliyetlerinin oldukça üzerindedir. Rusya'nın Türkiye'de

sahip olacağı nükleer santralin birim yatırım maliyeti (kW başına) açıklamalara göre 4 bin 166 dolardır. İnşa aşamasında olan Nizhegorod'un birim yatırım maliyeti 1958 dolar, 2008 ve 2009 yılında iki reaktör olarak inşasına başlanan Novovoronezh 2'nin birim yatırım maliyeti 2 bin 83 dolardır. 2008 yılında bir ünitesinin inşasına başlanmış olan ve ikinci ünitesinin inşasına da bu yıl başlanılan Leningrad 2'nin birim yatırım maliyeti ise 2 bin 417 dolardır. Bunlar içinde en yüksek yatırım maliyetinin söz konusu olduğu Leningrad 2'yle karşılaştırıldığında Türkiye'de yapılacak nükleer santral yatırımı yüzde 72 daha pahalıdır. Nizhegorod'a göre ise Türkiye'de yapılacak nükleer santral yatırımının pahalılık düzeyi 2 katı aşmaktadır.

Yatırım maliyetinin yüksek tutulması, elektrik satış fiyatının da yüksek belirlenmesine yol açmaktadır. Nükleer santraldan Türkiye 12.35 sent üzerinden elektrik satın almayı garanti etmiş durumdadır. Yapılan açıklamalar, alım garantisi kapsamında müşterisi hazır olan nükleer santraldan satılacak enerjinin birim fiyatının 18.77 kuruş ile DUY denilen karaborsa fiyatına yükseltildiğini göstermektedir. Devletlerarası anlaşma yoluyla nükleer santral üzerinden 15 yıl gibi uzun vadeli olarak oldukça yüksek fiyat düzeyinin garanti edilmesiyle enerji fiyatlarında artış yapısal hale getirilmiş olacaktır. Ortalama fiyat üzerinden Türkiye, Rusya'ya 15 yılda satın alacağı 415 milyar kilovat saatlik elektrik karşılığında 51 milyar dolar ödeyecektir. Şirket, 15 yılın ardından da kurulan DUY piyasası üzerinden yüksek fiyatla satış olanağını sürdürebilecektir.

Yapılan anlaşma pek çok açıdan sorgulanmaya muhtaçtır. Öncelikle ucuz enerji üretiminin söz konusu olmadığı açıktır. Tersine yurttaşların elektrik faturalarında artışa neden olacak bir yatırımdır. Böylece yurttaşlar hem nükleer santral nedeniyle ciddi bir riskle karşı karşıya bırakılmakta, bunun karşılığında ise ekonomik anlamda bir faydadan söz etmek dahi mümkün olamamaktadır. Yapılacak nükleer santralda tamamen yetki, kontrol Rusya'ya bırakılmış olup Türkiye'nin iddia edildiği nükleer teknoloji merkezi olması da söz konusu değildir. Nükleer santral tercihi kaynak ve ülke çeşitlendirme gerekçesiyle savunulmasına rağmen, tam tersine Rusya'ya ve dış kaynağa Türkiye daha da bağımlı hale getirilmektedir. AKP Hükümeti, Rusya ile imzaladığı alım garantili nükleer santral anlaşmasıyla yerli ve yenilenebilir kaynaklarını teşvik etmek yerine Rusya'ya nükleer santral teşviği vermeyi tercih etmiştir. Bu tercihin, ekonomik ve teknolojik olarak açıklanabilir bir tarafı bulunmamaktadır. Tamamen siyasi bir tercihtir ve örtülü ilişkilerin sonucudur.

Rusya ile yalnızca nükleer santral kurulmasına ilişkin anlaşma imzalanmamış, aynı gün Başbakan'ın damadının Genel Müdürü olduğu Çalık Holding'in yürüttüğü projeye ilişkin de işbirliği anlaşması yapılmıştır. İki ülkenin enerji bakanlıkları arasında imzalanan işbirliği mutabakatı ile Karadeniz Bölgesi'ndeki ham petrolün Samsun-Ceyhan Ham Petrol Boru Hattı'nın önceliği temel alınarak taşınması öngörülmektedir. Böylece Çalık Holding'in projesine Rusya'dan petrol aktırılması kararlaştırılmış olmaktadır.

Ülkemizin yerli ve yenilenebilir potansiyeli henüz değerlendirilmemişken, pahalı, tehlikeli, atık sorunu bulunan, dışa bağımlı nükleer santral tercihinde bulunulması kabul edilemez.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
13.05.2010

Özelleştirme ve Taşeronlaştırma Madencinin Kabusu Oldu...

KARAELEMAS TABUT OLMASIN

Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi Müdürlüğü'ne bağlı yeraltı kömür ocağında 17 Mayıs 2010 tarihinde meydana gelen patlama, maden işçisine ölümün “kader” olarak dayatıldığını bir kez daha gündeme getirdi. Patlamanın ardından yeraltında sıkışıp kalan 2'si maden mühendisi olmak üzere 28 işçiye ulaşılması ne yazık ki 3 gün sonra mümkün olabildi. Madenciliklerden 2'sine hala ulaşamadı.

İlk belirlemelere göre “bir ateşleyici kaynağının sebep olduğu grizu patlaması”, enerji ve madencilik alanında yaşanan taşeronlaştırma ve piyasalaştırma uygulamalarının yalnızca ülke ekonomisini değil, iş güvenliği ve işçi sağlığını da olumsuz etkilediği gerçeğini ortaya çıkardı. Kazanın -540 metrede “hizmet alımı” suretiyle yapılmakta olan “Karadon Kuyusu Akrosaj İrtibat ve Su Kuyusu Yapımı” çalışmaları sırasında meydana geldiği belirtiliyor.

Madenlerin özelleştirilmesi veya TTK tarafından işletilen madenlerin “hizmet alımı” adı altında özel sektöre açılması, güvenlik önlemleri yüksek düzeyde olması gereken bu iş kolunda uzmanlaşmanın önündeki en büyük engel haline gelmiştir. Temel insan hakkı olan örgütlenme özgürlüğü, işçilere iş güvencesinin yanında uzmanlaşma ve iş güvenliği olanağı da sağlamaktadır. İşçi maliyetlerini düşürme adına sendikasız, güvencesiz çalıştırılan maden işçisine ne yeterli eğitim verilmekte, ne de gerekli deneyim kazanılmasına olanak sağlanmaktadır. Yeni işçilerin eğitimi için deneyimli personelin bulunması hayati önem taşımaktadır. Taşeron şirketlerin maliyetlerini aşağı çekmek ve proje başına düşen karlılık oranlarını artırmak için sık sık personel değiştirdiği bir ülke gerçeğidir. Tüm iş kollarında yeterli güvenlik önlemi olmadan, deneyimsiz personelle faaliyet sürdürülmesi iş kazalarına davetiye çıkarmaktadır. Madencilik ve enerji alanlarında ise can kayıplarının yaşanmasına neden olmaktadır.

AKP Hükümeti, taşeronlaştırma uygulamasının yanında TTK tarafından yapılan taşkömürü üretimini rödovans ihaleleri ile düzenli olarak özel sektöre kaydırmıştır. İlk AKP Hükümeti'nin kurulduğu 2002 yılında Türkiye'de 2 milyon 319 bin ton taşkömürü üretimi yapılırken, özel sektörün üretimdeki payı yalnızca yüzde 3.2 olarak gerçekleşmiştir. Bu oran 2005 yılında yüzde 23.4'e fırlamış, ardından da 2006 yılında yüzde 34.3'e yükselmiştir. Özel sektörün payı 2007 yılında yüzde 32.7, 2008'de yüzde 39.6, 2009'da ise yüzde 34.7 olmuştur. Son açıklanan verilere göre 2007 yılında kömür madenciliği alanında iş kazası sayısı 6 bin 293 olup, bu sayı beklenen iş kazasına göre yüzde 1530 daha fazladır. 2008 yılında da bu alanda 5728 iş kazası gerçekleşmiş olup, beklenen iş kazasından yüzde 1396 daha fazla kaza yaşanmıştır. 2007 ve 2008 yıllarında yaşanan iş kazaları, 2009 yılında da aynı hızını korumuş, 2010 yılında da devam etmektedir.

Ülkemizde yaşanan maden kazalarının özelleştirme ve taşeronlaştırma uygulamalarının hız kazandığı son yıllarda artış göstermesi tesadüf değildir. Can kayıplarının önlenmesi için TTK'nın yeniden yapılandırılması zorunluluk haline gelmiştir. TTK'ya tüm faaliyetlerini yürütmeye yetecek kadar işçi alımı için kadro tahsisi yapılmalıdır. Kuyu, galeri açma gibi bugün taşeronlar eliyle yürütülen işler için de kurum bünyesinde özel ekipler oluşturulmalıdır.

Cumhuriyet tarihinde en fazla özelleştirmeyi gerçekleştirmekle övünen AKP Hükümeti, enerji alanında da yoğun bir özelleştirme politikası uygulamaktadır. Elektrik dağıtım bölgelerinin yanı sıra üretim santralleri de özel sektöre teslim edilmektedir. Bugüne kadar yapılan özelleştirme uygulamaları göz önüne alındığında, elektrik enerji alanında da iş güvencesinin ve iş güvenliğinin zedelenmesi kaçınılmazdır. Şirketlerin “maliyet artışına yol açan” güvenlik yatırımlarını kendiliklerinden yapmaları beklenmemelidir. Acilen iş güvenliğinin hayati öneme sahip olduğu bu alanlarda, gerekli denetimlerin uzmanlar tarafından düzenli olarak yapılması sağlanmalıdır. AKP Hükümeti, “ihmal kurbanı olmuşlar”, “madencinin kaderi bu”, “kurtarma çalışmaları cansiperane şekilde yapılıyor” gibi söylemler ile sorumluktan ve kazazede yakınları tarafından protesto edilmekten kurtulamaz. Madenci ölümlerinde ortaçağ istatistiklerine geri dönülmesine neden olan uygulamalar derhal terk edilmeli, başta madencilik olmak üzere enerji alanında kamulaştırmalar yapılması gündeme alınmalıdır.

Karaelmas’ın yeryüzüne çıkarılması için yeraltında çalışan tüm maden emekçilerine başsağlığı diliyoruz. Meslektaşlarımızın yanı sıra ailelerinin, dostlarımızın acısını paylaşıyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
21.05.2010

İsrail’in yardım gemisine yaptığı saldırıda EMO Üyesi İbrahim Bilgen öldürüldü...

İSRAİL’İN SALDIRISINI LANETLE KINIYORUZ!

İsrail, Filistin halkına uyguladığı insanlık dışı baskı, tecrit uygulamalarına, yardım amaçlı olarak yola çıkmış olan filoya uluslararası sularda saldırarak dünya kamuoyu gözü önünde katliam gerçekleştirmiştir. İsrail’in, ancak devlet terörü ya da korsanlık olarak nitelendirilebilecek olan saldırı ve katliamını lanetle kınıyoruz.

Emperyalist ülkelerin çıkarları doğrultusunda yıllardır Ortadoğu kan gölüne çevrilmiştir. Bugün yaşanan bu elim olay karşısında da ne yazık ki ABD başta olmak üzere İsrail’e hak ettiği tepki gösterilmemiştir. Filistin halkına yönelik baskılara ve şiddete son verilmesini, tüm dünya devletlerinin bu elim olay karşısında gerekli yaptırımları uygulaması gerektiğine inanıyoruz. Derhal yolcuların serbest bırakılmasını, yaralıların ve cenazelerin ülkelerine teslim edilmesini bekliyoruz.

İsrail’in uluslararası sularda yardım gemisi Mavi Marmara’ya yaptığı saldırı sonucu, resmi olarak 9 kişinin öldürüldüğü ve çok sayıda yaralı bulunduğu açıklanmıştır. Yardım gemisine yapılan saldırı sonucunda öldürülen İbrahim Bilgen, elektrik mühendisi olup EMO Diyarbakır Şubemizin üyesidir. Batman’da 1949 yılında doğan İbrahim Bilgen, 1976 yılı Elazığ Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi Elektrik Mühendisliği Bölümü’nden mezun olmuştur. Odamız üyesi İbrahim Bilgen’in ve saldırıda yaşamını yitiren diğer yurttaşlarımızın ailelerine, yakınlarına, mühendislik camiasına ve tüm halkımıza başsağlığı dileriz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
02.06.2010

YIL 1980 KİTAPLAR TOPLATILYOR/YAKILYOR YIL 2010 İNTERNET KARARTILYOR

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı (TİB), 3 Haziran 2010 tarihinde İnternet servis sağlayıcılara gönderdiği bir yazı ile Google Firması'na ait bazı İnternet Protokol (IP) adreslerinin erişimlerinin “hukuksal nedenlerden” dolayı engellenmesini talep etmiştir. TİB'in bu kararı üzerine 4 Haziran 2010 tarihi itibarıyla İnternet erişiminde, tüm Türkiye’de nedeni anlaşılmayan bir yavaşlık yaşanmıştır. Google, Youtube’un IP’sini ayırarak kendi hizmetlerini Türkiye’de sunabilmek üzere çalışma yürüttüğünü açıklamıştır.

Bu yavaşlığın ve erişimde yaşanan sıkıntıların sebebi, TİB'in “Ankara 1. Sulh Ceza Mahkemesi’nin 05/05/2008 tarihli ve 2008/402 No’lu kararı”na dayandırarak erişim kısıtlamasını genişletmesidir. Bahsi geçen 5 Mayıs 2008 tarihli karar metni “<http://www.youtube.com> alan adlı İnternet sitesine ve bu siteye erişimi sağlayan 208.65.153.238-208.65.153.251 ve 208.65.153.253 IP numaralarına 5651 Sayılı Yasa’nın 8/1-b ye 2,3,9 fıkraları ile CMK 162 maddesi gereğince ENGELLENMESİNE” şeklindedir. Erişim engelleme kararı, TİB tarafından yeniden yorumlanarak Google ana sayfası dahil olmak üzere, “gmail, google maps, google earth, google docs” gibi Google üzerinden verilen birtakım hizmetlere erişimin de kısıtlanarak, bu servisleri kullanan web sayfalarının dolaylı olarak yavaşlamasına neden olmuştur.

TİB yeni bir yargı kararı olmaksızın, kendini yargı organı yerine koyarak yetki aşımına gitmiştir. 5651 sayılı “İnternet Ortamında Yapılan Yayınların Düzenlenmesi ve Bu Yayınlar Yoluyla İşlenen Suçlarla Mücadele Edilmesi Hakkında Kanun”da mahkeme kararı olmaksızın TİB’e verilen engelleme yetkisi, 8. Madde’nin 4 Fıkrası’nda belirlenmiştir. Yapılan uygulama 5651 sayılı yasayla kuruma verilen görev ve yetkiyi de aşmaktadır.

TİB’in Google IP havuzunda dinamik olarak değişen Youtube’a erişim sağladığını iddia ettiği IP’lere koyduğu erişim kısıtlaması, teknik olarak da sorunludur. IP havuzunda IP’ler dinamik olarak değiştiği için sürekli koyduğu yasak delinecek ve dinamik yapıdan dolayı oluşan yeni IP’lere de yasak koymak zorunda kalacaktır. Bu mantıkla teknik olarak bir süre sonra bu havuzdaki bütün IP’leri yasaklamak zorunda kalacağı için Google ve verdiği tüm hizmetler tamamen kapatılmış olacaktır.

Hukuk devletinde, yargı kararlarının yeniden yeniden yorumlanarak, idarenin keyfi hareket etmesi, hukuka aykırı işlem ve eylem yapması söz konusu olamaz. Bilgi toplumuna doğru giderken yapılan bu hukuksuzluğu gerçekleştiren idare ve buna itiraz etmeyen iktidar sansürcü zihniyeti temsil etmektedir. Temel hak ve özgürlükler çevresinde değerlendirilmesi gereken bu konu yasak uygulanan firmaların ülkemizde temsilcilik açmamasından dem vurularak ya da vergi borçları öne çıkartılarak saptırılmayacak kadar önemlidir.

Konuyla ilgili TİB’in bağlı olduğu Bilgi Teknolojileri ve İletişim Kurumu’nun ilgili bakanlığından verilen demeçte konu “... tamamen yargıyla ilgili bir konudur. Bakanlığımızın bu yasakla doğrudan dolaylı hiçbir dahli yoktur” denilmektedir. Oysa 5 Mayıs 2008 tarihli ve 2008/402 No’lu mahkeme kararının, son yapılan IP’lerin engellenmesini içermediği ortadadır.

Uygulanan yasaklarla, iletişim, bilgi edinme, ticari faaliyetlerde bulunma günlük hayatlarımızın vazgeçilmezi olan İnternet'e erişim engellenmiştir. Bunun sonucu, birçok vatandaşımız maddi ve manevi olarak olumsuz etkilenmiş, başta iletişim hakkı olmak üzere, kişi hak ve özgürlükleri ihlal edilmiştir.

Bütün bunların dışında erişimde yavaşlığa sebep olarak yayın organlarında gösterilen TİB'in kullandığı "EEKA sunucuları" ve bu sunucuların yaptıkları kamuoyu ile paylaşılmalıdır. Bu sunucularla yapılan takibin neleri içerdiği, bununla hangi suçların önlenmek istendiği belirtilmelidir. Tüm İnternet trafiğinin izlenmesi, gönderilen e-postaların kayıt altına alınması gibi kamuoyunda oluşan "gözetleniyoruz" korkusunun kanıksanmış bir duruma dönüşmemesi için kuruma düşen görev, bu takibin ayrıntılarının açıklanmasıdır. Eğer amaç sadece kanunun verdiği yetki kapsamında "İnternet ortamında işlenen suçlarla mücadele" ise ve bir "koru" yaratarak toplumu disipline etmek değilse; uygulanan takibin ayrıntılarının kamuya açılması ve kamunun bilgilendirilmesi bir zorunluluktur.

Kurumun amaçları arasında olması gereken "kamu güvenliği", herkesçe kabul edilecek bir konudur. Ancak şeffaf olmayan uygulamalar; toplumun, kurum kararlarını desteklemesi yerine, toplumda kararların yasakçı bir zihniyetle alındığı düşüncesini beslemektedir. Uygulamaların kamu yararına yapıldığının anlaşılması ve toplumun desteğinin sağlanması için "şeffaflık" birincil ödev olarak kabul edilmelidir.

Bakanlık ve ilgili kurumun, aldığı hukuksal dayanaktan yoksun kararlar, bu yasakta birinci dereceden dahli olan kurumlar oldukları açıktır. Geçmişte toplumsal hayatı yeniden yapılandırmak ve toplumu zararlı düşüncelerden korumak adına, kitapları yakmak ve toplatmakta çözüm bulan zihniyet, bugün de benzer şekilde farklı olanı sindirmeye yönelik site kapatarak ve erişimi yasaklayarak kendini var etmektedir. Bu uygulamalar 12 Eylül yasakçı zihniyetinin, 21. Yüzyıl İnternet Çağı'nda da varlığını sürdürmekte olduğunu göstermektedir.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak, İnternet ve bilişim teknolojilerinin kullanımına yönelik olarak esas alınması gereken anlayışa ilişkin temel önermelerimiz şöyledir:

- İnternet erişimi; "yasakçı", "engelleyici" değil, "güvenli" ve "çağdaş hukuk ölçülerine uygun" olarak sağlanmalıdır.
- Kamu güvenliği ve kamu yararı arasındaki ince çizgi iyi anlaşılmalı; güvenlik bahane edilerek, yurttaşlarımız başka ülkelerde sunulan hizmetlerden mahrum bırakılmamalıdır.
- Dünyada İnternet'i yasaklayan ülkeler sınırlı sayıdadır. Bu ülkeler arasında anılmak Türkiye için kara bir leke oluşturmaktadır. Bu leke bir an önce silinmelidir.
- Yapılan takiplerde hukukun üstünlüğü ve özel hayatın mahremiyeti gözetilmelidir.
- Devletinden korkan değil, kurumlarına güvenen ve destekleyen bir toplum yaratmak hepimizin görevidir.
- İnternet'te sansürün çözüm olmadığını, dünyayı saran ağı kısıtlamak ya da engellemek gibi bir işe kalkışmanın Türkiye'nin yararına değil, zararına olacağını farkına varılmalıdır.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI

42. DÖNEM YÖNETİM KURULU

11.06.2010

AKP'DEN İNDİRİME GEÇİT YOK

Elektrik fiyatlarına son 2.5 yıl içerisinde yüzde 72.3 oranında zam yapan AKP Hükümeti, elektrik maliyetlerindeki indirimleri tüketici fiyatlarına yansıtıyor. Geçen yıl da gerekli indirimleri yapmayan AKP Hükümeti, EPDK'nın 1 Temmuz 2010 tarihinden itibaren geçerli olacak konutlar için yüzde 3.65'lik cüzi düzeydeki fiyat indirimine de müdahale etti.

Kamuoyunda otomatik fiyatlandırma olarak bilinen Maliyet Bazlı Fiyatlandırma Mekanizması Şubat 2008'de Yüksek Planlama Kurulu'nda kabul edilmiş, ancak 1 Mayıs 2008 tarihinde kamuoyuna duyurulmuştu. Bu fiyatlandırma politikasıyla ilgili AKP Hükümeti, "enerji fiyatlarına müdahalesi olmayacağını, bundan sonra piyasadaki maliyetlere göre elektrik fiyatlarının belirleneceğini, maliyet artışı olduğunda tüketicinin fiyatlarının da artacağını, indirim olduğunda da indirime gidileceğini" açıklamıştı. EMO, o tarihte yaptığı açıklamada, "elektrikte özel üreticilerin fiyatları serbest, tüketicilerin fiyatları otomatik zamlı..." açıklamasıyla uygulamanın otomatik zam olduğunu kamuoyuna duyurmuştu.

TETAŞ'ın 1 Ekim 2008 tarihinde 14.39 kuruş olan birim elektrik satış fiyatı 1 Ocak 2009'dan itibaren 12.62 kuruş olarak uygulanmaya başlanmış, 1 Eylül 2009 tarihine kadar da bu satış fiyatı değiştirilmemişti. Ancak Türkiye elektrik tüketiminin yaklaşık yarısını sağlayan TETAŞ'ın elektrik fiyatlarında yaptığı yüzde 12.3'lük fiyat indirimi tüketicinin elektrik faturasına ne 1 Ocak 2009 tarihli tarifede ne 1 Nisan 2009 tarihli tarifede ne de 1 Temmuz 2009 tarihli tarifede yansıtılmadı. TETAŞ fiyatlarında indirim olduğu zaman tüketiciye bu indirimin yansıtılmasından hiç söz edilmemiş, Odamızın bu konudaki talebi de görmezden gelinmiştir. TETAŞ, Eylül 2009'da satış fiyatını yüzde 21.08'lik zamlı 15.28 kuruşa çıkarmasının ardından Ekim 2009'da tüketici fiyatlarına yüzde 9.8'lik yine zam yaptı. EMO, bunun üzerine 16 Eylül 2009 tarihli "Zam Otomatik Değil, Hükümetten" başlıklı açıklamasıyla maliyet bazlı fiyatlandırmanın gerçek yüzünün "otomatik zam" olduğunu bir kez daha kamuoyuna duyurdu.

TETAŞ Manipülasyon Aracı

TETAŞ, Eylül 2009'dan itibaren satış fiyatını 15.28'de sabit tutmuş, indirim ya da zam yapmamıştır. Şirketlerin elektrik sattıkları karborsada fiyatlara müdahale edilmezken, TETAŞ dışındaki enerji KİT'lerinin maliyet artışları doğrudan zam olarak işlenirken, DUY denilen karborsadaki fiyat artışlarının doğrudan tüketicilere yansıtılması sağlanırken, maliyet indirimlerinin tüketicilere yansıtılmasına engel olunmaktadır. Bunun için de TETAŞ kullanılmaktadır. TETAŞ'ın fiyat politikalarına AKP Hükümeti müdahale ederek, elektrik fiyatlarını manipüle etmektedir. Otomatik fiyatlandırma kararında da TETAŞ'ın tarifesi için bir formül öngörülmemiş, tarife belirlenirken Hükümetin KİT Yatırım ve Finansman Programı'na atıfta bulunulmuştur. Böylece AKP Hükümeti, TETAŞ'ın maliyetleri düşse bile indirim yapmasına engel olmakta, KİT Yatırım ve Finansman Programı'nı gerekçe göstererek zam yapmasını ya da yüksek fiyatını korumasını sağlamaktadır.

TETAŞ, EÜAŞ'tan formüle bağlanmış fiyattan değil, güncel Genel Yatırım ve Finansman Programı'na göre belirlenecek fiyattan elektrik satın almaktadır. Hükümetin programdaki beklentilerine göre hareket edildiği için bu fiyatın ne düzeyde olduğu konusunda bilgi sahibi olunamamakta, buna ilişkin rakamlar da açıklanmamaktadır. Ayrıca TETAŞ'ın diğer alımları kapsamındaki fiyatların nasıl şekillendiği de kesin rakamlarla ortaya konulmamaktadır.

Ancak temel çıkan sonuç şudur ki, maliyetlerdeki yükselişler doğrudan tüketici fiyatlarına yansıtılırken, maliyetlerdeki azalışların tüketici fiyatlarına yansımaları engellenecek mekanizmalar oluşturulmuştur. Maliyet esaslı fiyatlandırma mekanizmasının maliyetlerde artış olduğu zaman fiyatlarda artış anlamına geldiğini, ancak azalış olduğu zaman fiyatlarda düşüş sağlayacağı iddialarının geçersiz olduğu ortaya çıkmıştır.

16 Günde Ne Değişti?

Bu kez geri çekilen indirim kararında ise müdahale daha da vahim boyuttadır. Çünkü TETAŞ'ın herhangi bir indirimi olmaksızın dağıtım şirketlerinin elektrik fiyatlarında indirim talep ettikleri anlaşılmaktadır. Bu durumda TETAŞ'ın yüksek fiyat düzeyine rağmen indirim gerekçesinin olduğu düşünülmektedir. Yani, dağıtım şirketleri, EÜAŞ ve karaborsa denilen DUY sisteminden aldıkları elektrik fiyatlarındaki ciddi düşüş nedeniyle tüketiciye yansıyacak elektrik fiyat indirimi talep etmiş olabilirler. Buna rağmen indirime izin verilmemesi ayrıca fiyatlandırma mekanizmasının sorgulanmasını gerektirmektedir. Ocak ayından bu yana BOTAŞ tarafından elektrik üreticilerinin satın aldıkları doğalgazda fiyat artışı yapılmamış olduğu gibi bu yıl baraj su gelirlerinin oldukça yüksek düzeyde seyretmesi nedeniyle düşük maliyetli elektrik üreten hidroelektrik santralleri de elektrik maliyet azalışına temel bir neden oluşturmaktadırlar. Geçen yılın Ocak-Mayıs döneminde hidroelektrik üretimi 14 milyar 269 milyon kilovat saat iken, bu yıl yüzde 72 artış göstererek 24 milyar 486 milyon kilovat saate yükselmiştir.

Hükümet TETAŞ haricindeki elektrik sağlayıcılardan kaynaklanan indirim kararını ortadan kaldırabilmek için, 9 Haziran 2010 tarihli TETAŞ tarifesine ilişkin kararı 16 gün sonra 25 Haziran 2010 tarihli kararla değiştirmiştir. Bugünkü Resmi Gazete'de yayımlanan bu kararla TETAŞ'ın satış fiyatı 15.28 kuruştan yüzde 2.3'lük zamla 15.63'e çıkarılmıştır. TETAŞ'ın toplam Türkiye tüketiminin yaklaşık yüzde 50'sini sağladığı düşünüldüğünde bu zammın tüketici fiyatlarına yüzde 1.15 yansıyacağı hesaplanmaktadır. Oysa TETAŞ'ın fiyatları aynı düzeyde olduğu için tüketici fiyatlarında yüzde 3.65'lik indirim kararı alınmıştı. Yani TETAŞ fiyatlarına ilişkin bugünkü Resmi Gazete'de yayımlanan kararla tüketici fiyatlarına yapılacak indirimin yarısı yok edilmiş oluyor. Kalan yaklaşık yüzde 2'lik indirimi ise hükümetin yılsonu temel göstergelerinde revizyona giderek yok ettiği anlaşılıyor.

Hükümet Hedefleri Değiştirdi, İndirimi Yok Etti

Maliyet Bazlı Fiyatlandırma Mekanizması incelendiğinde TETAŞ dışında hükümetin diğer enerji KİT'lerine yönelik de fiyat müdahalesine sahip olduğu görülmektedir. Mekanizmanın işleyişine ilişkin genel usul ve esaslar bölümünde "Enerji KİT'leri, belirlenecekleri yeni tarifeler ile güncel Genel Yatırım ve Finansman Programında belirlenen

mali hedefleri tutturacaklardır. Maliyet dışı faktörlere bağlı olarak, yıllık kâr ve faiz dışı fazla hedeflerinde önemli ölçüde sapma ihtimali ortaya çıkması durumunda, bu husus enerji KİT'leri tarafından dikkate alınacaktır” denilmektedir. Ayrıca enerji KİT'lerinin hesaplamalarında yılsonuna yönelik “revize makroekonomik gösterge varsayımlarını” kullanmaları öngörülmektedir. Yani, hükümet yılsonuna ilişkin döviz kuru, enflasyon gibi temel ekonomik göstergelerdeki hedeflerini revize ederek, enerji KİT'leri üzerinden elektrik fiyat indirimine izin verilmemesini sağlamıştır. Nitekim Merkez Bankası Başkanı enflasyonun yüzde 6.5'lik hedefin üzerinde kalacağını açıklamıştır.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak bu kandırmacalara son verilmesini, otomatik fiyatlandırma mekanizmasının derhal devreden çıkarılmasını, karaborsa sisteminin lağvedilmesini, yurttaşlara ucuz ve güvenli elektrik hizmetinin sağlanması için derhal önlemler alınmasını talep ediyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
30.06.2010

MECLİS'TE NÜKLEER ANLAŞMAYA HIZ KARARTMASI

Rusya ile yapılan nükleer enerji santral anlaşması “kaptı-kaçtı” yöntemiyle Meclis'ten geçirilmek isteniyor. Hükümet tarafından 29 Haziran'da TBMM'ye sevk edilen anlaşma tasarısı, tali komisyon olarak belirlenen Enerji Komisyonu görüşmeleri dahi beklenmeksizin Dışişleri Komisyonu'nda bugün ele alınıyor. TBMM Başkanlığı'nca 30 Haziran'da komisyonlara sevk edilen nükleer anlaşma tasarısını incelemeleri için Dışişleri Komisyonu'ndaki milletvekillerine yalnızca 1 günlük süre tanındı.

Tasarının gerekçesinde “Ülkemizin nükleer teknoloji geliştirme ve enerji üretmeye yönelik hedeflerine ancak kararlı bir nükleer program dahilinde, ulusal endüstrimiz ve insan gücümüz ile ulaşılabilecektir” denilmektedir. Oysaki anlaşmaya bakıldığında, kurulacak nükleer santralin yüzde 100 hisseyle sahibi Rus tarafı olacaktır. Rusya yüzde 51 hissesi kendisinde kalması koşuluyla isterse kalan hisselerini satacaktır. Bu hisselerin sahibinin yerli şirketler olması ya da Türkiye'deki kamu kuruluşu olması dahi söz konusu değildir. Yalnızca satılacak şirketler konusunda Türkiye'nin de rızası alınacaktır.

Nükleer enerji santralında Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlarının yaygın olarak istihdam edilmesi ve eğitilmeleri ise yalnızca “mutabakat” olarak anlaşmaya girebilmiş, istihdama ilişkin belirli bir kota dahi getirilmemiştir. Bunun karşılığında Türkiye, yabancıların çalıştırılmasını kolaylaştırma sözü vermiştir. Anlaşmadaki bu hükümler tasarının gerekçesini boşluğa düşürmektedir.

Her Türü Yetki Rusya'da

Rus tarafı projede başarısız olursa halefini de kendisi belirleyecektir. Projenin başarısızlığı durumunda Rusya için herhangi bir yükümlülük düzenlemesi anlaşmada yer almamaktadır. Nükleer ünitelerin geç devreye girmesi durumunda da Rus tara-

fının sorumluluğuna ilişkin anlaşmada açık bir hükme yer verilmemiş, “ tarafların sorumluluklarının elektrik satış anlaşmasına göre belirleneceğinin” belirtilmesiyle yetinilmiştir. Eğer şirket elektrik satış anlaşmasında belirtilen miktardan daha fazla üretim yaparsa fazla üretilen miktarı da Türkiye satın alınacaktır. Bu satın almaya ilişkin koşullar anlaşmada yer almamış olup, elektrik satış anlaşmasına bırakılmış durumdadır. Eğer belirttiği miktardan az üretim gerçekleştirirse, şirketin eksik elektrik miktarını temin ederek yükümlülüğünü yerine getirmesi öngörülmektedir. Bu durumda şirket, eğer Türkiye’de oluşturulan elektrik piyasasında daha ucuza elektrik satın alma imkanı varsa, üretim yapmak yerine elektrik alıp satmayı da tercih edebilecektir.

“Bunlarla Sınırlı Olmamak Kaydıyla...”

Toplam 18 maddelik anlaşmada 13 kez “ancak bunlarla sınırlı olmamak kaydıyla” ifadesine yer verilmiştir. Dolayısıyla anlaşma ile kesin belirlemelere dahi gidilmemiş, muğlak ifadelerle ucu açık hükümlere yer verilmiştir.

Türkiye Kar Ortağı Değil, Şirkete Kazanç Güvencesi

Rusya’nın kuracağı 4 üniteli nükleer santralin ilk 2 ünitesi için yüzde 70’e kadar, kalan 2 ünitesi için yüzde 30’a kadar TETAŞ üzerinden 15 yıllık alım garantisi verilmektedir. Kalan miktarı Rus şirket, borsa sistemi üzerinden Türkiye’de satabilecektir. 15 yıllık alım garantisi sonrasında Rus şirket, Türkiye’ye net karının yüzde 20’sini aktarma sözü vermektedir. Türkiye açısından kazanç gibi sunulan bu hüküm, aslında Rus şirkete alım garantisi sonrasında yönelik verilmiş bir kazanç garantisi konumundadır. Alım garantisi bitiminden sonra Türkiye Cumhuriyeti Devleti kar ortağı haline getirilerek, şirketin konumu garanti altına alınmaktadır.

Eskalasyon Yok, Maliyet Garantisi Var

Alım garantisi kapsamında fiyatlarda eskalasyon yapılmayacağı belirtilirken, anlaşmanın diğer hükmüne bakıldığında zaten fiyatların baştan kademeli olarak belirleneceği ortaya çıkmaktadır. Anlaşmada, “Elektrik Satış Anlaşması’nın ayrılmaz bir parçası olarak TETAŞ ve proje şirketi arasında mutabakata varılan tarife kademelerinde, elektrik fiyatındaki yıllık değişim, projenin geri ödemesinin sağlanması açısından, fiyat limit üst tavanı 15.33 ABD senti/kWh olmak üzere Proje Şirketi tarafından hesaplanır” denilmektedir. Yani yıllık bazda elektrik satış fiyatı kademelendirerek en yüksek fiyat 15.33 sent olmak üzere şirket tarafından TETAŞ’a elektrik satışı yapılacaktır. Yıllık bazda eskalasyon ihtiyacı zaten anlaşmanın içerisine yerleştirilmiştir. Anlaşmada aynen şu hükme yer verilmiştir:

“Elektrik satış anlaşması süresince Proje Şirketi’nin projeye ilişkin tüm işletme maliyeti [lisans bedelleri, yakıt tedariki ve yakıt döngüsüne ilişkin maliyet ve karşılıklar (içsel veya dışsal, gömülü veya zorunlu) kullanılmış yakıt ve atığın taşınması, depolanması ve bertaraf edilmesi, söküm ve sahanın yeniden kullanılabilir hale getirilmesi dahil, ancak bunlarla sınırlı olmamak kaydıyla], sigorta primleri ve vergileri, Ünite 1, Ünite 2, Ünite 3 ve Ünite 4’ün modernizasyonuna ilişkin yapılan veya yapılacak olan giderler, gerçekleşmesine bağlı olarak ödenecektir. (Tereddüte mahal vermemek

için, gelecekteki maliyetler için ayrılan karşılıklar, söz konusu karşılıklar ayrıldığında harcama olarak kabul görecektir.)”

Anlaşmada elektrik satış fiyatı tanımına bakıldığında, Rus şirketin nükleer santral inşaatı için harcadığı sermaye ve kullandığı kredi faiziyle birlikte, Türkiye’de ödediği lisans bedelleri, geliştirme bedelleri de “bunlarla sınırlı olmamak üzere” Türkiye tarafından şirkete 15 yıl içinde geri ödenecektir. Ayrıca Türk mevzuatlarından kaynaklanan maliyet artışları da alınan elektrik yüzdesine bağlı olarak TETAŞ tarafından karşılanacaktır.

Garantili Pahalı Elektrik

Nükleer enerji şirketine alım garantisi verilen 15 yıllık süre için fiyat kilovat saat başına KDV hariç 12.35 sent olarak belirlenmiştir. Bu fiyata yüzde 18’lik KDV eklendiğinde 14.57 sente çıkmaktadır ki bugünkü kur üzerinden 23 kuruşu aşmaktadır. Bu nükleer santraldan üretilecek elektriğin ne kadar pahalı olduğunu göstermektedir. Kaldı ki bu fiyat ağırlıklı ortalama olup kademeli tarifede 28.7 kuruşa kadar çıkabilecektir.

Anlaşmaya göre Türkiye’nin nükleer santral üzerinde hiçbir hakkı bulunmadığı gibi, oluşacak atıklar da Rusya’nın güdümündedir. Nükleer yakıtı Rusya’nın yeniden işleyebileceği açıkça ifade edildiği gibi, nükleer yakıt olarak Türkiye’nin kaynaklarının değerlendirilmesine ilişkin hüküm dahi yoktur. Nükleer yakıt temini konusunda Rusya’nın sahibi olduğu şirket yetkilidir. “Nükleer maddeler, ekipmanlar, nükleer olmayan özel maddeler ve bunlarla ilgili teknolojiler ve bunlara ilaveten bunlardan veya bunların kullanımı sonucunda üretilen nükleer ve nükleer olmayan özel maddeler ve ekipmanlar” anlaşmaya göre Rus şirket tarafından ihraç edilebilecek, yeniden ihraç edilebilecek veya aktarılabilecektir.

Yani nükleer atıkları Rusya’nın yeniden değerlendirmesi, başka ülkelere ihraç etmesi mümkün görünmektedir. Türkiye’de nükleer maddenin yüzde 20’den fazla zenginleştirilmesine izin vermeyen anlaşma, bu maddenin aktarımı yapıldıktan sonra onay alınması koşuluyla plütonyumu ayırmak amacıyla radyo kimyasal bir şekilde yeniden işlenmesine olanak tanımaktadır. Yani Türkiye için anlaşmanın açık hükümleriyle de yasak kapsamında olan nükleer silah üretimini Rusya Türkiye’de kullandığı nükleer yakıtları ülkesine ya da başka bir ülkeye göndererek yapabilecektir.

Taraflara anlaşmayı 1 yıl önceden bildirerek fesih hakkı tanınmıştır. Ancak bu fesih hakkının uygulamaya başlamış ya da inşası başlamış üniteler için geçerli olmadığı, fesih düzenlemesinin yalnızca TETAŞ’ın alım garantisi ve arazi tahsisi ile ilgili hükümleri kapsadığı görülmektedir. Yani Türkiye anlaşmayı feshetse dahi Rusya Türkiye’de nükleer santral yapımını devam ettirecektir. Böylece Rusya Akkuyu’daki varlığını garanti altına alırken, geri dönüşü mümkün olmayan bir yola girilmiş olmaktadır.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
02.07.2010

EMO'DAN TEKNOLOJİ FAKÜLTELERİNE DAVA

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Gazi Üniversitesi ve Sakarya Üniversitesi'nde mesleki ve teknik eğitim fakülteleri kapatılarak yerlerine kurulan teknoloji fakültelerinde mühendislik bölümleri açılmasına yönelik rektörlük işlemleri ve bu işlemi onaylayan YÖK Yürütme Kurulu kararları ile bu işlemlerin dayanağı olan Bakanlar Kurulu Kararı'nın iptalini istedi. Danıştay'a 2 Temmuz 2010 tarihinde iki ayrı dava açan EMO, teknoloji fakülteleriyle ilgili işlemlerin 3795 sayılı Bazı Lise, Okul ve Fakülte Mezunlarına Unvan Verilmesi Hakkında Yasa, 2547 sayılı Yükseköğretim Yasası ile 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Yasa'ya aykırı olduğunu dile getirdi. Teknoloji fakültelerine 2010-2011 eğitim yılı için öğrenci alınması ve yerleştirme kılavuzlarında teknoloji fakültesi mühendislik bölümlerinin de yer alacak olması nedeniyle giderilmesi güç ya da imkansız sonuçlar doğacağı belirtilerek, yürütmeyi durdurma da talep edildi.

Dilekçede, EMO tarafından Yükseköğretim Kurulu'na ve Milli Eğitim Bakanlığı'na yazı gönderilerek işlemlerle ilgili açıklayıcı bilgi istenildiği, ancak yanıt alınmadığı belirtildi. 3795 sayılı Yasa'ya göre teknik öğretmen unvanı kazananların teknik eğitim fakültelerinde en fazla 2 yarıyıl tamamlama programını bitirerek mühendis unvanı alabildikleri anımsatılan dilekçede, şöyle denildi:

“Dava konusu yapmış olduğumuz Bakanlar Kurulu Kararı ile Türkiye’de Kurulu bütün mesleki ve teknik eğitim fakülteleri kapatılarak teknoloji fakültelerine dönüştürülmüştür. Bu kararın gereği olarak, ‘teknik öğretmen’ yetiştirilmesinin teknoloji fakültesi adı altında gerçekleşeceği izlenimi doğmaktadır. 3795 sayılı Yasa kapsamında teknik öğretmen yetiştiren fakültelerin tamamının kapatılmış olması açıkça yasaya ve hukuka aykırılık taşıdığı gibi, teknik öğretmen yetiştiren program sonrasında mühendis unvanı verilecek olması da yasaya ve hukuka aykırıdır.”

Dilekçede, 3458 sayılı Mühendislik ve Mimarlık Hakkında Yasa'da “mühendislik veya mimarlık tahsilini gösteren Türk yüksek mekteplerinden verilen diplomalar” tanımlamasıyla mühendis unvanı verilebileceklerinin belirlendiğine dikkat çekilerek, “Teknoloji Fakültesine dönüştürülen mesleki ve teknik eğitim fakültelerinde ‘mühendislik tahsili’ gösterilmemesi nedeniyle, bu fakültelerden mezun olacakların ‘mühendis’ unvanı taşımaları da söz konusu olamayacaktır” denildi.

Gazi ve Sakarya üniversitelerinde Mühendislik Fakültesi bulunduğu, Mühendislik Fakültesi ile Teknoloji Fakültesi bünyesindeki bölümler karşılaştırıldığında; Elektrik-Elektronik Mühendisliği, Bilgisayar Mühendisliği, İnşaat Mühendisliği, Makine Mühendisliği, Metalurji ve Malzeme Mühendisliği bölümlerinin her iki fakülte bünyesinde de bulunduğu saptamasına yer verildi. Bu duruma ilişkin şu değerlendirmelere yer verildi:

“Aynı üniversitenin iki ayrı fakültesi bünyesinde aynı mühendislik bölümlerinin bulunuyor olması, Teknoloji Fakültesinde mühendislik eğitimi verilmediğinin de açık göstergesidir. 2010-2011 eğitim öğretim yılında Sakarya Üniversitesinde mühendislik

bölümlerini seçecek öğrencilerin hangi kriterlere göre bu iki fakülte arasında tercih yapacakları da belirsizdir.”

Yükseköğretim Yasası'nda açık bir şekilde **“bir fakülte ya da yüksekokulda, aynı veya benzer nitelikte eğitim-öğretim yapan birden fazla bölüm bulunamaz”** denildiği vurgulanarak, “Yasa'nın bu amir hükmü, farklı ad altında fakülte kurulmak suretiyle bertaraf edilemez. Bir fakülte bünyesinde aynı veya benzer nitelikte eğitim-öğretim yapan birden fazla bölüm bulunmasının yaratacağı sakıncalar, farklı fakülte bünyesinde kurulacak aynı ad altındaki bölümler için de geçerli olacaktır” denildi. Dava konusu kararların aynı yasanın “imkan ve fırsat eşitliği” hükümlerine aykırılığı da şöyle anlatıldı:

“Dava konusu işlemlerle kurulan yeni mühendislik bölümlerine üniversite seçme ve yerleştirme sınavı sonrasında hangi puanla öğrenci alınacağı, meslek lisesi mezunlarına teknoloji fakültelerine girmek için ek puan verilip verilmeyeceği de bilinmemektedir. Bu konuda hiçbir açıklık bulunmamaktadır. Ancak her durumda, teknoloji fakültelerine daha düşük puanla öğrenci alımı yapılacağı da gerçektir. Bu durum, mezuniyet sonrasında aynı unvana sahip olacak öğrenciler arasında da eşitsizlik yaratacaktır.”

Mühendislik fakülteleri ile teknoloji fakültelerinde farklı nitelikte öğretim yapılmak suretiyle aynı hak ve yetilere sahip olacak şekilde mühendis unvanlı öğrenciler yetiştirilecek olması, Yükseköğretim Yasası'ndaki “Yükseköğretim kurumlarının özellikleri, eğitim-öğretim dalları ile amaçları gözetilerek eğitim-öğretimde birlik ilkesi sağlanır” hükmüne de aykırı olarak değerlendirildi. Yasadaki aynı meslek ve bilim dallarında eğitim veren kurumlarda eşdeğerlik sağlanmasına yönelik hükümler anımsatılarak, şöyle denildi:

“Farklı üniversitelerdeki eğitim-öğretim açısından dahi eşdeğerlik konusunda esaslar tespit edilerek belirli kararlar alınması gerekirken, aynı üniversitelerde farklı fakülte bünyelerinde verilen eğitim-öğretim sonrasında eşit haklar içerecek şekilde unvan verilecek olması açıkça hukuka aykırılık taşımaktadır. Teknoloji fakültelerinde mühendislik eğitimi verilmesine yönelik Üniversitelerarası Kurulun önerisi alınmak suretiyle Yükseköğretim Kurulunca bir düzenleme yapıp yapılmadığı dahi bilinmemektedir. Üniversite sınavlarının tamamlandığı, bu sınavlar sonucu teknoloji fakültelerine öğrenci kaydedileceği bir ortamda, YÖK'ün ve ilgili üniversitelerin gizli-saklı bir süreç işleterek, nasıl bir eğitim sonucunda hangi hak ve yetkilere sahip öğrenci yetiştirileceği belirsizdir.

Aynı üniversite bünyesinde iki farklı fakültede aynı adlı bölümlerin kurulması, hiçbir yasal düzenleme yapılmaksızın teknik öğretmen yetiştiren fakültelerin kapatılmış olması, mühendislik eğitimi açısından ‘üretim-insangücü-eğitim unsurları arasında dengenin sağlanması’nın gözetilmemiş olması ve bütün bunları kapsayacak şekilde herhangi bir planlamaya dayalı olarak karar verilmemiş olması, uygulamanın nitelikli ara insan gücünü ortadan kaldırması açılarından yasayla getirilen amaç ve ilkelere aykırılık taşımaktadır ve dava konusu işlemlerin iptali gerekir.”

**ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
09.07.2010**

BASINA VE KAMUOYUNA

Sizlerinde bildiği gibi Bursa Şubemizin yeni hizmet binası örgütümüzün uzun süreçli ve bütünlüklü bir emeğiyle, özverisiyle tamamlandı. Bugünde, Bursa'da Şubemizin yeni yerini tüm dayanışma içinde bulunduğumuz demokratik kurumlar ile birlikte açılışını gerçekleştirdik.

Her başlangıç, düşüncelerimizin yaşama geçirilmesinde yeni bir irade kullanma olanağı verir. Bu anlamda mesleki- teknik çalışmalardaki çeşitliliği ve yoğunluğunu üyelerimiz ile birlikte artırarak sürdürmeye devam edeceğiz. Elbette bu çalışmalarını yürütürken, ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelere de duyarsız olmamız beklenemez. Meslek Örgütü olarak bilimi ve tekniği Kamu Yararına uygulama sorumluluğunu Demokrasi ve Barış ortamından bağımsız olarak düşüne-meyeceğimiz gerçeğinden hareketle hem bilimsel çalışmalar gerçekleştireceğiz, hem de ülkemizde adil bir bölüşüm ve demokrasi için barışı ve kardeşliği savunacağız.

Hepimizin de yakından tanık olduğu gibi bugün kapitalist küreselleşme sürecinin ortaya çıkardığı şey sömürünün derinleşmesi, milyonlarca insanın yoksulluğu, işsizliği, doğanın tahrip edilerek yok oluşa doğru sürüklenmesi, savaşlar ve krizin genişleyerek sürmesidir. Teknolojik yenilikler, emek sömürüsünün artırılması, esnek üretim modeline geçiş, savaş gibi yöntemler, kapitalizmin son otuz yıldır, ekonomiyi büyütme ve sermayenin karını maksimize etmeye dönük politikaları olarak hayata geçirildi. Bütün bu yolların tıkanıdığı noktada bugünkü yapısal krizle karşılaşıldı.

Bugün Dünya; küreselleşme adı altında şekillendirilen, serbestleştirme- piyasalaştırma politika ve uygulamalarıyla kâra odaklı, siyasal, iktisadi ve sosyal boyutlarıyla gündemden hiç düşmeyen bir 'Enerji' çağı yaşıyor. Başta ABD olmak üzere küreselleşmede rol oynayan ülkeler; dünya enerji kaynaklarına sahip olmak ve enerji yollarının güvenliğini sağlamak için geçmişte olduğu gibi bugün de işgal ve savaş dahil her yola başvurmaktadır.

Markalanmış ve patentlenmiş olan dünyamızda insan büyük güçler karşısında çaresizlik hissi ile kendine ve topluma yabancılaşarak güçsüzleştiriliyor. Yeni dünyada demokratikleşme, özgürleşme, çoğullaşma modası yaygınlaşırken iletişim teknolojileri egemenlerin elinde hayatın her yanının izlendiği ve kontrol edildiği totaliter bir dünyanın araçları haline geliyor.

AKP iktidarında 'milli irade' adı altında demokratik bütün kanallar kapatılarak tekelsel bir iktidar yapılanması kuruluyor. İktidarın Anayasa değişikliği de bunun bir parçası olarak gündeme getirildi. Güya demokratikleşme adına yapılan bu değişikliklerde ne halk ne emek ve meslek örgütleri hazırlanma sürecine dahil edilmedi. "Kendi pişir kendin ye" anlayışından demokrasi ve özgürlük adına bir şeyin çıkması zaten olası değildir. Değişiklikler de halkın, emekçilerin yani bizim değil, sermayenin ihtiyaçlarının ürünüdür.

Ülkemizde düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü esas alan bir yaklaşımla, şiddete karşı barışın dilini hemen her alanda hakim kılacak bir demokratik ortamın yaratılmasını savunmalıyız. Bu durumun sağlanamadığı koşullarda bırakın bilimi teknolojiyi ve

mühendisliğin gelişimini, söylediğimiz-yaptığımız onca doğru şey oluşacak bir nefret kültürünün girdabında kaybolup gidecektir.

Bu ülkede sıkılan her kurşun, atılan her bomba, patlayan her mayın, yapılan her türlü saldırı, gerçekleşen her türlü silahlı çatışma ülkemizde barış içinde bir arada yaşama umuduna vurulan bir darbe oluyor. Oysa savaş çıgıllıkları yerine demokrasiye, hukuk devleti düzenine ve özgürlüklere kulak vermek gerekiyor. EMO baskıcı, otoriter yönetim anlayışına karşı, özgürlük ve demokrasiye; ırkçı ve milliyetçi anlayışın beslediği linç kültürüne karşı, bir arada kardeşçe ve barış içinde yaşamayı daha fazla inanarak savunmaya devam edecektir.

Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu tarafından hazırlanan rapor, özü itibarı ile “siyasal iktidara bağlı meslek örgütleri yaratılmasını hedeflemektedir. AKP iktidarı eliyle kamuda yürütülen siyasal kadrolaşma ve yandaş sermaye yaratma çabasından sonra sıra meslek örgütlerini ele geçirmeye gelmiştir.

Odamızın genel faaliyet alanları içerisinde yer alan bazı başlıklar olumsuz yeni uygulamalar olarak gündemin önüne çıktı. Bu dönemde, Mühendislik Eğitiminde mesleğimizi doğrudan etkileyecek bir gelişme olarak YÖK tarafından “Teknoloji Fakülteleri” adı altında yeni bir düzenlemeye gidiliyor olması tüm mühendislik disiplinleri gibi Odamızı da doğrudan etkileyen bir süreç olarak Üniversitelerin gündemine sokuldu. Odamız bu konuda hukuksal mücadeleyi başlatmıştır. Önümüzdeki günlerde konunun takipçisi olmaya devam edecek, bu alanda Odamızın tüm görüş ve düşüncelerini bir araya getirdiğimiz “Teknoloji Fakülteleri” gerçeğini yansıtan yeni bir yayını da sizlerle ve kamuoyu ile yakın zamanda buluşturacağız.

Demokratikleşme projesi gibi sunulan AB projesi çerçevesinde, diğer kamu hizmet alanları gibi enerji alanı liberalize edilerek, elektrik enerjisinin arzının ve sunumunun kamusal niteliği yok edilmeye çalışılmaktadır. Üretim ve dağıtım alanlarının özelleştirilmesi ve piyasalaştırılması sürecinin yarattığı sorunlar konusunda odamız pek çok rapor hazırlayarak kamuoyunu bilgilendirme çalışmaları gerçekleştirmiştir. Elektrik Piyasası Kanunu ile hızlanan liberalizasyon, özellikle hidrolik potansiyeli değerlendirme adı altında en küçük derelere kadar bütün temiz su kaynaklarını tehdit eder hale gelmiştir. Su sadece bir enerji kaynağı değil tüm doğanın yaşam kaynağıdır. Enerjiyi kamusal bir hizmet alanı ve kamusal ihtiyaç olup, yaşam da bir bütün olarak görülmeli ve enerji ihtiyacı için, toplumsal yaşamın diğer olmazsa olmaz ihtiyaç alanlarını yok sayılmamalıdır. Enerji yatırımlarının kamu eliyle yapılmaması, ülkemizin yenilenebilir enerji kaynaklarından yeterince yararlanmaması ve enerjide dışa bağımlılık sürecini derinleştirmekte, bedava olan güneş ve rüzgar pahalı bir kaynak haline gelmektedir.

AKP'nin son üç yılda tam bir hukuksuzluk örneği olarak skandallar zincirini oluşturan ihale sürecinde yaşadığı başarısızlıktan geri adım atmayarak, devletler arası anlaşma yoluyla ülkemizde Nükleer Santral kurulması konusundaki ısrarı, başta Odamız olmak üzere tüm duyarlı kesimlerin haklı itirazlarına rağmen Mecliste oldu bittiye getirilerek geçirecek. EMO sekreteryahgında Nükleer Karşıtı Platform olarak, başta Mersin Akkuyu ve Sinop halkının tüm itirazların rağmen kurulması hedeflenen Nükleer Santrallere karşı sesimizi daha gür örgütlü olarak çıkarmaya devam edeceğiz.

Maden Ocaklarında yaşadığımız kazalara ve göçük altında kalan işçilere mesleğin kaderi olarak bakan, Tuzla Tersanelerinde neredeyse sistematik hale gelen iş cina-yetlerine kayıtsız kalan, telefon dinlemeleri ile toplumun bir korku imparatorluğuna dönüştürüldüğü koşullarda Meclis Kürsülerinden “yanlış işiniz, yasal olmayan işiniz yoksa dinlenmekten korkmayın, istediğiniz kadar konuşun. Teknolojinin önüne geçme imkanı yoktur” yorumunu getiren, kene ısırmalarına önlem olarak pantolon paçalarını çorabın içerisine koymayı öneren, İnternete erişim konusunda getirilen yasakları Google ve Yotube’un ülkemize açtığı savaşa karşı yurt savunması olarak tarifleyen, ülkemizin tüm doğal ve kültürel mirasının sistematik tahribine karşı yöre insanlarının platformlar oluşturup sokaklara döküldüğü koşullarda Çevre Bakanına ödülleri veren, Kentsel dönüşüm projeleri ile şehirleri yağmalanan, altyapı hizmetlerinin kamusal bir sorumluluktan uzaklaşarak kendi kaderine terk edildiği koşullarda Gebze Yüksek teknoloji Enstitüsü Laboratuvarlarının sular altında kalmasını seyreden, kürt sorununa açılım adı altında trajedi komik bir süreçte seçilmiş belediye başkanlarını ve TMMOB üyesi meslektaşlarımızı tutuklayan, ülkemiz topraklarında sahibinin yüzde 100 Rus şirketi olduğu 15 yıllık elektrik alım garantisıyla sonuçları belirsiz sözleşmeler yoluyla Türkiye’nin nükleer santral teknolojisi ile buluştuğunu iddia eden bir siyaset yapma anlayışı ile uzun yıllardır karşı karşıyayız.

Bugün küresel sermayenin talepleri ile hareket eden, ülkeyi Pazar, insanımızı en temel haklarını kullanmada müşteri olarak gören AKP ve neo liberal zihniyetine karşı şimdi TMMOB ve EMO’ya her zamankinden daha fazla sahip çıkma, toplumsal yaşamın cemaat kültürü ile gericileştirilmesine karşı Eşit, Özgür ve Demokratik Bir Türkiye’de Birlikte Yaşamı savunma zamanı

CENGİZ GÖLTAŞ
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI
12.07.2012

EMO’DAN TARİHİ ÇAĞRI

RUSYA İLE YAPILAN NÜKLEER SANTRAL ANLAŞMASINI ONAYLAMAYIN!

AKP Hükümeti, ülkemizi enerji alanında daha da bağımlı hale getirecek, teknoloji merkezi olmak bir yana teknolojik hükümler altına girmeyi kabul ettiği bir anlaşmayı TBMM’den geçirerek, Rusya Federasyonu’nun Türkiye’de bir nükleer santral sahibi olmasını sağlamak istemektedir. TBMM’deki milletvekillerimize, Genel Kurul gündemine alınan Rusya Federasyonu ile Mersin Akkuyu’da nükleer santral kurulmasına ilişkin devletlerarası anlaşmayı onaylamamaları için çağrıda bulunuyoruz.

Bu çağrımızın somut nedenlerini şöyle özetleyebiliriz:

- Türkiye nükleer santral sahibi olmayacaktır. Nükleer teknolojinin Türkiye’ye getirilmesi söz konusu değildir. Yapılan iş, Rusya’dan hat çekip Türkiye’ye elektrik

satılmasıyla aynıdır. Tek farklılık Rusya'ya bedava arazi verilmesi ve satacağı elektriğe de alım garantisi sunulmasıdır. Rusya, Türkiye'de bedavaya verilen arazi üzerinde, 15 yıl boyunca yüksek fiyatlı satış garantisiyle nükleer santral sahibi yapılmaktadır. Bu anlaşmada ülkemiz açısından ekonomik ve toplumsal anlamda hiçbir yarar bulunmamaktadır. Tersine milyarlarca dolarla ifade edilebilecek bir kamu zararı oluşturulacaktır.

- Rusya'ya nükleer santral kurdurma işinin hukuka aykırı olduğu açılan davalarda kanıtlanmıştır. Tek katılımcı ihale ile Rusya'ya nükleer santral kurdurma işi verilmeye çalışılmış, TMMOB'un açtığı dava sonucunda yargının verdiği kararlar adına ihale bile denilmeyen yarışma iptal edilmek zorunda kalmıştır. Hukuka aykırılığı saptanmış olan işlemler, ihale sürecinden ve yargı denetiminden kaçırılarak devletlerarası anlaşma yoluyla TBMM'ye dayatılmaktadır.

- Ülkemizin enerji güvenliği açısından da ciddi tehdit oluşturulmaktadır. Nükleer enerji santralının sahibi olan Rusya, enerji kaynağını da istediği yerden temin edecektir. Ülkemizin Rusya'ya olan bağımlılığı daha da yükselecektir. Enerji alanında dışa bağımlılık oranımız yüzde 80'lere tırmanacaktır.

- Alım garantileri nedeniyle bugüne kadar oluşan kamu zararının hesabı dahi tutulamamışken, böylesi bir anlaşmayla nükleer santraldan üretilecek pahalı enerjiye garanti verilmesini anlamak mümkün değildir. Üstelik garantinin kapsamı nükleer santraldan öngörülen düzeyde elektrik üretilemezse Rusya'nın bir şekilde temin edeceği elektriği de kapsamaktadır.

- Ülkemizin yerli ve yenilebilir enerji kaynakları değerlendirilmemişken, bu şekilde dışa bağımlı, pahalı ve riskli bir teknolojiyle enerji üretimini kabul etmek mümkün değildir. Türkiye'de 150-180 milyar kilovat saat olarak hesaplanan hidrolik potansiyelinin 2009 yılı sonu itibarıyla yüzde 24'ü kullanılabilmiştir. Rüzgar enerjisine ilişkin olarak 48 bin megavatlık potansiyel açıklanmış olup; 20 bin megavatlık bölümünün ekonomik olduğu düşünülse bile, işletmeye alınan rüzgar enerji santrali kapasitesi 1030 megavat civarında olması önemli bir yerli ve yenilenebilir kaynağımızın henüz değerlendirilmediğini göstermektedir. Güneş enerjisi potansiyeli de yıllık 380 milyar kilovat saat olarak açıklanmıştır. Jeotermal ve biyoyakıt da önemli enerji kaynakları olarak sıralamada yer almaktadır. Baz yük santrali olarak görev yapmak üzere, 10 milyar tonluk linyit kömür rezervi de değerlendirilmeyi beklemektedir.

- Nükleer teknoloji dünyada, yenilenebilir enerji kaynakları, temiz yakma teknoloji ve pek çok çevre teknolojisinin gelişmediği dönemde dünya ülkelerinin cazip gördüğü bir teknolojidir. Uluslararası Enerji Ajansı ve ABD Enerji Bakanlığı tahminlerine göre 2030 yılında nükleer enerjinin elektrik üretimindeki payının düşmesi beklenmektedir.

- Nükleer enerji üretiminde hiçbir enerji üretim modelinde olmayan ciddi bir atık sorunu bulunmaktadır. Atıkların depolanması ve yok edilmesi konusunda nihai bir çözüm hala bulunabilmiş değildir.

- Ülkemiz için enerji alanında ciddi çözüm olanakları bulunmaktadır. Nükleer enerji santralının alternatifsiz olarak sunulması doğru değildir. Mevcut enerji potansiyelimizin değerlendirilmesi bir yana, öncelikle ülkemizde enerji verimliliği

uygulanmasıyla yüzde 25 düzeyinde enerji tasarrufu olanaklı görülmektedir ki bu tasarruf gerçekleştirildiğinde dahi Rusya ile yapılan anlaşma çerçevesinde kurulacak nükleer santraldan elde edilecek enerjiden daha fazlası, çok daha kolay ve ucuz bir yoldan elde edilebilir.

- Ülkemizdeki mevcut santrallerin ciddi bir yenileme ve bakımdan geçirilmesi sonucunda kapasite kullanım oranlarının artırılması da enerji ihtiyacımız için acil gündeme alınması gereken bir çözüm yoludur. Bu çerçeveye iletim ve dağıtım hatlarındaki kayıp enerjinin azaltılmasına yönelik çalışmalar da eklenmelidir.

Ülkemiz toprakları üzerinden enerji ithalatı anlamına gelen Rusya Federasyonu ile yapılan nükleer güç santral anlaşmasının onaylanması hiçbir şekilde kamu yararı içermemektedir ve yerli yenilenebilir enerji kaynakları üzerinden bir enerji stratejisi geliştirmemizin de önüne geçilmektedir. Nitekim TBMM’de yenilenebilir enerji kaynaklarına ilişkin yasa 2 yıldır beklerken, nükleer santral yasaları üzerinde çalışılmaya imkan verilmeksizin hızla geçirilmektedir. Tüm bu olgular göz önünde bulundurularak, milletvekillerimizin TBMM’de bugün görüşülecek olan anlaşmanın onaylanmasına ilişkin kanuna hayır oyu kullanmalarının tarihsel bir görev olduğunu hatırlatıyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
14.07.2010

IPTV'YE SANSÜR YARGIYA TAŞINDI

Teknolojik olanakların gelişimiyle birlikte insanların iletişim kanalları artarken, siyasal iktidarların sansürcü yaklaşımları ile teknolojinin kullanımı üzerinde kısıtlayıcı uygulamalarla karşı karşıya kalınmaktadır. Ülkemizde de Youtube, ardından Google gibi İnternet sitelerine erişimi engelleme ile devam eden yasakçı bir anlayış hakim kılınmaya çalışılmaktadır. Türkiye için yeni bir yayıncılık türü olan IPTV (İnternet aracılığıyla televizyon yayıncılığı) uygulamasına yönelik Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'nun (RTÜK) yayımladığı yönetmelikle baştan sansürcü bir yaklaşım ortaya konulmuştur. Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), “RTÜK tarafından uygun bulunmayan isteğe bağlı yayın hizmetlerinin program kataloğundan çıkarılmasına” ilişkin hükmün iptali ve yürütmesinin durdurulması istemiyle dava açmıştır.

EMO tarafından bugün (21 Temmuz 2010) Danıştay'a yapılan başvuru ile RTÜK'ün 17 Temmuz 2010 tarihli Resmi Gazete'de yayımladığı “IPTV Yayın Lisans ve İzin Yönetmeliği”nin öndenetim yoluyla sansür uygulamasına olanak tanıyan hükmü dava konusu yapılmıştır. Dava dilekçesinde; radyo ve televizyon yayınlarının, genişbant iletim ve erişim teknolojileri kullanılarak, özel yönetilen bir ağ üzerinden, abonelere veya izleyicilere İnternet Protokolü (IP) uygulanarak set üstü cihaz veya bütünlük TV alıcıları ile alınmasına imkan tanıyan sistemlerin yayın lisans ve izinleri için yerine getirilmesi gereken yükümlülükleri ile lisans ve izin verme esas ve usullerini düzenleyen yönetmelikle ilgili şu bilgiler verildi:

“Yönetmelik kapsamındaki IPTV hizmetlerinin sunulması sürecinde, radyo ve televizyon yayınına kamuya yönelik olarak iletilmek üzere tertip eden bir yayıncı kuruluş ve bu yayınları belirli bir platform üzerinden doğrudan abonelere ileten ayrı bir IPTV platform işletmecisi bulunmaktadır. Yayınların içeriğinden yayıncı kuruluş, abonelerle ilişkili konulardan ise platform işletmecisi sorumlu tutulmuştur.

IPTV üzerinden ses ve görüntü yayın akışı yanında, kullanıcıların herhangi bir zamanda ve kendi istekleriyle, platform işletmecisi tarafından hazırlanan katalog üzerinden seçerek izleyebilecekleri ya da dinleyebilecekleri ‘isteğe bağlı yayın hizmetleri’ bulunacaktır. Bu hizmetler teknolojinin yaratmış olduğu olanaklar kullanılarak, tamamen kullanıcıların tercihleriyle, istedikleri zaman yararlanacakları nitelikte bir özgürleşme alanı yaratmaktadır.”

Dava dilekçesinde, Yönetmeliğin IPTV platform işletmecilerinin yükümlülüklerinin belirlendiği maddede “İsteğe bağlı yayınlar için program kataloglarını Üst Kurula bildirmek” ve “Üst Kurulca uygun bulunmayan isteğe bağlı yayın hizmetlerini program katalogundan çıkarmak” hükümlerinin yer aldığına dikkat çekildi. “Bu düzenlemeye göre, kullanıcıların istedikleri zaman ve kendi tercihleri ile izleyebilecekleri ya da dinleyebilecekleri yayınlara ait katalog Üst Kurul’a sunulacak, Üst Kurul yapacağı inceleme sonucunda, uygun bulmadığı programları katalogdan çıkartılmasını isteyecektir” denilen dilekçede, platform işletmecisinin bu isteğe uymaması durumunda yönetmelik kapsamında yaptırımlarla karşılaşacağı kaydedildi. Söz konusu düzenlemenin bir radyo veya televizyon yayınının önceden denetlenerek, yayınının engellenmesi anlamını taşıdığı vurgulanan dilekçede, bu durumun hukuka aykırılığı şöyle anlatıldı:

“Bu haliyle öndenetim yoluyla bir sansür uygulaması yaratacak olan düzenleme, açıkça hukuka ve Yönetmeliğin dayanağı olan yasaya aykırılık taşımaktadır. Nitekim 3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Yasa’nın ‘Yayınlara Men Edilmesi’ başlıklı 25. Maddesinin birinci fıkrasında açıkça ‘Yargı kararları saklı kalmak kaydıyla yayınlar önceden denetlenemez ve durdurulamaz. Ancak, milli güvenliğin açıkça gerekli kıldığı hallerde yahut kamu düzeninin ciddi şekilde bozulması kuvvetle ihtimal dahilinde ise Başbakan veya görevlendireceği bakan yayını durdurabilir’ denilmektedir. Dava konusu Yönetmelik hükmü, Yasanın yukarıda belirtilen emredici hükmüne aykırı olarak, isteğe bağlı yayınların önceden denetlenmesini ve Üst Kurul’un uygun bulmadığı programların durdurulmasını içermektedir.”

Elektronik, elektronik haberleşme ve bilgisayar mühendislerinin üye olduğu bir meslek örgütü olarak EMO; iletişim özgürlüğünü sınırlandırıcı, teknolojinin getirdiği olanaklardan yararlanmayı engelleyen, öndenetim yoluyla sansür uygulanması ve bu karara uymayan IPTV platformun kapatılmasına kadar uzanan cezalandırma yöntemlerinden vazgeçilmesini, özgürlükçü bir anlayışla iletişim ve yayıncılık alanının düzenlenmesini talep etmektedir.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
21.07. 2010

Kişisel verileri mal haline dönüştürenler hesap versin...

E-DEVLET BİLGİ SIZDIRDI, AKP SEYRETTİ

Kamu kuruluşlarının e-devlet uygulamalarında kullanılan kimlik bilgisi, telefon ve adres bilgilerini ele geçiren ardından da bu bilgileri hazırladıkları sorgu yazılımları ile birlikte satan bir çetenin yakalandığına ilişkin haberler, kişisel verilerin korunmasının önemini bir kez daha kamuoyunun gündemine getirmiştir.

Söz konusu haberlerde, neredeyse yurttaşlarının tümüne ilişkin kişisel verilerin “adres programı” ve “telefon sorgu programı” adı altında özellikle icra takibi yapan avukatlık büroları olmak üzere çeşitli kişi ve kuruluşlara pazarlandığına yer verilmektedir. Ne yazık ki ilkel e-devlet uygulamaları nedeniyle yurttaşların kişisel verileri yetkisiz ve kötü niyetli kişilerin ellerine kolayca geçebilmiştir. Bugün neredeyse herkesin T.C. kimlik numarası kısa bir araştırma sonucu öğrenilebilmektedir. T.C. kimlik numarası bilinen kişinin sigorta kayıtlarından, nerede oy kullanılacağına, hatta aile hekiminin kim olduğuna kadar birçok bilgi İnternet’ten kolayca derlenebilmektedir. ÖSYM’nin yaptığı sınavlarda ne kadar puan aldığı, nereye yerleştirildiği, hatta bir kamu kurumunda çalışıyor ise nereye tayin olduğu bile kimi zaman öğrenilebilmektedir.

Yurttaşların kamu kurumlarında yürüttüğü işlemleri hızlandırmak ve kendilerine ait bilgilere kolayca ulaşmasını sağlamak iddiası ile geliştirilen e-devlet uygulamalarının büyük kısmının aynı zamanda “bilgi sızdırma” aracı da olmasına göz yumulmuştur. Kamu kuruluşlarının veritabanlarına erişim öncesi bir kontrol noktası olarak nitelendirilebilecek olan e-Devlet Kapısı Projesi atıl kalmıştır. Bu proje ile kişisel verilere ilgili kişilerin kendilerine ait şifre ile ulaşmaları olanağı sağlanamadan, tüm yurttaşların kişisel bilgileri, ortalığa saçılmıştır.

“Şimdi Biz Fişliyoruz”

Kamu kuruluşları veritabanlarına yetkisiz erişimin önüne geçemezken bir yandan da bu veritabanlarında “fişleme” olarak nitelendirilebilecek bilgileri de tuttukları görülmektedir. Örneğin Milli Eğitim Bankahğı öğrencilerin okudukları kitapların listesine varana kadar çok sayıda kişisel veriyi öğretmenler aracılığı ile derlemekte sonrada kayıt altına almaktadır. Bugün birçok kamu kuruluşun yanı sıra bankalar, sigorta şirketleri, market zincirleri gibi özel şirketlerin elinde de kişisel veriler bulunmaktadır. AKP Kahramanmaraş Milletvekili Avni Doğan “40 sene onlar bu halka yaptı, inşallah sıra bizde. Şimdi biz onları fişliyoruz” sözleri bu konudaki yönetim anlayışını yansıtmaktadır. AKP Hükümeti döneminde kişisel verilerin kaydedilmesi “fişleme” noktasına kadar vardırıldığı gibi bu bilgilerin korunamaması hatta alıp-satılan mal haline dönüşmesi ise tam bir skandaldır.

Sorumlular Yargılansın

Türk Ceza Kanunu’nun 136. maddesinde “Kişisel verileri, hukuka aykırı olarak bir başkasına veren, yayan veya ele geçiren kişi, bir yıldan dört yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır” denilmektedir. Kişisel verilere yasadışı yollarla ulaşanlar ve bu verileri pazarlayanların yanı sıra bu bilgileri korumakla görevlendirilenlerin de yargılanması gerekmektedir.

Referandum İstismarı

Referanduma sunulacak olan Anayasa değişiklikleri kapsamında kişisel verilerin korunmasına ilişkin yeni bir düzenleme de yer almaktadır. Değişiklikle Anayasa'nın 20. maddesine "Herkes, kendisiyle ilgili kişisel verilerin korunmasını isteme hakkına sahiptir. Bu hak; kişinin kendisiyle ilgili kişisel veriler hakkında bilgilendirilme, bu verilere erişme, bunların düzeltilmesini veya silinmesini talep etme ve amaçları doğrultusunda kullanılıp kullanılmadığını öğrenmeyi de kapsar. Kişisel veriler, ancak kanunda öngörülen hallerde veya kişinin açık rızasıyla işlenebilir. Kişisel verilerin korunmasına ilişkin esas ve usuller kanunla düzenlenir" şeklinde bir fıkra eklenmesi öngörülmektedir.

Adalet Bakanlığı'nın hazırladığı "Kişisel Verilerin Korunması Kanun Tasarısı", Nisan 2008 tarihinden bu yana TBMM Adalet Komisyonu'nda bekletilmektedir. Mevcut Anayasa kapsamında yapılabilecek düzenlemenin 2 yılı aşkın süredir gündeme alınmaması konuya ilişkin duyarlılığı göstermektedir. Referandumda "evet" oylarını artırma amacı ile pakete alındığı anlaşılan düzenlemenin temel hak ve özgürlükler kapsamında olduğunu düşünüldüğünde, referanduma sunulması bile başlı başına sakıncalar içermektedir. Kişisel verileri korumak için Adalet Bakanlığı'nın hazırladığı taslağın kanunlaşmasına engel olan anlayışın, Anayasa değişikliği konusunda ne kadar samimi olduğu ortadadır.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak, TBMM'den kişisel verilerin korunması ilişkin ilgili tüm çevrelerin, meslek odalarının da katkıları alınarak, acilen düzenleme yapılmasını talep ediyoruz. e-Devlet uygulamalarının açıkları ve kamu kuruluşlarının bilgi paylaşım protokolleri gözden geçirilmeli, hangi kuruluşun hangi verileri tutacağı kamuoyuna açıklanmalı ve kamu kuruluşların veritabanlarındaki ilgisiz kişisel veriler derhal silinmelidir.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
29.07. 2010

ELEKTRİK PİYASAYA, ATEŞ VATANDAŞIN CEBİNE DÜŞTÜ

Elektrik üretim hizmetinin önce yap-işlet-devret, yap-işlet ve işletme hakkı devri modelleriyle özelleştirme sürecine girmesinin ardından lisans ticaretiyle piyasalaştırılması devam ettirilmiştir. Geldiğimiz noktada dağıtım hizmetinin özelleştirilmesi süreci de meslek örgütleri, sendikalar ve demokratik kitle örgütlerinin karşı duruşuna rağmen hızla tamamlanmaktadır.

Özelleştirme işlemlerinin elektrik fiyatlarının artmasına yol açtığı tartışmasız bir gerçektir. Nitekim Başbakan Recep Tayyip Erdoğan da son genel seçimler öncesinde ihaleye çıkılan elektrik dağıtım özelleştirmelerini, sanayicilere "özelleştirmeler yapıldıktan sonra daha çok ağlarsınız" sözleriyle seçim sonrasına ertelemiştir.

Dağıtım özelleştirmeleri yapılmadan önce, alıcı şirketlerin karlarını garanti altına alan bir tarife metodolojisi hazırlanarak uygulamaya konulmuştur. Buna göre dağıtım şirketleri, satın aldıkları enerjinin maliyetini, işletme giderlerini, kayıp ve kaçak bedellerini, yatırım için kullandıkları kredileri ve bu kredilerin faizlerini, eğer kendi sermayesini kullanacak olursa da bu sermaye üzerinden getirisini tarifeye yansıtacaktırlar. Tüm bunlarla da yetinilmemiş, belediyelerin dağıtım kuruluşlarına ödemedikleri sokak aydınlatma bedellerinin yükü, özelleştirme sonrasında dağıtım şirketlerinin bu tahsilat zorluğuna düşmemeleri için Hazine üzerine yıkılmıştır. Ayrıca her dağıtım kuruluşu için, Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş.'a (TEDAŞ) ait olan mülkiyetin işletme devri yapılarak, Özelleştirme İdaresi tarafından bir işletme hakkı devir bedeli öngörülmüştür. Bu bedel de tarifeye yansıtılmaktadır. Kayıp ve kaçak oranını öngörülen düzeyden daha fazla düşürürse şirket, tüketiciden düşürdüğü düzeyden değil hedeflenen yüksek düzeyden kayıp ve kaçak bedellerini tahsil etmeye devam ederek, bu parayı da kasasına koyacaktır.

2008 yılında devreye alınan maliyet bazlı fiyatlandırma mekanizması ile otomatik zam uygulaması yürürlüğe sokulurken, karaborsaya dönen elektrik borsasındaki yüksek fiyatların doğrudan tüketicilerin tarifelerine yansıtılması sağlanmıştır. Elektrik fiyatları 2008 ve 2009 yılında toplam yüzde 70'i aşan zam görmüştür. 2009'un sonlarında ve 2010 yılında ise maliyetlerdeki azalışa rağmen hükümet Türkiye Elektrik Ticaret ve Taahhüt A.Ş (TETAŞ) üzerinden manipülasyon yaparak, elektrik fiyatlarında yapılması gereken indirimi de engellemiştir. Böylece dağıtım özelleştirmeleri öncesinde, alıcı şirketler için cazibesini koruması adına, hükümet kendi yayımladığı maliyet bazlı fiyatlandırma mekanizmasının işleyişine bile müdahale ederek, yurttaşların cebinden kaynak aktarımı yapılmasına hizmet etmiştir.

Bu kadar ince ince detaylar düşünülerek dağıtıcı şirketlerin karlarının garanti altına alınmış olması nedeniyle ihalelerde ortaya çıkan yüksek fiyatlar şaşırtıcı değildir. Zarar etmeyeceği tam tersine kar edeceği garanti olan böylesi bir yapılanma içerisinde kim hazır altyapı ve sistem üzerinden para kazanmak istemez ki...

Gerçekleştirilen özelleştirme ihalelerine ilişkin olarak da ne şeffaflıktan ne de rekabet ortamından söz etmek mümkün değildir. İhalede rakip olan şirketler, ihale sonrasında ortak yapılmakta; ihaleyi kazanan şirketin yüzde 49'a kadar başka ortak almasına izin verilerek ihalelerin üzerine şaibe düşürülmekte; pazarlık masasında tüm şirketler birden çekilip tek bir şirket kalabilmektedir. Ne yazık ki bunlar hiç tartışılmadığı gibi, bir şirketin birden çok bölge satın alarak, hem bölgede tekel konumuna gelmesine hem de ikinci-üçüncü bir bölgenin de elektrik dağıtımını alarak ulusal düzeyde de hakim gruplar oluşturulmasına izin verilmektedir. Kamu elindeyken "rekabeti engelleyici" olarak görülen Türkiye Elektrik Kurumu'ndaki bütünlüklü yapı üretim, dağıtım, iletim diye parçalanmışken; şirketlerin elinde üretim, dağıtım ve perakende hizmetinin bütünleştirilmesi "piyasa işleyişinin gereği" olarak sunulmaktadır. Özelleştirmeci ve piyasacı yaklaşımların sundukları tüm argümanlar ideolojik olup, gerçek yaşamla bağdaşmamaktadır. Özelleştirmenin ve piyasalaştırmanın en temel iddiası olan, kaliteli, kesintisiz, ucuz ve güvenilir elektrik sağlanacağı iddiaları ülkemizde elektrik alanında yaşanan özelleştirmelerle yalanlanmış bulunmaktadır. Elektrik üretiminin özelleş-

tirilmesi ve piyasada elektrik alım-satımının başlamasıyla birlikte elektrik fiyatları fahiş düzeylerde artış göstermiştir. Elektrik üretim yatırımları piyasaya bırakılmış, ancak piyasa beklenen yatırımları yapmamış, işi lisans tüccarlığına dökmüş, bunun karşılığında ülkemiz enerji arz güvenliği sorunuyla karşı karşıya kalmıştır. Yaşanan küresel ekonomik krizle enerji arz krizi ötelenmiştir. Yani ucuz ve güvenli elektrik sağlanamadığı meydandadır. Ne yazık ki kaliteli ve kesintisiz elektrik sunumu da söz konusu değildir. 2006 yılında özel şirketlerin fiyatların arttırılması talebiyle sisteme elektrik vermeyi reddetmeleri nedeniyle yaşanan geniş çaplı elektrik kesintisi örneği, bugün dağıtım özelleştirmelerinin ardından köylerimizin, balık çiftliklerimizin, tarlalarımızın elektriksiz bırakılmasıyla devam etmektedir. Dağıtım özelleştirmelerinin tamamlanmasıyla yalnızca kasasının hesabına bakacak olan şirketlerin bugün elektriği kestiği için telef olan binlerce balığı umursamadığı gibi elektriksiz bıraktığı okul ve hastaneleri de düşünmesini beklemek mümkün değildir. Günümüzde yaşamsal öneme sahip olan elektrik gibi bir kamu hizmetinin piyasanın kar hırsına bırakılmasının cefasını çekmeye başlayan halkımız yakın zamanda içinden çıkılmaz kaos ortamlarına sürüklenmesi de şaşırtıcı olmayacaktır.

Elektrik alanında uygulanan serbest piyasa politikalarının bugün iflas ettiği ortadadır. Yapılan özelleştirme işlemleri tek bir Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK) kararına dayandırılmaktadır. Bu ÖYK kararı, TEDAŞ'ın özelleştirme kapsam ve programına alınmasını içermekte olup, elektrik dağıtım şirketlerinin özelleştirme kapsam ve programına alınmasına ilişkin herhangi bir ÖYK kararı bulunmamaktadır. Temel kamu hizmetlerinden olan elektrik dağıtım faaliyetlerinin, imtiyaz sözleşmesi yapılmaksızın özel kişilere devredilmesi, Anayasa'nın 155. maddesinde belirtilen Danıştay'ın düşüncesini bildirme görevini engelleyeceğinden, Anayasa'ya ve kamu yararına aykırılık oluşturmaktadır. Dağıtım hatlarının özelleştirilmesi kamu tekelinin özel tekele devri anlamına gelmektedir. Bu durum açıkça kamu yararına aykırıdır. Elektrik Mühendisleri Odası olarak diğer dağıtım bölgelerine dava açtığımız gibi bu 4 ihaleyi de yargı önüne taşıyacağız.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
11.08.2010

EMO'DAN BASKILARA KARŞI DİK DURUŞ

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), Ana Yönetmeliği gereği, Anayasal dayanağa sahip kamu kurumu niteliğinde bir meslek örgütü olarak, “mesleğin üye toplum ve ülke yararlarına göre uygulanması ve geliştirilmesi için gerekli çabaları göstermek, uzmanlık alanında ülke çıkarlarına uygun politikalar üreterek bunları savunmak, kamuoyu oluşturmak, ilgilileri uyarmak”la yükümlüdür. Yine Ana Yönetmeliği'nde odamızın amaçları kapsamında “Meslek, ülke ve üye çıkarlarını korumak için resmi makamlar ve öteki ilgili kuruluşlarla işbirliği yapmak, önerilerde ve girişimlerde

bulunmak, **gerektiğinde çalışma alanına ilişkin olarak kanuni yollara başvurmak**” yer almaktadır.

EMO, elektrik hizmetinin kamu hizmeti anlayışıyla planlanması, yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarımızın kesintisiz, kaliteli, verimli, ucuz bir şekilde halka sunulması gerektiğini düşünmektedir. Ne yazık ki son 20 yıllık dönemde elektrik enerjisi alanında dayatılan bölünme, serbestleştirme, özelleştirme politikaları bu amaçları gerçekleştirmekten uzak olduğu gibi tersi sonuçlara yol açmaktadır. Bugün elektrik enerjisi alanı, kamunun yatırım yapması 4628 sayılı Elektrik Piyasası Yasası’nın ardından engellendiği için, tamamen özel sektörün keyfine bırakılmış, gerekli yatırımlar yapılamamış, ülkemiz enerji açığı riskiyle karşı karşıya bırakılmıştır. Elektrik enerjisinde ne arz güvenliği ne de fiyat istikrarı sağlanabilmiştir. Halkımız, elektrik talebinde rekor düşüşün yaşandığı 2009 yılında bile elektrik fiyatlarına yapılan zamla karşılaşmış, 2010 yılında maliyetlerdeki düşüş nedeniyle yapılacak indirim ise özelleştirme öncesinde alıcı şirketlere kar garantisi sunulabilmesi için bizzat hükümetin yaptığı müdahale ile engellenmiştir. Tüm bu süreçler hükümetin uyguladığı enerji politikalarında kamu yararının bulunmadığını açıkça göstermektedir.

Bu saptamalarımız, temelleri olmayan, ideolojik kabuller değil, bizzat yaşam içerisinde de bugün doğrulanmış gerçekler olup, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın açıklamalarına, alıcı şirketlerin demeçlerine, köşe yazarlarının makalelerine dahi yansımıştır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ise “aklına estikçe mahkemeye gidenlerle uğraşmamız lazım” açıklamasında bulunmuştur. İnsanların, kurumların yargıya başvurma hakkını engellemeye dönük açıklamalar yapan bir Bakan’a, miting meydanlarında Danıştay’ı yuhalattıran bir Başbakan’a sahip siyasal iktidarın anayasa değişikliği girişimi de demokratik değil, tam tersine antidemokratik bir adım olarak ortaya çıkmıştır.

Siyasal iktidarın yandaş medyası da kervana katılmış, EMO’yu 4 dağıtım bölgesinin ihalesine dava açacağına ilişkin açıklaması nedeniyle Sabah ve Takvim gazetelerinin dünkü (12.08.2010) “Elektrikte Oda Terörü”, “Odadan Tehdit” başlıklarıyla manşetinden hedef göstermeye kalkmıştır. Elektrik Mühendisleri Odası, kamu yararına aykırı olduğunu düşündüğü konularla ilgili, öncelikle çeşitli yöntemlerle kamuoyunu aydınlatmaya çalışmakta, ikinci aşamada da süreçleri yargıya taşıyarak, işlemlerin idari yargının denetiminden geçmesini sağlamaya çalışmaktadır. EMO bugüne kadar yapılan 12 dağıtım özelleştirmesine ilişkin olarak da dava açmış olup; bu davalar farklı aşamalarda bulunmakla birlikte yargı süreci devam etmektedir. Son yapılan 4 dağıtım bölgesi ihalesini de hukuki incelemelerin tamamlanmasının ardından yargıya taşıyacaktı. İdarenin her türlü işlem ve eylemi yargı denetimine açıktır. Bu kapsamda, özelleştirme işlemlerinin de yargıya taşınması doğal, yasal bir süreçtir. Böyle bir sürecin “tehdit”, “terör” gibi nitelendirmelerle tanımlanması en hafif deyimle hukuk devletine karşı bir tavır olarak açıklanabilir. EMO, kimseyi tehdit etmemekte, sadece Anayasa ve yasalardan aldığı yetki ve sorumlulukla, yargıya başvuracağını açıklamaktadır. Odamız, yalnızca siyasi iktidarların yanlış tercihleri dolayısıyla sürekli faturası kabaran vatandaşın hakkını savunmaktadır. Yargıya başvuracağını açıklayan

bir meslek örgütünün, “tehdit” ve “terör” gibi kavramlarla sindirilmeye çalışılması, bir adım ötesinde, başvuruyu değerlendirecek mahkemeleri de baskı altına alma çabasıdır. Haberin içeriğine bakıldığında, Başbakan’ın açıklamalarından derlenen kutu haberle “Danıştay’ın ülkeye faturası 2.6 milyar dolar” başlığıyla Danıştay’ın da hedef alındığı açıkça görülebilecektir.

Bu haberin doğru okunması için yurttaşlarımızın bilmesi gereken gerçeklerin altını çizmek zorundayız. Söz konusu iki gazetenin sahibi Çalık Grubu olup, EMO’nun dava açtığı ihalelerin katılımcısı, Yeşilirmak Elektrik Dağıtım A.Ş.’nin alıcısı konumundadır. Dolayısıyla kamunun haber alma özgürlüğünü temsil etmesi gereken ve bu anlamda kamu yararı doğrultusunda haber yapması beklenen bir basın kuruluşunun dar bir çıkar grubu olan şirket tarafını temsil ettiği açıktır. Bu basın kuruluşu ile siyasal iktidar arasındaki ve siyasal iktidarın bugün en önemli gündem maddesi olan anayasa değişikliği paketi arasındaki girift ilişki ise yurttaşlar tarafından iyi değerlendirilmelidir. Bu medya kuruluşunun sahibi olan şirketin Genel Müdürü Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın damadıdır. AKP Hükümeti, Anayasa değişikliği ile Danıştay’ın kamu yararı kapsamında siyasal iktidarın işlemlerine yönelik hukuki denetim yetkisine müdahale etmek istemektedir. 1990’ların sonunda yapılan elektrik dağıtım ihalelerinde medya kuruluşlarının kamu ihalelerine girişi yasak olduğu için EMO’nun açtığı davalarda ihale iptalleri gerçekleşmişti. Bu tür kamu yararını korumaya dönük düzenlemeler ne yazık ki neoliberal politikalar doğrultusunda son 20 yıl içerisinde tırpanlanmış, Anayasamız da bu anlamda uluslararası tahkim gibi düzenlemelerle daha da geriye götürülmüştür. Şimdi gündeme getirilen Anayasa değişikliği paketi de bu anlamda demokratik bir hukuk devleti için atılan adımları içermemekte, tersine yargı bağımsızlığını ve tarafsızlığını olumsuz etkileyecek düzenlemelerin üzerine oturmaktadır.

Kamu yararına enerji politikalarının uygulanmasını talep ettiği, bunun için partilerin dar çıkar anlayışlarından uzak kamunun özerk yapılması içerisinde elektrik hizmetinin sunulmasını istediği için EMO’nun baskı altına alınmaya çalışılması demokrasi anlayışıyla bağdaşmamaktadır. Kişi ve kurumların iktidarın ekonomik modelini ve uygulamalarını onaylamak için zorlanması, hatta daha da ileri gidilerek hedef gösterilmesi, tehdit edilmesi kabul edilemez. Bugüne kadar EMO, özelleştirme gibi enerji alanına yönelik uygulamalar hakkında çeşitli siyasal iktidarlar döneminde de yargı yoluna başvurmuş, şimdikiye kadar hiçbir dönemde hukuki yollara başvurduğu için “terörist” ilan edilmemiştir. Aynı gazeteler bugünkü sayılarında “Hasan Balıkcı niye öldü”, “Oda terörüne büyük tepki”, “Özelleştirmelere yargı engeli yetki alanı tartışması başlattı” başlıkları altında sundukları haberlerde EMO’yu ve özelleştirme karşıtı mücadele yürütenleri karalamaya devam etmektedir. Hasan Balıkcı, kayıp-kaçak elektrik kullanımına karşı verdiği mücadelede hain bir saldırı sonucu yaşamını yitirmiş bir üyemiz ve EMO yöneticilerimizdendir. Gazete, “Balıkcı’nın yaşarken üyesi olduğu EMO ise şimdi elektrik özelleştirmelerinde kamu yararı yok diye iptal davası açıyor. Merak ediyoruz EMO hangi kamunun yararının peşinde?” diye soruyor. Gazetenin bilmediği, bilse de kendi çıkarları doğrultusunda yok saydığı

gerçek şudur ki, Hasan Balıkcı özelleştirmelere karşı da mücadele etmiş, ÇEAŞ özelleştirmesine karşı bizzat kişisel olarak kendisi dava açmıştır. EMO yıllarca Balıkcı ile birlikte mücadele etmiş, Balıkcı'nın katledilmesinin ardından da dava sürecinin her aşamasında takipçisi olmuş, bugün de Balıkcı'nın mücadelesinin aydınlatıldığı yol da EMO görevini yapmaya devam etmektedir. Kayıp ve kaçaklarla mücadelenin yolu özelleştirmelerden değil, kamusal bilinç ve toplumsal politikaların yaygınlaştırılmasından geçmektedir. Yine aynı gazetelerde "İş Dünyasından EMO'ya Sert Tepki" başlığı altında verilen haber, söz konusu ihalelerin alıcısı konumundaki şirketlerin görüşlerinden oluşturulmuştur. Bu durumu da gazetecilik etiği açısından sorgulamaya bırakıyoruz. Tüm bu baskılara karşı EMO doğru bildiği yoldan dönmeyecek, kamu yararı önceliği doğrultusunda dağıtım özelleştirilmelerinin de hukuk süzgecinden geçmesi mücadelesini sürdürecektir.

Anayasa değişikliği paketinin "EMO olarak kamu yararı açısından yargı önüne taşıdığımız pek çok idari işlemin iptali ile sonuçlanan süreçlere yönelik olarak yargı yetkisini kısıtlamaya dönük bir müdahale içerdiğini" saptamış bulunuyoruz. Bu durum EMO olarak anayasa değişiklik paketini ayrıntılı olarak incelememiz zorunluluğunu yaratmıştır. Bu incelememizi "Kontrolsüz Güç Arayışında İktidarın Halk Oyunu" başlığıyla hazırladığımız kitapçık aracılığıyla kamuoyu ile paylaşıyoruz. Anayasa değişikliği paketine ilişkin olarak temel tespitlerimizi şöyle sıralayabiliriz:

- Anayasa'nın 125. maddesinde yapılmak istenen değişikliklerle yargı yetkisinin yerindelik denetimi şeklinde kullanılmayacağı Anayasa'ya eklenmektedir. Oysa ki mevcut Anayasal düzenleme de yargının hukuka uygunluk denetiminin sınırlarını çizerek, yerindelik denetimi yapılmasına izin vermemekte, hatta mevcut İdari Yargılama Usul Kanunu'nda açıkça yerindelik denetimi yasaklanmış bulunmaktadır. Yargının yetki sınırlarının dışına taşıdığı eleştirileri kadar denetim yetkisini idare lehine kullandığı eleştirileri de yapılmaktadır. Burada yerindelik bahanesi ile yargının hukuka uygunluk denetimi sınırlandırılmak istenmektedir. Düzenlemenin gerekçesi de, AKP'nin basın açıklamaları ve miting meydanlarındaki konuşmalar da gerçek amacı ortaya koymuştur. AKP'nin 25 Nisan 2010 tarihli bilgilendirme notunda "Kamu yararı gibi subjektif bir kavramla birçok özelleştirme kararı iptal edilmiş, küresel sermayenin Türkiye'de yatırım yapması ile ilgili birçok zorluk çıkarılmıştır" denilmektedir. Bir işlemin kamu yararına uygun olup olmadığının denetlenmesi yerindelik denetimi değil, hukuka uygunluk denetimidir ve idare hukukunun doğduğu günden bu yana uygulanmaktadır. Kamu yararının "subjektif" bir kavram olduğunu ileri süren AKP'nin, ülkeyi yönetirken yaptığı işlemleri hangi kavramlara dayandırarak gerçekleştirdiği merak konusudur.

- Ülkede üretime yönelik hiçbir yatırım yapılmadan, kamunun elinde bulunan ve yurttaşların ortak ihtiyaçlarının sağlanmasına yönelik kamu hizmetleri piyasaya açılırken, kamu yararı kavramı da ortadan kaldırılmaktadır. Artık "özel çıkarlar", "sermaye gruplarının çıkarları", "iktidardakilerin çıkarları" ön plana alınmaktadır. "Kamu yararı" kavramı istenmeyen bir kavram haline getirilmiş, siyasi iktidarın hizmet

ölçütleri arasından çıkartılmıştır. Aynı şekilde yargı organlarının da bu ölçüte bakmaması talep edilmeye başlanmıştır. Şimdi de yargı üzerinde bu yönde kurulan baskı Anayasa hükmü haline getirilmek istenmektedir.

- Tarihsel bir perspektif içerisinde bakıldığında darbe dönemlerinin anayasalarından daha da öteye gidilmek suretiyle, idari yargı pratiğine müdahale anlamını taşıyan bir hükümle yürütme organının yargısal denetimi daha da sınırlandırılmaktadır. 12 Mart Askeri Muhtırası'nın ardından 1961 Anayasası'ndaki idarenin eylem ve işlemlerine yönelik yargısal denetim, yürütme görevini sınırlayacak tarzda kullanılamayacağı yönünde daraltılmıştır. 1982 Anayasası ile de idarenin takdir yetkisini kaldırarak şekilde yargı kararı verilemeyeceği hükmü getirilmiş, Cumhurbaşkanı ve Yüksek Askeri Şura (YAS) kararları yargı denetimi dışında bırakılmıştır. 1999 yılında yapılan Anayasa değişikliği ile imtiyaz anlaşma ve sözleşmeleri üzerinde Danıştay'ın inceleme yetkisi kaldırılmış, bu yetki görüş bildirme düzeyine indirgenmiş, kamu hizmetleri ile ilgili imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerindeki uyumsuzluklar için uluslararası tahkim yolu açılmıştır. Referanduma sunulan Anayasa değişiklik paketinde ise YAS'ın yalnızca disiplinsizlik ya da irticai davranışlarından dolayı ilişkisi kesilen askeri personel ile ilgili kararları için yargı yolu açılmakta, diğer kararları için yargısal denetim yasağı sürmektedir. Cumhurbaşkanı'nın tek başına yapacağı işlemler için de yargı yolu kapalı tutulmaya devam edilmektedir.

- Başbakan'ın miting meydanlarında referanduma evet oyu isterken Telekom'un özelleştirilmesine ilişkin verdiği örnek ise gerçeklerin çarpıtılmasından ibarettir. AKP, yıllar içinde Türk Telekom'un değerinin düştüğünü ve özelleştirilmesine yönelik engellemeler nedeniyle Türkiye'nin zarar ettiğini iddia etmektedir. Türk Telekom'un ihalesinden 10 gün önce yüzde 26 oranındaki hissesi özelleştirilen Pakistan Telekom'un yüzde 100 hissesi 10 milyar dolara tekabül edecek şekilde satılmıştır. Pakistan Telekom, Türk Telekom'un dörtte biri büyüklüğünde bir şirkettir. Bu kıyaslama bile Türk Telekom'un özelleştirildiği tarihteki piyasa değerinin 40 milyar dolar seviyelerinde olduğunu göstermektedir. AKP Hükümeti bizzat kendi eliyle belirlediği değer tespiti nedeniyle, Türkiye'nin 15-20 milyar dolar zarar etmesine neden olmuştur. Kamu hizmeti imtiyaz sözleşmelerine konulan tahkim koşulları nedeniyle Türkiye yüz milyonlarca dolar tazminata mahkum olmuş ve milyar dolara ulaşan yüksek meblağlar içeren bir çok tahkim davası da halen devam etmektedir. Eğer gerçekten ekonomik kayıplar göz önüne alınmış olsaydı, bugün referanduma götürülen Anayasa paketi içerisinde, 1999 yılında eklenen tahkimle ilgili düzenlemelerin iptali söz konusu olurdu.

- Gerek EMO olarak açtığımız gerekse başkaca demokratik kitle örgütleri tarafından siyasi iktidarların keyfi özelleştirme işlemlerine karşı açılan davalarla, büyük miktarlarda kamu zararının önlenmesi söz konusu olmuştur. Örneğin Türk Telekom'un GSM işletmecisi şirketlerle imzalamış olduğu ara bağlantı anlaşması EMO tarafından yargı önüne götürülerek, AKP'nin hoşuna gitmediği anlaşılan kamu yararı gerekçesiyle iptali sağlanmıştır. GSM işletmecisi şirketlerden EMO'nun açtığı dava sonucunda faiziyle birlikte yaklaşık 3.5 katrilyon lira (eski para birimi ile) 2004 yılında Hazine'ye aktarılmıştır.

• Yargı kararları, AKP'nin iddia ettiğinin tersine örneklerle doludur. Örneğin TÜPRAŞ özelleştirmesinde Petrol İş Sendikası'nın açtığı dava üzerine Danıştay'ın iptal ettiği ihalede yüzde 66'sı için 1.3 milyar dolar verilen TÜPRAŞ'ın yüzde 51 hissesi için 8 ay sonra yapılan ihalede 4 milyar 140 milyon dolar fiyat verilmiştir. Dolayısıyla Danıştay'ın özelleştirme işlemlerini hukuka ve kamu yararına uygun yapılmadığı için iptal etmesiyle zarara neden olduğu iddiası gerçeklikle bağdaşmamaktadır. Kaldı ki ortada ekonomik bir zarar varsa bu zararın sorumlusu da hukuki denetim yapan yargı değil, hukuka ve kamu yararına aykırı işlem yapan ilgili idarelerdir. Ayrıca kamu yararı, iktidarın algıladığı gibi yalnızca ekonomik getiri ile ölçülecek bir kavrama da indirgenemez. AKP Hükümeti, kendi hukuksuz işlemlerinin sorumluluğunu yargıya yıkmakta, yargısal denetimin önünü keserek, iddia ettikleri gibi “milletin egemenliğini” değil, kendi keyfi yönetimini egemen kılmak istemektedir.

Temel değerlendirmelerimizi burada sizinle paylaşmakla birlikte kitapçığımızda Anayasa paketinin tüm düzenlemeleri tek tek ele alınarak bütüncül bir değerlendirme yapılmaya çalışılmıştır. Anayasa değişiklikleri bir bütün olarak ele alındığında, öncelikli olarak yargının hedef alındığı görülmektedir. Demokratik işleyişin temeli olan kuvvetler ayrımı ilkesine müdahale anlamına gelen bu değişiklikler ile iktidarın kontrolsüz bir güç arayışında olduğu anlaşılmaktadır. Temel hak ve özgürlüklerin öncelikli olarak güvencesi hukuk devleti ilkesidir.

Yargıya yönelik düzenlemeler dışındaki anayasa değişikliği paketinde yer alan diğer hükümler ise mevcut hakların bile güvence içerisinde yaşamda yer bulamadığı bir ortamda anlamlı olamamaktadır. TBMM'de grubu bulunan partilerin itiraz etmediği, simgesel de olsa iyileştirmeler sağlayan değişikliklerin çoğu zaten uygulamada olan veya yasalarla güvence altına alınması gereken temel hak ve özgürlüklere ilişkindir. Bu nedenle ileri adımlar olarak nitelendirilen bu maddelerin büyük kısmının Anayasa'ya işlenmesi reform olarak değerlendirilemez. Anayasa paketine bu maddeler dolayısıyla “evet” oyu verilmesi ise yargı bağımsızlığını etkileyen ve iktidarların faaliyetlerinin denetlenememesine yol açacak değişiklikleri de hayata geçirecektir. Bu durum ise getirilen olumlu düzenlemelerin yaşam içerisinde yer bulabilmesi önünde başlı başına bir engel oluşturmaktadır. Dolayısıyla bırakın verilen hakların güvence altına alınmasını, mevcut hakların güvencesini oluşturan hukuk devleti üzerinde ciddi bir tahribata yol açacak, yargı bağımsızlığını daha da olumsuz noktalara götürecektir olan bu anayasa değişiklikleri paketine “evet” denilmesi mümkün değildir. 12 Eylül darbesinin yaratmaya çalıştığı “denetlenemeyen, sorgulanamayan iktidar” kavramına karşı bugüne kadar yürütülen mücadelenin sona erdiğini tescilleyecek olan bu değişiklikleri reddetmek, tüm yurttaşların birincil görevidir. Tüm meslektaşlarımızı, 12 Eylül rejimini pekiştirecek, kontrolsüz güç oluşumunu hedefleyen bu değişiklikleri paketine karşı “**HAYIR**” oyu vermeye çağırıyoruz.

CENGİZ GÖLTAŞ
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI
13.03. 2010

12 EYLÜL ANAYASASI'NA DA, AKP'NİN ANAYASASI'NA DA “HAYIR”

Türkiye 24 Ocak Kararları ve 12 Eylül Darbesi sonrası emperyalizmin istemleri doğrultusundaki ekonomik-sosyal politikalar ile yukarıdan aşağıya yeniden yapılandırılmaktadır. AKP de, 12 Eylül Darbesi'nin yarattığı ekonomik, sosyal, siyasi yapının bir ürünüdür, 12 Eylül'ün uzantısıdır.

AKP'nin bugün “değişim” dediği “yeniden yapılanmanın” miladı 12 Eylül Darbesi'dir. Özünde 24 Ocak Kararları'nda ifade edilen piyasacılıkla, gerici akımların güçlendirilmesi olan bu değişimin, gelinen noktada AKP iktidarı ile temsil edilen piyasacı ve gerici diktatörlüğe doğru geliştiği açıktır.

AKP iktidarı, hazırladığı anayasa değişikliği paketi ile 12 Eylül'ün yarattığı kurumları ele geçirme ve tekeli iktidarını pekiştirerek uzatma gayreti içindedir. AKP'nin öngördüğü değişiklikler, 12 Eylül ile Türkiye'ye dayatılan yeni liberal politikalar zemininde yürütülen bir yargı-yürütme operasyonudur.

Türkiye'nin 12 Eylül ile gerçekten hesaplaşan; parasız eğitim, sağlık, güvenceli çalışma ve insanca yaşama hakkını, her türlü kültür ve kimliğin özgürce ifade edilmesini, bir arada yaşamı güvence altına alan yeni bir anayasaya gereksinimi olduğu herkes tarafından malumdur. Ancak, kimse bize 12 Eylül Anayasası ile hesaplaşmanın yolu olarak onun devamından başka bir şey olmayan AKP Anayasası'na “evet” demeyi göstermesin.

Biz, 12 Eylül düzeni ile gerçekten hesaplaşmayan hiçbir anayasa değişikliği ile uzlaşmayacağız. Bizlerin istediği;

Katılımcı, eşitlikçi, özgürlükçü, demokratik, sosyal, laik olan,
Demokratik hak ve özgürlüklerin eksiksiz olarak tanımlandığı,
Her türlü kültür ve kimliğin özgürce ifadesini ve bir arada kardeşçe yaşamı güvence altına alan,
Yasama, yargı, yürütme ayrılığının demokratik bir çerçevede sağlandığı,
Siyasetin tüm toplumsal dinamikleri kapsamasının önündeki seçim barajlarının kaldırıldığı,
Emperyalizmden her türlü ekonomik, siyasal bağımsızlık ile planlama, sanayileşme, kalkınma, istihdam ve sosyal refahı bütünlüklü halde içeren,
Emekçilere grev ve toplu sözleşme hakkını verecek, güvenceli çalışmayı sağlayacak,
Parasız eğitim, sağlık ve barınmayı kapsayan gerçek bir sosyal hukuk devletini öngörececek bir anayasadır.

12 Eylül Anayasası'na da, 12 Eylül'ün ürünü AKP'nin Anayasası'na da HAYIR!

Murat Taşdemir Çevre Müh. Odası YK Başkanı-Cengiz Göltaş Elektrik Müh. Odası YK Başkanı-Abdullah Zararsız Fizik Müh. Odası YK Başkanı-Feramuz Aşkın Gemi Makineleri İşletme Müh. Odası YK Başkanı-R. Petek Ataman Gıda Müh. Odası YK Başkanı-Ali Fahri Özten Harita Müh. Odası YK Başkanı-Levent Tümer İç Mimarlar Odası YK Başkanı-Hamdî Serdar Harp İnşaat Müh. Odası YK Başkanı-Dündar Çağlan Jeoloji Müh. Odası YK Başkanı-Mehmet Besleme Kimya Müh. Odası YK Başkanı-Mehmet Torun Maden Müh. Odası YK Başkanı-Ali Ekber Çakar Makina Müh. Odası YK Başkanı-Cemalettin Küçük Metalurji Müh. Odası YK Başkanı-Mehmet Kul Petrol Müh. Odası YK Başkanı-Oğuz Yılmaz Peyzaj Mimarları Odası YK Başkanı-Necati Uyar Şehir Plancıları Odası YK Başkanı-Meliğe Anıl Yüksel Tekstil Müh. Odası YK Başkanı-Gökhan Günaydın Ziraat Müh. Odası YK Başkanı

23.08.2010

“TEK SESLİ” ENERJİ ZİRVESİNE HAYIR

79. Enternasyonal İzmir Fuarı kapsamında bugün başlayacak olan Enerji Türk Zirvesi, enerji alanındaki meslek örgütleri yok sayılarak düzenlenmektedir. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın katkılarıyla 2-3-4 Eylül 2010 tarihlerinde gerçekleştirilecek olan Enerji Türk Zirvesi programına bakıldığında; yenilenebilir enerji kaynaklarına ilişkin konuların ön plana çıktığı görülüyor. Ülkemizdeki en büyük fuarlardan biri kabul edilen 79. Enternasyonal İzmir Fuarı'nın ana teması olarak “Enerji”nin belirlenmesi ve yenilenebilir enerji kaynaklarına ilişkin enerji politikalarının masaya yatırılacak olması sevindiricidir. Ancak söz konusu zirveye konunun uzmanı meslek örgütlerinin çağrılmaması bu etkinliğe gölge düşürmüştür.

Yenilenebilir enerji ve enerji verimliliği konularında meslek odaları ve üniversiteler bünyesinde önemli çalışmalar yapılmaktadır. TMMOB'a bağlı meslek odalarının bu konuda ürettiği pek çok rapor, bildiri ve makale bulunmaktadır. Bu konulara ilişkin her yıl sempozyumlar düzenlenmekte, konun tüm tarafları çağrılmaktadır. Ne yazık ki, bu çalışmalar enerji politikalarının belirlenmesinde yıllardır göz ardı edilmektedir. Çevre Mühendisleri Odası, Elektrik Mühendisleri Odası ve Maden Mühendisleri Odası'nın uyarı ve önerilerine rağmen yürütülen enerji politikaları ile yaratılan piyasa düzeninin yol açtığı tahribat, sürekli kabaran faturalar nedeniyle artık yurttaşlarımız tarafından da yakından bilinmektedir.

Enerji politikalarını, sermaye gruplarının taleplerine, lobilerin isteklerine göre şekillendirmeyi genel ilke olarak gören AKP Hükümeti ve Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, bu etkinlikte de “çatlak ses” çıkmasına izin vermek istememiştir. TÜSİAD, MÜSİAD, TUSKON gibi sermaye örgütlerinin temsilcilerinin yer aldığı Enerji Türk Zirvesi, özel sektörün görüşlerinin, önerilerinin ve taleplerinin dinleneceği, farklı çıkar gruplarının çatışmalarına çözüm bulunmaya çalışılacağı bir etkinlik olmaktan öteye geçemeyecektir.

Kamu yararını korumaya çalışan meslek örgütlerini, enerji alanının yürütücüsü mühendisleri dinleme gereği bile hissetmeyen bu anlayışı kınıyoruz. Çoğulculuğun ve demokrasinin gereğini yerine getirmeyip, kamuoyunu “tek yanlı” bilgilendirmek isteyenleri uyararak, TMMOB'a bağlı odalarının her platformda sesini duyurmaya devam edeceğini vurguluyoruz.

ÇEVRE MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU
MADEN MÜHENDİSLERİ ODASI YÖNETİM KURULU
02.09. 2010

SEÇİM SİSTEMİ “GÖZLEME” AÇILMALI

Günümüzde bilgisayar ve iletişim teknolojilerinin yaygınlaşması, yaşamımızın her alanına yansıyan değişimleri de beraberinde getirmiştir. Bilgisayar teknolojilerinin kullanımı, yaşamı kolaylaştırmanın yanı sıra, yurttaşların kendi aralarında ve devletle olan ilişkilerinin hızlandırılmasına olanak sağlamaktadır.

Bilgisayar teknolojileri yaşantımızı, bilgiye erişimimizi, iletişimimizi kolaylaştıran bir araç olarak yerini alırken, bir yandan da tüm iletişimimizin, özel verilerimizin kısaltması her şeyin, merkezi otoritenin kontrolü altına alındığı bir kuşatılmışlık gerçeğini de beraberinde taşımaktadır. Dezenformasyon ve manipülasyon tehlikelerine karşı bilinçli bilgisayar okur yazarı olan bir toplum yaratmak ancak şeffaf, açık, güvenilir, sağlam e-devlet yazılımları ile mümkündür. Ne yazık ki ülkemizin e-devlet uygulamaları konusunda sorunlu bir sicili vardır. Bugün tüm yurttaşlarımızın kişisel verileri, çeşitli kurumların e-devlet uygulamalarından toplanarak, yasadışı biçimde satılması bile bu konuda güvenlik konusunda hassas davranılmadığını ortaya koymaktadır. Günümüzde üniversite tercihidenden, vergi ödemelerine kadar varan birçok işlem, yurttaşlar tarafından bilgisayar teknolojileri kullanılarak gerçekleştirilmektedir. Yurttaşların mağdur olmaması ve söz konusu işlemlerin sağlıklı yürütülmesi için yeterli güvenlik önlemlerinin alınması gereklidir.

Türkiye’de oy sayımı ve tasnifi işlemleri de bilgisayar ağı üzerinden yürütülmektedir. Sandıkların açılmasının ardından, oyların sayılması ile elde edilen veriler, Yüksek Seçim Kurulu tarafından işletilen, SEÇSİS adlı yazılım tarafından işlenmekte ve bu veriler aracılığı ile nihai sonuçlar açıklanmaktadır. Ülkenin kaderinin belirlendiği seçimlerin sonuçlarını işlemesi açısından SEÇSİS’in güvenliğinin sağlanması tüm diğer e-devlet uygulamalarına göre daha önemlidir. Son olarak 29 Mart 2009 tarihinde yapılan yerel seçimlerde, yazılıma veri girişinin yapıldığı sırada, saat 22:00 sularında yaşanan sistem arızası, seçim donanımının ve yazılımının güvenliği, güvenilirliği ve dayanıklılığı tartışmalarının doğmasına neden olmuştur.

Kamu vicdanını rahatsız edecek bu tür şüphelerin doğmaması amacıyla, Elektrik Mühendisleri Odası bünyesinde çalışmalarını sürdüren Bilgisayar Mühendisliği Meslek Dalı Ana Komisyonu’nun konuya ilişkin önerileri şöyledir:

- Seçim yazılımı ve donanımının işletimi ve bakımını bu konuda yeterli eğitimi almış, gereken tecrübeye ulaşmış kadroların yapması gereklidir.
- Alınan danışmanlık ve destek hizmetlerinin güvenliği ve güvenilirliği etkilememesi sağlanmalıdır.
- Bu yazılımın konfigürasyon yönetiminin, kalite standartlarının tanımlı olması ve kayıt altında tutulması ve kayıtların güncel olması gereklidir.
- Verilerin arşivlenmesi ve silinmesi koşullarının tanımlı olması gerekir.
- Seçim sistemi yurttaşların, partilerin anında ulaşabileceği sandık, seçim yeri bazlı sorgulama alanlarına sahip olmalıdır. Hatta sandık görevlilerinin isimleri, kendi

sandıklarındaki verileri kontrol edebilmesi ve tutanaklarla karşılaştırabilmesi amacı ile veri tabanına işlenmelidir.

Seçim sürecinin her aşamasının yurttaşların gözetiminde yapılması, sandık başlarında, oy tasnifi merkezlerinde gözlemcilerin bulunması demokrasinin gereğidir. SEÇSİS'in işletilmesi işlemleri yurttaşların gözetiminde yapılmalıdır. İşlemlerin sağlıklı yürütülmesi ve "açık tasnif" ilkesinin tam anlamı ile uygulanabilmesi için Yüksek Seçim Kurulu'nun bu gözlem işlemi için siyasi partilerin görevlendireceği yetkin isimlere izin vermesi gereklidir.

Kaynak Kod ve Sistem İncelemeye Açılmalı

Uygulamanın kaynak kodunun ve sistemin genelini uzman gözlemciler tarafından gözden geçirilmesi gerektiğine dikkat çeken Bilgisayar Mühendisliği Meslek Dalı Ana Komisyonu, gözlemcilerin sahip olması gereken teknik bilgi ve tecrübe ile dikkat etmesi gereken konuları ise şöyle sıraladı:

-Gözlemciler, verilerin saklanacağı veri tabanı yönetim sistemi ve versiyonu konusunda tecrübeli olmalıdır.

-Gözlemciler, veri tabanı sunucusunun sistem konfigürasyonu hakkında bilgi sahibi olmalıdır. Gözlemci tarafından veri tabanının üzerinde çalıştığı işletim sistemi, işlemci sayısı, bellek miktarı, veri yazma/okuma bant genişliği gibi sistem özellikleri göz önünde bulundurulmalıdır.

-Veri tabanı sunucusunun hangi tarihte kurulduğu ve en son ne zaman yeniden başlatıldığı gözlemciler tarafından bilinmelidir.

-Veri tabanındaki verilerin ne sıklıkta ve hangi planda yedeklendiğine gözlemci tarafından dikkat edilmelidir.

-Gözlemci, seçim sonuçları girilirken dakikada gelmesi öngörülen veri güncelleme işlemi sayısını göz önünde bulundurmalıdır.

-Gözlemci tarafından uygulamanın çalışacağı terminallerin sayısı bilinmelidir.

-Seçim sonuçlarına dair verilerin tutulacağı tabloların ilişkisel veri modeli, varsa tablo ve alan açıklamaları hakkında gözlemcinin yeterli bilgiye sahip olması gerekir.

-Seçim sonuçlarına dair verilerin tutulacağı tablolara uygulama kullanıcısı dışında herhangi bir kullanıcının güncelleme yetkisi olup olmadığı gözlemci tarafından araştırılmalıdır.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak oy sayım işlemleri üzerinde kamuoyunda yaşanan tartışmaların sonlandırılması için seçim işlemelerinin tüm aşamasında olduğu gibi, verilerin girişi ve işlenmesi aşamasının da yurttaşların denetimine açılması gerektiğini vurguluyoruz. Yüksek Seçim Kurulu'nun her seçim öncesinde kullanılan sistemin kaynak kodunu uzman gözlemcilerin denetimine açmasını ve tüm işlemlerin gözlemcilerin nezaretinde gerçekleşmesi gerektiğine dikkat çekiyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
08.09.2010

5 yıldır bekletilen Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği yürürlüğe konulmalı...

EMO'DAN ENERJİ BAKANLIĞI'NA YANGIN UYARISI

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), hastane gibi toplu yaşam alanlarında çıkan yangınlar üzerine Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bir kez daha uyardı. EMO tarafından Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bugün (1 Ekim 2010) gönderilen yazıda, 5 yılı aşkın bir süredir bekletilen Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği'nin bir an önce yürürlüğe konulması istendi. Yazıda, "Bugüne kadar yaşanmış olaylardan ve yönetmeliğin bu haliyle kalması durumunda yaşanması olası facialardan tek tek kişi ya da kurumlar değil, gerekli standartların yaşama geçirilmesini sağlamayan yetkililer de sorumludur" uyarısı yapıldı.

EMO Yönetim Kurulu'nun Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na gönderdiği yazıda, 26 Mayıs 2009 tarihinde Bursa Şevket Yılmaz Devlet Hastanesi'nde, 23 Mayıs 2010 tarihinde Samsun Atakum İlçesi'ndeki Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu'nda ve 21 Eylül 2010 tarihinde Bursa Uludağ Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi'nde yaşanan yangınlar anımsatıldı. Bursa Valiliği'nin görevlendirmesi üzerine, TMMOB Bursa İl Koordinasyon Kurulu (İKK) tarafından Bursa genelindeki yapılarda denetleme yapıldığı kaydedilen yazıda, bugüne kadar 29 adet hastane, 35 adet öğrenci yurdu, 3 adet huzur evi, 1 adet de okul olmak üzere, toplam 68 adet denetlemenin gerçekleştirildiği bildirildi. Denetlenen binaların yüzde 78'inde elektrik tesisatı ve sistemlerin uygun olmadığı tespitine yer verildi.

Yazıda, yürürlükteki Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği'nde tıbbi yerlerin elektrik tesisatlarının yapılması ve güvenlik tedbirlerine ilişkin yeterli düzenlemenin bulunmadığına dikkat çekildi. EMO tarafından ulusal ve uluslararası standartlara uygun olarak hazırlanan Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği Taslağı'nın 31 Mayıs 2005 tarihinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na gönderildiği anımsatılarak, şöyle denildi:

"Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği Taslağı'nda güvenlik tedbirlerine en geniş şekilde yer verilmiştir. 5 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen hala yeni yönetmeliğin yayımlanmaması nedeniyle elektrik tesisatlarının uluslararası normlara uygun ve güvenli bir şekilde yapılması sağlanamamakta, mevcut yönetmeliğe göre yapılan tesisatlar yetersiz kalmaktadır. Bu türden kazaların tekrarlanmaması için yönetmeliğin bir an önce yayımlanması tesisatların buna uygun olarak yapılması gereklidir.

Hastane gibi yataklı tedavi nedeniyle çok sayıda insanı barındıran ve yaşamsal öneme sahip olan özellikli yapılara ait özel tesisat kuralları uygulanması gerekirken, bu yapılardaki tesislerin yetersiz yönetmeliklere göre yapılması ölümlere ve yangınlara davetiye çıkarmaktadır. Ne yazık ki yukarıda sıraladığımız türden faciaları önleyecek sistemlerin kurulmasını sağlayacak uluslararası kurallar ise anlaşılabilir bir şekilde yıllardır saksanlanmaktadır. Bugüne kadar yaşanmış olaylardan ve yönetmeliğin bu haliyle kalması durumunda yaşanması olası facialardan tek tek kişi ya da kurumlar değil, gerekli standartların yaşama geçirilmesini sağlamayan yetkililer de sorumludur. Bu kapsamda, söz konusu faciaları önleyebilecek şekilde TSE ve uluslar arası EN standartlarına uygun olarak hazırlanmış olan Elektrik İç Tesisleri Yönetmeliği'ni Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın bir an önce gündemine alıp hızla yürürlüğe koyması gerekmektedir."

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
01.10.2010

AKP HUKUK DEVLETİNİ SONA ERDİRMEYE HAZIRLANIYOR

Anayasa değişikliği, HSYK seçimleri ve Anayasa Mahkemesi'nin işlemez duruma getirilmesi süreçlerinin ardından AKP Hükümeti'nin hazırladığı af tasarısı ile hukuk devletine son noktanın konulacağı ortaya çıkmıştır. Tasarıyla mahkemelerin özelleştirme davalarında verdiği yürütmeyi durdurma ve iptal kararlarının uygulanmaması hüküm altına alınmaktadır. Yani mahkemelerin varlık gerekçesi ortadan kaldırılmaktadır. Kamuoyuna “vergi, sigorta affı” gibi “şirin görünen” söylemlerle duyurulan tasarı, AKP'nin “kontROLSÜZ GÜÇ” dayatmasının örneği olarak tarihe geçecektir.

Elektrik Mühendisleri Odası, referandum sürecinde Anayasa değişikliğine “hayır” demiş; temel gerekçesini de özelleştirme işlemlerindeki yasa ve Anayasa'ya aykırılıklara karşı yargı denetiminin “yerindelik denetimi” bahanesiyle ortadan kaldırılmak istenmesine dayandırmıştır. Anayasa değişikliğinin ardından iktidar seçim öncesinde kendisini ve yandaşlarını garanti altına alma gayreti içerisinde pervasızlığının boyutunu daha da öteye taşımıştır. Gelineen noktada AKP, demokrasinin gereği olarak seçmenlerden aldığı yürütme yetkisini ideolojik ve partizan bir anlayışla kullanmaktan çekinmediği gibi yasamaya da sirayet eden bu antidemokratik yönetim yetkisiyle yetinmemektedir. Askeri vesayeti kaldırmak, derin devleti yargılamak gibi söylemler ile tabular üzerinden kendisine zemin yaratan ve kendi iktidarının eleştirilmesine tahammülü olmayan AKP iktidarı, yeni tabular yaratmakta, insanların yargı yoluyla haklarını aramasının bile önüne engel oluşturmaktadır.

Halkın vergileriyle kurulmuş kamu varlıklarının özel ellere aktarımı olan özelleştirme karşı çıkılmaz bir tabu haline getirilmiş, özelleştirme uygulamalarındaki yandaş çıkarlarının korunmasına yönelik hukuka aykırı uygulamaları dile getiren, yargıya başvuran kurum ve kuruluşlar yaftalanmıştır. EMO, özelleştirme işlemlerine dava açtığı için terörist bile ilan edilmiş, ayakbağı olmakla suçlanmıştır. Bugün de hukuka aykırı özelleştirmelere ilişkin mahkemelerin verdiği iptal kararlarının uygulanmayacağı ilan edilmektedir. Söz konusu düzenleme ile AKP adeta kendisi ve yandaşları için saltanatlık kurmaktadır.

Özelleştirme işlemlerine ilişkin mahkeme kararıyla ilgili idarenin işlem tesis etmesini ve açılan davalardan feragat edilmesini öngören maddenin gerekçesinde AKP, çok ulvi niyetlerini de “fiilen geri dönülemeyecek yapının ortaya çıkmış olması”, “özelleştirme gelirinden daha fazla geri alma bedeli ödenme ihtimali ve kamunun daha fazla zarara uğrayacağı”, “ulusal ve uluslararası ticari çevrelerde özelleştirme uygulamalarına olan güvenilirlik” olarak ortaya koymaktadır. Öncelikle gerekçedeki fiilen geri dönülemeyecek yapının oluştuğu iddiası doğru değildir. Doğrusu, AKP'nin yasaya ve Anayasa'ya aykırı uygulamalarından geri dönmeye niyeti olmadığı, yandaşlarına sağladığı çıkarları geri almak istemediğidir.

Gerekçede birkaç sermayedara teslim edilmiş olan kamu varlıklarının yargı kararı gereği olarak geri alınmasının yaratacağı mali külfetten söz edilmektedir. Terazinin bir kefsi sermayedarlar lehine doldurulmuş, kamu tarafındaki kefe ise boş bırakılmaktadır. Böyle bir hesabın yapılabilmesi için öncelikle söz konusu şirketlerin

yasalara aykırı olarak kamu varlıklarını elinde bulundurduğu dönemde elde ettiği kazançlar hesap edilmelidir. Özelleştirme uygulamalarına yönelik olarak ulusal ve uluslararası çevrelerde güvenin sarsılacağı iddialarına gelince, söz konusu sermaye çevreleri ülkedeki yasaların sanırız ki farkındadırlar, dolayısıyla mali bir riski kendileri bilerek, isteyerek üstlenmişlerdir. Bir yurttaş, kamu düzeni içindeki bir kuralı bilmediği için küçük bir suç işlediğinde, nasıl ki cezasını ödemek zorunda kalıyorsa, sermaye çevreleri de üstlendikleri riske katlanmak zorundadırlar.

Bir örnek üzerinden bu düzenlemenin yol açacağı sonuçları irdeleyelim. Seydişehir Eti Alüminyum Tesisleri Temmuz 2005'de AKP'ye yakınlığıyla bilinen Cengiz İnşaat'a (Ce-Ka) devredilmiştir. Özelleştirme öncesinde Eti Alüminyum'a elektrik sağlayan Oymapınar HES tesise bağlanarak, bedavaya Ce-Ka'ya verilmiştir. Danıştay 13. Dairesi 27 Kasım 2007 tarihinde özelleştirme işlemini iptal etmiştir. AKP Hükümeti yargı kararını şirkete tebliğ etmiş, tesisi geri alamadığı için dostlar alışverişte görsün misali yeniden yargıya başvurduğunu açıklamıştır. Yani askeri vesayeti kaldıran, orduya kafa tutan AKP Hükümeti, bir yargı kararının uygulanmasında bir tanecik sermaye sahibine söz geçirememiş, idarenin takdiri yetkisini kullanmakla suçladığı yargının kapısını bir kere de ben çalayım demiştir.

Yargı kararı 3 yıldır uygulanamazken, AKP Hükümeti şirket karına kar katsın diye bakın neler yapılmıştır. EPDK kararıyla Ce-Ka şirketi, Oymapınar'dan yüksek fiyata elektrik satabilsin diye otoprodüktör lisansına sahip olan santrallerin piyasaya satış hakkı 2009 yılsonuna kadar yüzde 20'den yüzde 50'ye çıkarılmıştır. Sadece 1 yıllık kar olanağı da yeterli görünmemiş, kararın geriye dönük olarak 2007 ve 2008 yılını da kapsaması sağlanmıştır.

Şirket söz konusu santralin yatırım maliyetini üstlenmemiş, hazır santrale hiç para ödmeden sahip olmuştur. Şirketin DUY'daki ortalama satış fiyatı üzerinden ürettiği elektriğin parasal karşılığı hesaplandığında, yalnızca 2 yıl içinde 326 milyon TL (yüzde 50 satış sınırını aşan ve bedeli kamuya aktarılan satış hariç) kazandığı ortaya çıkmaktadır. Hidroelektrik santralleri yatırım maliyeti yüksek, ancak yakıt gideri olmayan dolayısıyla işletme maliyeti 0.065 sent gibi oldukça düşük olan santral tipidir. Üstelik Ce-Ka'nın 2006 ve 2007 yılındaki elektrik üretiminden kazandığı paralar ve Eti Alüminyum tesisiyle ilgili veriler de bu hesaba dahil değildir. Ce-Ka şirketinin Eti Alüminyum Tesisi için ödediği para 305 milyon dolardır. Yani şirket ödediği parayı sadece elektrik satışıyla geri almış bulunmaktadır. Ce-Ka, santral üzerinden sağladığı karları kamuya iade ederse, kamu da şirketin ihalede verdiği 305 milyon doları zaten ödeyebilecektir.

Yok, şirketin kazandığı para da cebine kalsın deniyorsa, o zaman ÖİB'nin 19 grup HES ihalelerinde toplam 141 megavatlık 52 santral için 432.8 milyon dolar teklif edildiğini, Oymapınar'ın kurulu gücünün ise 540 megavat olduğunu hatırlatalım. Yani şirketin bedavaya aldığı HES'in bugünkü ihale sonuçlarına göre değeri 1 milyar 657 milyon dolardır. Ne yazık ki kamu zararının boyutu yalnızca santralin değeriyle sınırlı değildir. Ce-Ka şirketinin sahibi olduğu Oymapınar Santrali, Türkiye'nin elektrik sisteminin sıkıntıya girdiği 2006 yılında TEİAŞ'ın yük al talimatına uymamış, elektrik vermeyi reddetmiştir. Sistem çökmüş ve 13 ilimizde 6 saat gibi uzun süren bir kesinti yaşanmıştır. Yani 6 saat

boyunca sanayi üretimi durmuş, turizm felç olmuş, insanlar evlerinde karanlıkta kalmıştır. Af tasarısında özelleştirme ile ilgili yargı kararı gereği geri alma işleminin kamuya mali külfet doğuracağını iddia edenler bunun zararını da hesaba katmışlar mıdır?

Hesap ortadadır. Halkın hesabıyla AKP'nin hesabı birbirini tutmamaktadır. Böyle bir yasal düzenlemenin gündeme getirilmiş olabilmesi dahi derin kaygı ve üzüntü vericidir. Söz konusu düzenleme kabul edilirse, sadece Eti Alüminyum ve Oymapınar gibi kamu varlıkları değil, henüz dava süreçleri sonuçlanmamış, ama şirketlere devir işlemleri yapılmış olan Telekom, elektrik dağıtım kuruluşları, santraller gibi pek çok özelleştirme işlemi için açılan davalardan alınacak kararların da hükmü kalmayacaktır. AKP, söz konusu düzenlemenin kabul edileceği tarihten geriye dönük olarak yapmış olduğu tüm özelleştirme işlemlerindeki usulsüzlüklerin, yasa ve Anayasa'ya aykırılıkların üzerine sünger çekecektir. Bu düzenleme, Anayasa'nın "Görülmekte olan bir dava hakkında Yasama Meclisinde yargı yetkisinin kullanılması ile ilgili soru sorulamaz, görüşme yapılamaz veya herhangi bir beyanda bulunulamaz. Yasama ve yürütme organları ile idare, mahkeme kararlarına uymak zorundadır; bu organlar ve idare, mahkeme kararlarını hiçbir suretle değiştiremez ve bunların yerine getirilmesini geciktiremez" hükümlerine açıkça aykırıdır. Böyle bir tasarının Meclis'te görüşülmesi dahi Yüce Divanlık bir suç olacaktır.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
03.12.2010

DEMOKRASİ GÖRÜNTÜSÜNDE FAŞİZM

Ülkemizde iktidara karşı eleştirel olan her türlü harekete otoriter bir anlayışla müdahale edilmektedir. Medyada köşe yazarlarının işten atılmasına uzanan baskılar, siyasal iktidara sempati duymamanın ötesinde egemen medyanın parti gazetelerine dönüş süreci, iktidara bağlı yargı organlarının oluşturulması, yargı süreçlerinde yaşanan çifte standartlar, işçilerin hak arayış mücadelelerine karşı gösterilen sert tepkiler, üniversitelerde kadrolaşma ve YÖK eliyle yaratılan baskı ortamı hemen bir çırpıda sayılabilecek gelişmelerdir.

Son olarak üniversite öğrencilerine gösterilen tepkiler "demokratikleşme" söyleminin iktidar tarafından nasıl içinin boşaltıldığını göstermektedir. Sürekli bir demokratikleşmeden söz edilmekte, ancak bu demokratikleşme yalnızca iktidar ve yandaşı ideolojiler için geçerli kılınmak istenmektedir. Bunun dışında kalan her türlü söyleme karşı tahammülsüzlüğün ötesinde en yetkili ağızlardan sert söylemlerle, halkın refahı için var olan devlet organları harekete geçirilmektedir.

İktidara karşı olan her türlü eylem ve hareket için inanılmaz örgüt bağlantıları kurma arayışları bulunmaktadır. Tüm bunlar bir yana silah ve yumurta'yı aynı kefeye koyan bir anlayışla karşı karşıya kalmak bile demokrasiden ne kadar uzak olduğumuzun en basit göstergesidir.

Son 1-2 ay içerisinde üniversitelere karakol kurma girişimi, türbana özgürlük söylemiyle farklı düşünen öğrencilere konulan okul yasağı, Başbakan'ı protesto eden öğrencilere verilen cezalar, Dolmabahçe'de iktidarın üniversite rektörleriyle yaptığı toplantıyı protesto etmek isteyen öğrencilere yapılan sert müdahaleler, Ankara'da yaşanan yumurtalı eylemlerin ardından geliştirilen darbeciliğe uzanan söylemleri Elektrik Mühendisleri Odası olarak kınıyoruz. İktidar ve yandaşları "birilerinin düğmeye bastığını" iddia ediyorlar. Düğmeye basanı uzakta aramalarına gerek yok. Üniversitelerde yarattıkları baskı ortamına, bilimsel ve düşünsel özgürlükten uzak yapılanmaya, harçlara yaptıkları zamlara, öğrencilerin barınma haklarını yok sayarak oy deposu olarak gördükleri cemaat yurtlarına yer açma girişimlerine bakmaları yeterlidir. Düğmeye bizzat AKP basmıştır.

Ne yazık ki ülkemizde siyasal iktidar her tarafta bas bas demokratikleşme derken, en temel haklarımız bile yok edilmektedir. Bunun son örneği insanların hak arama mücadelesini yok eden bir düzenleme olan özelleştirme ile ilgili mahkemelerin verdiği yürütmeyi durdurma ve iptal kararlarının uygulanmayacağına yönelik bir hükmün Torba Yasa'ya eklenmiş olmasıdır. İnsanların demokratik ve hukuki yollardan hak arama yöntemlerinin yok edilmesi, tepkilerin sert müdahalelerle bastırılmaya çalışılması kabul edilemez.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak, yurt çapında örgütümüzü temsil eden 14 şubemizin yöneticileriyle hafta sonunda gerçekleştireceğimiz koordinasyon toplantısında, üniversitelerdeki baskı ortamı dahil olmak üzere ülkemizin güncel sorunlarını ve mesleki alanlarımıza yönelik yapılan saldırıları ele alacağız. Bu çerçevede yurttaşlara zam olarak yansıyan ve gelecek dönemde de yeni zamların işaretini yakan elektrik dağıtım özelleştirme ihaleleri de en temel konumuz olarak masaya yatırılacaktır.

10 Aralık Dünya İnsan Hakları Günü'nde ülkemizde yaratılan bu baskıcı ortamı ve insan hakları ihlallerinin bütününe kınıyor, öğrenciler dahil her kesimin demokratik olarak tepkisini dile getirme hakkı bulunduğunu hatırlatıyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
10.12.2010

EMO 56 YAŞINDA

İlk Genel Kurulu'nu 26 Aralık 1954 tarihinde gerçekleştiren Elektrik Mühendisleri Odası, kuruluşunun 56. yılını mesleki ve toplumsal mücadelesini sürdürme kararlılığı içinde kutluyor. Mühendislik mesleğinin gelişimi ve bilimin kamu yararına kullanılmasında öncülük yapan EMO, önümüzdeki yıllarda da TMMOB ve bağlı odaları ile birlikte toplumsal muhalefetin odağında yer alarak, onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam edecektir.

Tüm çalışmalarında ülke, meslek ve meslektaş sorunlarından hareketi kendisine temel ilke edinen EMO gücünü sadece üyesinden ve onun örgütlü gücünden almaktadır. EMO, Anayasa'nın 135. maddesi ve 6235 sayılı Türk Mühendis ve Mimar Odaları

Birliği (TMMOB) Yasası hükümlerine göre kurulmuş, kamu kurumu niteliğinde bir meslek kuruluşudur. Ülkemizin en önemli mühendislik disiplinleri arasında yer alan elektrik, elektronik, bilgisayar, biyomedikal ve yazılım mühendislerinin üye olduğu EMO, yargı gözetimi altında yapılan seçimlerle belirlenen yönetim organlarına sahip, demokratik kitle örgütüdür.

Ülkemizde sanayi ve teknoloji için gerekli kaynakların sağlanamaması, dışa bağımlı ve sıcak para anlayışına dayalı ekonomi anlayışının yerleştirilmiş olması mühendislik mesleğini yıllar itibarıyla artan bir şekilde olumsuz etkilemektedir. Telekomünikasyon alanının yalnızca üretim değil, işletme anlamında da küresel sermayeye terk edilmesiyle başta elektronik, elektronik haberleşme mühendisleri olmak üzere bilgisayar ve elektrik mühendisleri iş güvencesiz, düşük ücretli çalışma koşullarına mahkum edilmişlerdir. Bu alanda istihdam edilen mühendis sayısı da giderek azalmaktadır. Bilgisayar mühendisleri için ise ülkemizin bilgi teknolojileri pazarı haline getirilmesine paralel olarak başlangıçta iyi görünen esnek, proje başı çalışma süreci de tersine dönmüştür. Bugün bilgisayar mühendisleri de işsizlik, iş güvencesiz çalışma ve düşük ücret sorunlarıyla karşı karşıyadır.

Enerji alanında sürdürülen özelleştirme ve serbest piyasalaştırma süreci bir kamu hizmeti olan elektrik enerjisi alanını ticarileştirmekte, çalışanları işsizlik ve düşük ücret pençesine bırakırken, mühendislerin mesleklerini kamusal bir sorumlulukla değil şirketlerin ticari karı anlayışıyla yerine getirmeleri sürecini dayatmaktadır.

Yapı denetiminin ticarileştirilmesi, insanların can ve mal güvenliğini ilgilendiren bir kamusal hizmetin gerçekte yapılamamasına neden olmuş; üyelerimizi asgari ücretle göstermelik bir denetim yapmaya zorlamaktadır.

Üyelerimizin içinde bulunduğu şartlar, toplumun içine sürüklendiği kaostan ayrı değildir. Toplumda dinleme ve gözetleme anlayışıyla yaratılan baskı, muhalif kesimlere yönelik olarak şiddete varan müdahaleler, İnternet başta olmak üzere ifade özgürlüğü önündeki kısıtlayıcı düzenleme ve uygulamalar ile yasakçı zihniyet hemen sayılabilecek temel sıkıntılardır. Mühendislik mesleğinin temeli bilimdir. Bilimsel özgürlüğün, düşünce ve ifade özgürlüklerinin yok sayıldığı bir ortamda mühendislik mesleğinde de ilerlemeden söz edilemez. Ülkemizde var olan mühendislik fakültelerinin eğitimini kaliteli hale getirmek, fakültelerin altyapı, donanım ve öğretim elemanı alanındaki eksikliklerini gidermek için çalışma yapılması gerekirken, altyapısı olmayan yeni üniversitelerde ve Teknoloji Fakültelerine dönüştürülen Teknik Eğitim Fakültelerinde mühendislik bölümleri açılarak, piyasaya ucuz iş gücü olarak mühendis yetiştirecek yapılanmaların önü açılmıştır.

Odamız tüm bu alanlarda mühendislik mesleği, kamu yararı ve ülkemizin gelişimi için hukuki yollar başta olmak üzere her platformda mücadelesini sürdürmüş, düzenlediği sempozyum ve kongrelerle kamuoyunu aydınlatmaya çalışmış, çıkardığı dergi ve kitaplarla hem güncel sorunların çözümüne hem de bilimsel anlamda gelişime katkı koymaya çaba harcamıştır. Ne yazık ki bu çabalar, siyasal iktidarların yaftalama anlayışı ve karalama kampanyalarıyla karşılaşmaktadır.

AKP eliyle Cumhuriyet kazanımlarının tartışma konusu yapıldığı, gerici bir seferberliğin toplumsal dokuyu giderek bozduğu, çağdaş yaşamın tarikat ve cemaat kültürü

ile baskı altına alınmaya çalışıldığı karanlık bir döneme sürükleniyoruz. TMMOB ve odalarına, emekten yana demokratik kuruluşlara karşı saldırıların yoğunlaştığı bir süreçten geçiyoruz. Anti demokratik uygulamalar yaygınlaştırılmakta, en basit hak arama mücadeleleri bile günümüzde terörize edilmektedir.

EMO Yönetim Kurulu olarak, demokratik bir toplumun gereğinin örgütlü bir toplum olduğu bilinciyle karanlık saldırılara karşı duracağız. Kürt sorununun çözümünde demokratik barışçıl yol ve yöntemlerle, bir arada kardeşçe yaşamasını sağlayacak çabaların güçlendirilmesine katkı koyacağız. Odamızın geçmiş birikim ve deneyimleri ışığında özelleştirme ve yolsuzluklara karşı mücadeleyi daha güçlü sürdürmeye çalışacağız. Mesleki alanlarımıza yönelen küresel kapitalist saldırı karşısında EMO olarak mesleki haklarımızı korumak için hukuki alanlar başta olmak üzere her türlü platformda gereken mücadeleyi yürüteceğiz. Enerji, iletişim ve bilişim alanlarında kamu yararını temel alarak mesleki, sosyal ve politik yaklaşımımızı sürdüreceğiz.

Bugüne kadarki deneyim ve birikiminin ışığında, özellikle 70'lerden beri yarattığı değerler ve mesleki demokratik kitle örgütü olmanın sorumluluğu ile hareket eden EMO ve birimleri, örgütlü üyeleri ve kadroları ile birlikte, önümüzdeki yıllarda da meslek ve meslektaş sorunlarının halkın sorunlarından ayrı tutulmayacağını bilerek çalışmalarını yürütecektir. Kuruluşunun 56. yılında EMO, özgür ve demokratik bir Türkiye özlemiyle, emekten ve halktan yana mücadelesini sürdürmekte kararlıdır.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
25.12.2010

TORBA YASAYLA EMEKÇİLERİN KAZANIMLARI GASP EDİLMEKTEDİR

Neoliberal politikaların çalışma ilişkilerini egemen kılma ve emekçi kesimlerin mevcut kazanımlarını elinden almaya dönük çalışmaların son halkası TBMM gündeminde olan “torba yasa” düzenlemeleridir. Bazı Alacakların Yeniden Yapılandırılması ile Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu ve Diğer Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı adı altında birçok kanunda değişiklik yapılmasından dolayı tasarı kamuoyunda “torba yasa” ya da “çorba yasa” diye anılmaktadır. 5 kısımdan oluşan tasarı onlarca yasada değişiklik getirmekte olup, kamu alacaklarının yeniden yapılandırılmasının yanı sıra çalışma hayatını yeniden düzenleyen değişiklikleri içermektedir.

AKP Hükümeti döneminde, “biraz iyi, çokça kötü” olan düzenlemelerin aynı torba içinde değerlendirilmesi yöntemi Anayasa paketi oylamasında da uygulanmıştır. Torba yasanın olumsuz eleştiriler karşısında “birkaç iyi madde” üzerinden savunulması işin özünü çarpıtmaya dönüktür.

Çalışma yaşamını ilgilendiren; 5510 Sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu; 4857 Sayılı İş Kanunu; 657 Sayılı Devlet Memurları Kanunu; 4046 Sayılı Özel-

leştirme Uygulamaları Hakkında Kanun vb pek çok kanunda yapılan düzenlemelerle, mevcut durumdan çok daha kötü ve geri düzenlemeler öngörülmektedir.

Tasarıda, emekçi sınıfların aleyhine düzenlemeler oldukça fazladır:

Asgari ücretlilerin yaş sınırının yükseltilmesi, kısmi süreli çalışanların primlerini cebinden tamamlamak zorunda olması, stajyer çalıştırma üzerinden ucuz emek sömürsünün önünün açılması, kısa çalışma ödeneğinin süresi ve kapsamının genişletilmesi İşsizlik Fonu'nun yıllık gelirinin yarısına Bakanlar Kurulu'nun el koyup işverenlere istihdam teşviki olarak vermesi gibi emekçilerin haklarının gaspını içeren maddeler yer almaktadır.

Tasarıyla; esnek, kuralsız ve güvencesiz çalışma biçimleri getirilmektedir. 4857 sayılı Kanun'da, çağrılı çalışma, parça başına çalışma, sözleşmelilik, deneme süreli iş akitlerinin uzatılması, geçici çalışma biçimlerinin yaygınlaştırılması gibi düzenlemeler yapılmaktadır. Özetle, güvencesiz esnek çalışma, çalışma yaşamının esası haline getirilmektedir.

Tasarıda 657 Sayılı Yasa'da da önemli değişiklikler öngörülmektedir:

AKP Hükümeti, "Kamu Personel Rejimi", "Kamu Reformu" adıyla geçmiş yıllarda da 657 sayılı Yasa'da değişiklik yapma çalışmaları yapmıştı. Performans sistemiyle, uzmanlıkla ilgili maddelerin 2004 ve 2006 yılında da "Kamu Personel Rejimi" adıyla gündeme getirildiğini belirtmeliyiz. Çalışma yaşamında neoliberal düzenlemeler bu ve bu tür yasal düzenlemelerinin temel ruhudur ve bu AKP Hükümeti'nin uzun yıllardır programına aldığı bir konudur.

Tasarının 657 sayılı Yasa'da yapmak istediği değişikliklerle kamu hizmetinin ve dolayısıyla kamu yönetimi örgütlenmesinin kapsamlı ve sürekli tasfiyesini gerçekleştirmek amacıyla hazırlandığı görülmektedir.

Tasarı, kamu çalışanları için güvencesiz çalışma koşullarını getirmektedir. Doğum izni, süt izni gibi kısmi iyileştirmelerde bile 4-b ve 4-c kapsamında çalışanlar hariç tutulmaktadır. Memuriyet-kariyer sistemi tasfiye edilerek, sözleşmeli personel sistemi esas alınmaktadır.

Tasarıyla, kamuda kadrolaşmanın önü tamamen açılmaktadır. Üst düzey kadrolara, özel sektörden atama yapılmasının önünün açılması siyasal kadrolaşmayı esas alan bir düzenlemedir. Aynı zamanda, kamu yararı öncelikli olarak yetişen kamu personeli yerine kâr önceliği olan şirket personeli mantığının kamuya taşınması da amaçlanmaktadır.

Tasarıda kamuda çalışan personelin geçici görevlendirilmesi adıyla sürgün uygulamalarına yasal bir zemin oluşturulmak istenmektedir. Siyasal iktidarların yıllardır sürdürdüğü baskı ve sindirme politikaları bu yasa tasarısıyla kanun maddesi haline getirilmektedir.

Kuşkusuz 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda değişikliklere ihtiyaç vardır. 4688 sayılı Kamu Görevlileri Sendikaları Yasası gereğince, kamu görevlileri sendikaları ile hükümetler arasında yapılan görüşmelerde 657 sayılı Kanun'da değişiklik önerileri sendikalar tarafından dile getirilmiştir. Yapılması istenen çağdaş çalışma ilişkilerinin

çalışanlar lehine yasalaştırılması iken bugün hükümet yaptığı düzenlemeyle çalışanların mevcut kazanımlarını bile ortadan kaldırmak istemektedir. Kamu çalışanları değişimden daha ileri çözümler beklerken, tasarıyla mevcudu arar hale getirilmiştir.

Öte yandan tasarı, kamu hizmeti kavramını sözlüklerden çıkaracak bir nitelikte olması nedeniyle sadece 657 sayılı Kanun'a tabi çalışanları değil, toplumun tüm emekçi kesimlerini olumsuz etkileyecek bir özellik taşımaktadır. Bu nedenle bu tasarıya karşı yürütülecek mücadelenin tüm emekçilerin ortak mücadelesi haline getirilmesi özel önem arz etmektedir.

Tasarı toplumun tüm emekçi kesimlerini olumsuz etkileyecek maddelerle doludur. Bu yasa tasarısına karşı ortak mücadele olanakları zorlanarak mücadele edilmesi gerekmektedir.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
28.01.2011

YAŞASIN KADINLARIN ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!

ABD'nin New York Eyaleti'nde 8 Mart 1857 tarihinde, daha iyi çalışma koşulları ve insanca yaşam talebiyle greve giden on binlerce dokuma işçisi kadına polis saldırmış ve 129 kadını fabrikaya kilitleyerek çıkan yangında hayatlarını kaybetmelerine sebep olmuştur. Clara Zetkin'in 1910'da 2. Uluslararası Kadın Kongresi'nde yaptığı öneriyle 8 Mart, Dünya Emekçi Kadınlar günü olarak kabul edilmiştir. Aradan geçen 154 yıla rağmen hala kadınlar ayrımcılığa, eşitsizliğe, sömürüye karşı eşit ücret, sosyal hak, adalet ve özgürlükler için mücadele etmeye devam ediyor.

İktidarlar eliyle gerçekleştirilen özelleştirme, taşeronlaştırma uygulamaları ve esnek çalışmanın yaygınlaşmasıyla, kadın emeğinin sömürsü artmaya devam ediyor. Büyüyen işsizlik ve yoksullaşmayla kadınlar, ev eksenli çalışmaya itilerek güvencesiz ve sosyal haklardan yoksun kılınıyor. Ucuz iş gücü olarak çalıştırılan kadınlar, hayatın her alanında cinsiyetçi politikalar nedeniyle ayrımcılığa uğruyor. Bunların yanı sıra kadınların, gündelik olarak yerine getirdiği işleri kapsayan ev içi emek ise hala "görünmezlik zırhı" içinde.

AKP Hükümeti ile gittikçe yükselen muhafazakârlık, cinsiyetçilik ile de birleşerek kadına yönelik fiziksel, psikolojik, cinsel ve duygusal her türlü şiddetin artmasına sebep olmaktadır. Kadın cinayetleri son yedi yılda yüzde 1400 oranında artarken; resmi kayıtlara göre 2010'da erkekler tarafından 217 kadın öldürüldü, 164 kadın yaralandı, 381 kadın tacize, 207 kadın tecavüze uğradı. Bu duruma son verebilmek için gerekli yasal düzenlemeler ve toplumsal dönüşümü sağlayacak sosyal-kültürel çalışmalar bir türlü yapılmıyor. Toplumsal cinsiyet rollerini iliklerine kadar benimsemiş olan zihniyet, tecavüz davalarında tahrik indirimi uygulamaya devam etmekte. Toplumun her köşesine sinmiş olan bu cinsiyet ayrımcılığı, özellikle son zamanlarda, medyada

kendini en çirkin haliyle göstermekte. Bazı “aydın” kalemşörlerin “maço” bir yaklaşımla geliştirdikleri, kadınlara yönelik nefret söylemleri görmezden gelinmekte ve bu davranışı mahkûm eden bir yaptırım da uygulanmamaktadır.

Cinsiyetçiliğin her türüne, fiziksel ve psikolojik şiddete, mesleki ayrımcılığın, düşük ücretle çalıştırılmanın, sömürü düzeninin, erkek egemen dilin/söylemin/eylemin kanıksanmasına karşı mücadele eden tüm kadınları destekliyor ve 8 Mart Dünya Kadınlar Günü’nü kutluyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
08.03.2011

JAPONYA'DAKİ FELAKET ZİNCİRİNDEN NÜKLEER UYARILAR

Japonya’da meydana gelen 8.9 büyüklüğünde şiddetli depremin ardından bölgede nükleer santraller konusunda alarm verilmiştir. Miyagi Bölgesi’nde yer alan Onagawa Nükleer Tesisi zarar görmüş, santralin bir türbininde yangın çıkmıştır. Buradaki yangın söndürülürken, bazı santrallarda soğutma sistemi çalışmadığı bildirilmiştir. Ardından gelen haberler ise ne yazık ki endişelerin gerçeğe dönüştüğünü göstermektedir. Fukushima 1 santralında patlama olduğu ve nükleer sızıntı meydana geldiği açıklanmıştır.

Yaşananların ardından santralin bulunduğu alandan 80 bin kişinin tahliye edildiği açıklandı. Japonya tarihinde hükümet ilk kez nükleer acil durum ilan etti ve bu durum halen devam ediyor. Aslında 1986 yılında yaşanan Çernobil Faciası’ndan bu yana depremlerin tetiklediği ya da farklı teknik hatalarla meydana gelen onlarca kazanın gizlendiği ve sonuçları hakkında güvenlik, teknolojik sır vb. gerekçeler gösterilerek, gerçeklerin açıklanmadığı, nükleer güvenlik konusunda sicili bozuk bir ülkede yaşanan son olay, çok önemli bir dönüm noktasına geldiğini göstermektedir.

Tüm bu gelişmeler, Türkiye’nin Akkuyu’da kurmaya çalıştığı nükleer santral için çok önemli bir uyarı niteliği taşımaktadır.

Bugün AKP Hükümeti, çeşitli pazarlıkların da dahil olduğu bir süreçle, ihale dahi yapılmaksızın Rusya’nın Akkuyu’da nükleer santral sahibi olmasına yönelik bir devletlerarası anlaşmayı yürürlüğe koymuştur.

Akkuyu’da kurulmak istenen nükleer santral, Ecemiş Fay Hattı’na 25-30 kilometre uzaklıkta yer almaktadır. Deprem kuşağında olan bu bölgeye nükleer santral kurulamayacağına ilişkin bugüne kadar yapılan uyarılar dinlenmemiştir. Ancak Japonya’da yaşanan 8.9 büyüklüğündeki depremin ardından yaşanmakta olan nükleer felaket, Akkuyu’da kurulmak istenen nükleer santral inadından vazgeçilmesi konusunda bir uyarıdır. Japonya’da yaşanan bu felaket, nükleer santral savunucularının güvenlik kriterlerine ilişkin bugüne kadar dile getirdikleri savların gerçek bir doğal felaket karşısında geçersiz kaldığını gözler önüne sermektedir. Sağlam bir inşaat ve güvenlik kriterlerine uyulması durumunda nükleer santrallerin güvenli olduğu iddialarının gerçekleri yansıtmadığı ne yazık ki bu acı olayla bir kez daha gözler önüne serilmiştir. Görüldüğü gibi güvenlik kültürünün gelişmişliği ve çalışma disiplini sorgulaması bile böylesine büyük bir felaket karşısında anlamını yitirmektedir.

Rusya, Akkuyu'da nükleer santral kurulmasına yönelik şirket kurma çalışmalarını tamamlamış; 5 Rus şirketinin ortak olduğu Akkuyu Nükleer Güç Santrali Elektrik Üretim Anonim Şirketi'nin kuruluşunu 14 Aralık 2010 tarihi itibarıyla resmi olarak gerçekleştirmiştir. Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'nun 1983 yılından beri yürürlükte olan Nükleer Tesislere Lisans Verilmesine İlişkin Tüzüğü'ne göre kurulacak santral için 3 lisans alınması gerekmektedir. Bunlardan birincisi yer lisansıdır. Akkuyu'da kurulacak olan santral, 35 yıl önce 1976 yılında verilmiş olan yer lisansına dayanmaktadır. Bu lisans kapsamında değerlendirilecek olan konuların başında, "bölgenin topografik, jeolojik, jeoteknik, hidrolojik, sismolojik ve meteorolojik özelliklerine ilişkin bilgi ve incelemelerin, seçilen yerin deprem, sel baskını, fırtına gibi doğal olaylar ve bu olayların ikincil etkileri yönünden değerlendirilmesine ilişkin bilgiler" yer almaktadır. Oysa Akkuyu için bundan 35 yıl önce alınmış olan yer lisansının güncellenmesi söz konusu değildir. 35 yıl içindeki değişimleri hesaba katmayan bir yer lisansının kabulü mümkün değildir.

Şirketin ikinci olarak alması gereken lisans inşaat lisansıdır. İnşaat lisansı kapsamında ise santralde yapılacak yapıların ve sistemlerin sismik, güvenlik ve kalite sınıfları ön güvenlik analizi raporu kapsamında incelemeye alınacaktır. Akkuyu'da kurulacak santral için ihale yapılmadığı için bu konuya ilişkin karşılaştırma yapmak dahi mümkün değildir. Oysa 1980'li yıllarda yapılan ihalede ise firmaların tek tek teklifleri değerlendirilirken, Akkuyu'nun deprem koşulları ve firmaların buna ilişkin verileri de ihale kapsamında değerlendirmeye alınmıştı. Bugün ise önce anlaşma yapılmakta, ardından deprem koşullarına ilişkin olarak değerlendirme yapılacağı anlaşılmaktadır. Böyle bir sürecin kabul edilmesi mümkün değildir.

Bir çok bilim insanı tarafından Ecemiş Fayı'nın sismik karakteri konusunda yapılan araştırmalarda; Ecemiş Fayı'nın 300 km uzunluğunda olduğu, Akkuyu'nun 20-25 km yakınından geçerek denizde devam ettiği, aktif bir fay özelliğine sahip olduğu, 6-7 büyüklüğünde bir deprem için tehlikeli bir enerji birikimi oluşturacak suskun tarihsel bir sürece sahip olduğu belirtilmektedir.

Nükleer santral konusunda 4 sayfalık yasayla yola çıkan AKP Hükümeti, TMMOB'un açtığı davayı kazanması üzerine tek katılımcılı olan ihalesini iptal etmek zorunda kalmış, ancak bu kez de devletlerarası anlaşma yoluyla hukuk sistemini yok saymıştır. Böyle bir anlayışla hareket eden hükümet, deprem gibi insanların can ve mal güvenliğini ilgilendiren bir kriteri de içeren yer lisansını yenilemeyi düşünmediği gibi inşaat lisansı kapsamında yapılara ilişkin sismik değerlendirmeyi de daha sonraki aşamalara bırakmakta sakınca görmemektedir.

Japonya'da yaşanan kaygı verici gelişmelerin hükümet tarafından da ciddiye alınarak, Akkuyu Nükleer Santral macerasından vazgeçmeye çağırıyoruz. Yalnızca Akkuyu değil, Sinop'ta kurulması öngörülen nükleer santral konusunda Japonya ile yürütülen görüşmelerden de vazgeçilmelidir.

Deprem, tsunami ve nükleer patlama ile yaşanmakta olan felaketler zinciri nedeniyle başta Japonya olmak üzere tüm insanlığa geçmiş olsun diyor, daha büyük felaketler yaşanmaması için gereken derslerin çıkarılacağını umut ediyoruz.

EMO'DAN NÜKLEER SANTRAL KARŞITI MİTİNGE DAVET

11 Mart'ta yaşanan deprem ve tsunami sonrası gelişmeler Dünya Nükleer Enerji Tarihi'nde bir dönüm noktasıdır. Yaşanan doğal afetin ardından Japonya'da meydana gelen nükleer kaza bugüne kadar "Japonya bir deprem ülkesi ve enerjisinin yüzde 55'ini nükleerden sağlıyor", "Güvenlik önlemleri o kadar iyi ki depremlerin tamamında nükleer santraller sınavı başarıyla geçti" diyenlere kazın ayağının aslında öyle olmadığını gösterdi.

Almanya, nükleer tesislerinde yeniden denetime gideceğini açıkladı. Tüm dünya gibi biz de bir an evvel kazanın boyutu büyümeden durumun kontrol altına alınması umuduyla durumu izledik. Olaydan 20 gün sonra durumun tüm yönleriyle tespitini yapmak, etkilerinin ne olacağını kestirmek imkansız. Şu an için kazanın INES Skalası'nda etkisinin 5, yani "geniş ölçekte etkisi olabilecek kaza" olarak değerlendiriliyor. Bugüne kadar yaşanan kazalar içerisinde en büyük ikinci kaza olan, 1979'da yaşanan Three Mile Island kazasıyla aynı etkide.

Deprem sonrası felekate dönüşen durumun sürecine bakıldığında;

11 Mart 2011

- Saat 07.46: Honshu Adası yakınlarında yerin 24 km altında 9 büyüklüğünde deprem meydana geldi. İlk 3 reaktör sarsıntının etkisiyle otomatik olarak kapatıldı. 4-5 ve 6 No'lu reaktörler bakım dolayısıyla kapalı konumdaydı.
- Saat 08.01: Şebekenin tamamında yaşanan güç düşümüyle birlikte santral karanlığa gömüldü. Aktif reaktörleri soğutmak için kullanılan ve dakikalar sonra tsunaminin etkisiyle büyük hasar görececek pompaları beslemek için jeneratörler devreye girdi.
- Saat 18.55: Santrale 3 kilometre çapındakiler için tahliye kararı alındı. 10 km çapındakiler için hazır olmaları ve evlerinden çıkmamaları uyarısı yapıldı.

12 Mart 2011

- Saat 08.30: Santralin 10 km çapında yaşayanlar içi tahliye uyarısı yapıldı.
- Saat 14.40: Daha önce 10 km açıklanan tahliye kararı 170 bin kişiyi etkileyecek olan 20 km'ye çıkarıldı. Halka iyot tabletleri dağıtılması kararı alındı.

13 Mart 2011

- Saat 14.35: "Japonya Nükleer Acil Durum Eylem Planı" Madde 10'da belirtilen nükleer santral yakınlarında izin verilen radyasyon değerlerinin üzerinde ölçüm kaydedildiği açıklandı.
- 14 Mart'a kadar 184 bin 670 kişi tahliye edildi. Aynı gün Reaktör 4'de başlayan yangın 2.5 saatte söndürüldü.
- 31 Mart itibarıyla arızalı tüm reaktörlere soğutma amaçlı saatte ortalama 8 metreküp su basılmakta. Reaktör 1 sıcaklığının 281 C'den 251 C'ye düşürüldüğü, buna rağmen Reaktör 2'de sıcaklığın 177 C'den 181 C'ye çıktığı rapor edilmekte.

- TEPCO şirketi Fukuşıma Nükleer Santralı'nın 4 reaktörünü kapatma kararı aldığını, 2 reaktörün geleceğinde halka danışılarak karar verileceğini açıkladı.
- Dünya Atom Ajansı Direktörü'nün 3 gün önce yaptığı açıklama 4 başlıkta toplanıyor:

- Durum ciddiyetini koruyor.
- Asıl öncelik krizin üstesinden gelmektir.
- Artık önümüzü görebiliyoruz.
- UAEK Japonya'ya yardım için elinden gelen her şeyi yapıyor.

Gelişmeleri irdelediğimizde, yaşananların aslında; nükleer santral teknolojisinin de doğası gereği, tek bir anda oluşan ve etkileri bertaraf edilmeye çalışılan tren kazası, tüp patlaması, köprü çökmesi gibi bir kaza olmadığı ortada. Sebebi ister insan olsun, ister doğal bir felaket olsun, süreç başladıktan sonra durumun gün be gün değişebileceğini; “kontrol altına alındı” denildikten saatler sonra sürecin kontrol dışına çıktığı, artık yadsınamaz bir gerçek.

Hal böyleyken ve ortada kararı alınmış, ancak yapımına başlanamamış; yapımı başlanmasına rağmen yıllarca devreye alınamamış; tüm çalışma ve yatırımlara rağmen vazgeçilmiş proje örnekleri varken, ülkemizde ne yazık ki “tüp gaz” düzeyinde bir benzetme ile nükleer santral kurma kararlılığı yetkililer tarafından ortaya konulmuştur. Tüm dünya, felaketin bertaraf edilmesini umutla beklerken; Türkiye’de nükleer santral kurma konusunda yapılan açıklamalardaki kararlılık ifadeleri akla “Acaba başka hesaplar mı var?” sorusunu getiriyor.

Tüm süreç önceden de vurguladığımız gibi hızlıca tamamlanmaya çalışılıyor. Nükleer enerjiyi, enerji politikalarına dahil eden ülke örnekleri de göstermektedir ki; Çevresel Etki Değerlendirme (ÇED) Raporu hazırlıkları 1 yıl sürer, ÇED onay/analiz süreci 1 yıl da tamamlanır. Bu süreci ortalama 18 aylık Ön Güvenlik Analiz Raporu (PSAR) hazırlığı ve inşaat lisansı başvurusu takip eder.

Japonya gibi konuyla ilgili mevzuatı hazır, periyodik olarak eğitim verilen bilinçli bir toplumda bile çaresizlik ortadayken; hiçbir ciddi hazırlık süreci yapılmaksızın nükleer santral kurulmak istenmektedir. 35 yıl öncesinden verilmiş yer lisansı yenilenmeden, ortada daha inşaat lisansı da yokken, üstelik ÇED süreci tamamen yok sayılarak; “Nisanda kazmayı vuruyoruz” açıklaması kabul edilemez. Söz konusu olan gelecek nesiller, insan yaşamı olduğundan kamu yararını gözetmeyen bu anlaşma çerçevesinde Hükümet başta olmak üzere yetkilileri, sorumluluklarına yakışan açıklamalar yapmaya ve verilen kararları/imtiyazları tekrar gözden geçirmeye davet ediyoruz.

CENGİZ GÖLTAŞ
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI
01.04.2011

EMO'DAN SAHTE MÜHENDİS UYARISI

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) olarak, Kasım 2010 tarihinden itibaren üniversitelerden son 10 yıla ait mezun listelerini talep eden yazımıza; meslek alanımızdaki bölümlerde öğretim yapan 68 üniversitenin 57'sinden yanıt verilmiştir. Bu mezun listeleri üzerinden yapılan inceleme sonucunda 34 kişinin sahte diploma ile kayıt yaptırdığı tespit edilmiştir. Ancak 11 üniversiteden, defalarca yazı yazılmasına ve üye listeleri de gönderilmesine rağmen bugüne kadar yanıt alınmamıştır.

Sahte diploma ve denklik belgeleri ile kayıt yaptıran kişiler hakkında; “resmi evrakta sahtecilik” suçundan ayrı ayrı suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu kişilerin, EMO'daki kayıtları iptal edilmiş ve mühendislik unvanını kullanarak sundukları hizmetlerin geçersiz olduğu ilgili idarelere bildirilerek, durumları takip edilmeye başlanmıştır.

Sahte Diplomalara Denklik Belgesi

Yapılan incelemede, sahte oldukları tespit edilen bazı diplomalara Yüksek Öğretim Kurulu (YÖK) Başkanlığı'nca denklik belgesi düzenlendiği görülmüştür. Bu da YÖK'ün denklik belgesi düzenlerken yeterli bir inceleme yapmadığını göstermektedir. YÖK'ün hâlihazırda denklik incelemesi sırasında sadece transkriptlere bakarak denklik vermesi, ders içeriklerini göz ardı etmesi ve mühendislik eğitimine denk bir eğitim almamış kişilere mühendis unvanı vermesi zaten bir problemken, diplomaların gerçekliği konusunda araştırma yapmaması diğer bir sorun olarak ortaya çıkmıştır.

Mühendislik yetkisi ve hak gaspı anlamına gelen sahte diploma ile faaliyet yürütülmesinin, kamuya çok ciddi ve telafisi mümkün olmayan sorunlar getirmesi nedeniyle, ilgili bütün kurum ve kuruluşlar tarafından ciddiyetle üzerine gidilerek önlenmesi gerekmektedir.

Bu kapsamda kamu yararının gözetilmesi, mühendis meslektaşlarımızın yetki ve haklarının korunabilmesi için; bütün mühendislerin odalara kayıtlarının yaptırılmasına, üniversitelerin mezun listelerini her yıl düzenli olarak odalara iletmesine, YÖK'ün denklik belgelerini ciddiyetle ele almasına, yurttaşların bu konularda dikkatli olmalarına gereksinim vardır. Ayrıca YÖK'ün mühendislik mezunları için merkezi bir veri tabanı kurması ve bu veri tabanına odaların erişebilmesi de bu sorunları azaltacaktır.

EMO'ya sahte belgelerle kayıt yaptırdıkları tespit edilen kişilerin büyük bölümünün Kıbrıs'ta bulunan üniversitelerin diplomalarını taklit ederek, denklik aldıkları görülmüştür.

Sahte belgelerle kayıt yaptıranlardan 9'unun Yakınoğlu Üniversitesi, 7'sinin Doğu Akdeniz Üniversitesi, 5'inin Anadolu Üniversitesi, 3'ünün Karadeniz Teknik Üniversitesi, 2'sinin Yıldız Teknik Üniversitesi ve her birinden 1'er kişi olmak üzere Bilkent, Gazi, Kocaeli, Mersin, Niğde, Sakarya, Selçuk ve Zonguldak Karaelmas üniversitelerinin diplomalarını taklit ederek, EMO'ya başvurdukları belirlenmiştir. Bu kişilerin kayıtlı oldukları illere bakıldığında da; Ankara'dan 9, Antalya'dan 4, İzmir ve Van'dan 3'er, İstanbul, Muğla ve Şanlıurfa'dan 2'şer, Diyarbakır, Giresun, Hatay, Kahramanmaraş, Kastamonu, Kocaeli, Konya, Malatya ve Mersin'den de 1'er kişinin sahte mühendis diplomasıyla faaliyet yürüttükleri anlaşılmıştır.

Hukuki ve idari işlemler başlatılmış olmasına rağmen, bu durumun ortaya çıkmasına kadar söz konusu şahısların mühendislik eğitimi almadıkları halde mühendislik hizmeti sundukları; bazılarının da elektrik ve asansör projeleri yaptıkları tespit edilmiştir. Bu konuda belediyelere ve valiliklere bildirimler yapılmıştır.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak konunun takipçisi olacağımızı bildirirken; duyarlı davranarak mezun listelerini bizimle paylaşan üniversiteler de teşekkür ediyoruz. Bugüne kadar bizimle bu bilgileri paylaşmayan, yazılarımıza yanıt vermeyen Boğaziçi, Cumhuriyet, Erciyes, Gazi, Gaziantep, İnönü, Kahramanmaraş Sütçü İmam, Mustafa Kemal, Koç, Yeditepe ve Girne Amerikan üniversitelerine de gereken işbirliğini göstermeleri için açık çağrıda bulunuyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
19.04.2011

DİCLE DAĞITIM KAÇAK ELEKTRİK KULLANANA EMANET

Özelleştirme Yüksek Kurulu (ÖYK), 12 Nisan 2011 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan kararıyla Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş’nin Karavil-Ceylan ortaklığına satışını onayladı. Kayıp ve kaçakların azaltılması amacıyla özelleştirildiği iddia edilen elektrik dağıtım bölgesini satın alacak Ceylan şirketinin ise, kaçak elektrik kullanıcısı olduğu ortaya çıktı. Buna göre 21 elektrik dağıtım bölgesi içinde kayıp ve kaçığın en yüksek olduğu Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş, kaçak elektrik kullanımından sabıkalı bir şirkete teslim edilecektir.

ÖYK’nın, 7 elektrik dağıtım bölgesinin özelleştirilmesine ilişkin ihale sonuçlarını onaylayan kararları 12 Nisan 2011 tarihli Resmi Gazete’de yayımlandı. Karara göre; Diyarbakır, Şanlıurfa, Mardin, Batman, Siirt ve Şırnak illerini kapsayan Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş ihalede 228 milyon dolar ile en yüksek bedeli veren Karavil Dayanıklı Tüketim Malları İnşaat Otom. Pet. Ürün Paz. Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti-Ceylan İnşaat ve Ticaret A.Ş Ortak Girişim Grubu’na devredilecektir.

Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş’nin devredileceği ortak girişim grubunun iki ortağından biri olan Ceylan İnşaat ve Ticaret A.Ş ise kaçak elektrik kullanımından ceza almış bir şirkettir. Diyarbakır Elektrik Dağıtım Müessesesi’nin, 4 Temmuz 2000 tarihinde Ceylan İnşaat ve Ticaret A.Ş’nin sayacını kaçak elektrik tüketildiğini saptayarak mühürlediği ortaya çıkmıştır. Kaçak elektrik kullanımına ilişkin tutulan tutanakta, “Sayacın vekalet mühürleri bozuk, sayaç açılıp numaratarle oynamak suretiyle kaçak elektrik tüketimi yapılmıştır” ifadesi yer almaktadır.

Tutulan tutanağa göre şirketin yalnızca 2 gün için saptanan kaçak tüketim miktarının 41 bin 478 kilovat saat olduğu görülmektedir. Bu kaçak kullanım nedeniyle Dicle Elektrik Dağıtım A.Ş’yi devralacak olan Ceylan İnşaat ve Ticaret A.Ş, 10 Ağustos 2000 tarihinde 2 milyar 853 milyon 811 bin liralık kaçak elektrik cezası ödemek zorunda kalmıştır.

Özelleştirme İdaresi'nin halen İnternet sayfasında elektrik enerjisi özelleştirmelerinde 5 temel amaçtan biri olarak "Kayıp/kaçak da azaltma sağlanması" yer almaktadır. Kayıp ve kaçığın azaltılması ise, kediye ciğer emanet edilircesine, kaçak elektrik kullanımından ceza almış bir şirketten beklenir bir duruma dönmüştür. Özelleştirme ihalelerine katılan şirketlerin her türlü ekonomik, teknik koşulları ile kamuya olan borçlarının irdelenmesi gerekirken, nedense bu şirketin kaçak elektrik kullanıcısı olduğu tespit edilememiş, değerlendirme kriterlerinde bu konu yer almamıştır. Özelleştirmecilerin savundukları temel amaçlarına aykırı bir faaliyet içerisinde bulunması bile şirketin ihaleye katılmasına engel teşkil etmemiştir. Ne İhale Komisyonu'nun ne Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun, TEDAŞ kayıtlarında yer alan kaçak elektrik kullanım cezasından haberleri olmadığını söylemeye hakları bulunmamaktadır. Derhal bu ihalenin iptal edilmesi gerekmektedir. Özelleştirmeler ile kayıp ve kaçığın azaltılacağı iddialarının, kamuoyunu aldatmaya dönük süslü sözler kullanılmasından başka bir anlam ifade etmediğini bir kez daha göstermiştir.

Şanlıurfa'da TEDAŞ çalışanı olarak kaçak elektriğe karşı verdiği mücadele nedeniyle 18 Ekim 2002 tarihinde hain bir saldırıyla aramızdan alınan Üyemiz Hasan Balıkcı'nın mücadelesinin takipçisiyiz. Özelleştirme kayıp ve kaçakla mücadelenin değil amacı, aracı bile olamaz. Kayıp ve kaçak sorunu yalnızca teknik ya da ekonomik bir sorun olmayıp sosyal boyutuyla birlikte ele alınması gereken bir konudur. Siyasal iktidarın halkın refahını gözeterek çözüm üretmesi gereken bir kamu hizmeti alanında, sorunu insan unsurunu göz ardı edip kar hırsıyla çalışacak şirket yapılanmasına havale etmesi kabul edilemez.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
27.04.2011

PROJE ONAYI VE TESİS KABULÜ KAMU GÖREVIDİR PİYASALAŞTIRILAMAZ

Ülkemizde temel altyapı hizmetlerinin özelleştirilmesi ve piyasalaştırılması uygulamaları 12 Eylül sonrası her hükümetin, yaşanan tüm sosyal ve ekonomik olumsuzluklara rağmen ısrarla sürdürdüğü bir genel politika olmuştur.

Bu kapsamda elektrik üretimi ve dağıtımını da özelleştirilmiş ve merkezi bir plan ve kamusal anlayışla ele alınması gereken ve yapısı gereği tekel niteliğinde olan bu alanlarda kamu tekeli parçalanarak, fiili olarak özel tekeller yaratılması sürecine girilmiştir. Bu uygulamalar, bir yandan elektrik enerjisinin daha pahalı bir şekilde tüketilmesi sonucunu doğururken; diğer yandan da doğasına aykırı müdahaleler bu alanı yönetilemez hale getirmiş ve arz güvenliği somut bir tehdit haline gelmiştir. Bu nedenlerle alanın karar vericileri; palyatif, yamalı bohça çözümlerle sıkıntıları aşmaya dönük adımlar atmak zorunda kalmışlardır.

Bu konuda yaşanan son örnek önemli dersleri kendi içinde barındırmaktadır. Bilindiği gibi 3154 sayılı Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2. Maddesi gereğince kurulacak olan dağıtım tesislerinin projelendirilme-

sini ve bunların kontrol ve kabullerini yapmak Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın görevidir. Bakanlık için bu görev **kamusal görev** niteliğindedir. Dağıtım bölgelerinin özelleştirilmesi öncesinde bu görev, yapılan düzenlemeler ile Bakanlık adına TEDAŞ tarafından gerçekleştirilmekteydi. TEDAŞ'a ait birçok dağıtım bölgesinin özel hukuk tüzel kişilerine devredilmesinin ardından bu dağıtım şirketleri aslen bakanlığa ait olan proje kontrol ve kabul yetkisini yasa dışı şekilde kullanmayı sürdürmekteydiler. Özelleştirme süreci bu denetimlerin kimin tarafından ne şekilde yapılacağı sorununu yaratmış ve belirsizlik bir süre devam etmiştir. Elektrik Mühendisleri Odası tarafından, kamusal görev niteliğindeki projelerin denetimi ve onaylanması işleminin özel şirketler eli ile değil kamu eli ile yürütülmesi gereği defalarca vurgulanmış, yasa dışı bu uygulamanın durdurulması talep edilmiştir.

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, konuyu 4 Şubat 2011 tarihli yazısıyla değerlendirmiş ve 9 Şubat 2011 tarihli yazıları ile de TEDAŞ'ı şu noktalarda yetkilendirmiştir:

- **Dağıtım şirketlerinin yatırım programlarında yer alan** yatırım projelerinin onaylanması ve yatırımların geçici ve kesin kabullerinin yerinde yapılarak denetimlerinin sağlanması.
- Tüm dağıtım şirketlerinin dağıtım bölgelerindeki **üçüncü şahıslarla tesis edilen toplam 1000 kVA'nın (kilovolt amper) üzerindeki** tüketim projelerinin onaylanması, geçici ve kesin kabullerinin yapılması.
- Organize sanayi bölgelerinin kendilerinin ve bölgelerindeki üçüncü şahıslara ait tüketim projelerinin onayı ve geçici kabullerinin yapılması.

Yazıda ayrıca; elektrik iç tesisleri projelerin, generatör guruplarına ait projelerin ve üçüncü şahıslara ait 1000 kVA'nın altındaki projelerin onaylanması ve geçici, kesin kabullerinin **özelleştirilen dağıtım şirketleri tarafından yapılmasının uygun görüldüğü** belirtilmektedir.

Bakanlık bu kararla bir kısım proje ve denetim onaylarını TEDAŞ (kamu) birimlerine, bir kısım proje ve denetim onaylarını ise özel dağıtım şirketlerine bırakmıştır.

Elektrik Tesisleri Proje Onay ve Kabullerinin kamu görevi olmasına rağmen "üçüncü kişilere hizmet satılması" olarak değerlendirilmesi ve kamu adına onay görevinin özel hukuk tüzel kişilerine devredilmesi yasal mevzuatla çelişmektedir. Özel firmaların doğal önceliği olan kâr hedefi, sosyal devlet kavramını ortadan kaldırdığından, proje onayı ve tesis kabullerinde kamu yararı artık öncelikli olmayacak, şirketlerin kârlılığı temelinde serbest piyasa mekanizmasının kaderine terk edilecektir.

Çözüm basittir; kısa vadede 1000 kVA sınırı olmaksızın, tüm proje onay ve kabul işlemlerinin kamu eliyle ve kendi bölgesinde yapılmasının sağlanması, orta vadede hiçbir anlam ifade etmediği alınan son kararla açık hale gelen dağıtım bölgelerinin özelleştirilmesi politikalarından vazgeçilmesi ve en nihayetinde uzun vadede üretimi, iletimi ve dağıtımı ile dikey entegre olmuş bir kamu tekelinin yeniden tahsisi ve alanın merkezi-demokratik planlama ve kamusal anlayışla yeniden yapılandırılmasıdır.

Belirtilen nedenlerle; yapılan yanlış uygulamalardan en kısa sürede vazgeçilmesi ve başta üyelerimiz olmak üzere halkımızın daha fazla mağdur edilmemesi için yetkilileri uyarıyor, olumsuz uygulamaların giderilmesine yönelik olarak hukuki ve idari gerekli girişimlerde bulunacağımızın altını bir kez daha çiziyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
25.05.2011

EMO'DAN SEÇİM UYARISI

Bilgi-işlem ve bilgi-iletişim teknolojileri, dünyanın ulusal amaçlarını belirlemiş ülkelerinde oldukça hızlı bir biçimde gelişmektedir. Bilginin üretilmesi, iletilmesi, paylaşılması ve kendi gereksinimlerimize göre yorumlanması bu yüzyılın en önemli konusu olmuştur.

İnternet sayesinde bilgi temelli gelişmeler; sanayiden ticarete, eğitimden yönetime kadar birçok alanda günlük yaşamımızı etkilemektedir.

Ülkemiz bilgi teknolojilerinin kamusal alanda kullanımında sıkıntı yaşamaktadır. Bilgisizlik, deneyimsizlik ve amaç dışı kullanım gibi değişik nedenlerle çıkan bu olumsuzlukların faturası ise Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) üyesi olan bilişim sektöründe çeşitli görevlere sahip meslektaşlarımıza kesilmektedir. Bunun sonucunda halkımız çağdaş yaşam biçimlerinin doğal gerekliliği olan bilişime şüphe ile bakar duruma gelmiştir.

29 Mart 2009 Yerel Yönetim Seçim sonuçları sisteme girilirken saat 22:00 sıralarında yaşanan teknik bir sıkıntı nedeniyle bir kesinti yaşanmış, daha sonra bu kesintinin seçim sonuçlarının doğruluğunu şüpheye düşürecek etkilerinin olabileceğine dair iddialar ortaya atılmıştır. 2011 yılında yapılan Yükseköğretime Geçiş Sınavı kitapçıklarının hazırlanması ve sınav sonuçlarının değerlendirilmesi ve açıklanması aşamalarında kamuoyunda, kullanılan yazılımların güvenilirliğine ve tarafsızlığına dair endişe oluşmuştur. Sınava giren gençlerde gelecek kaygısı yaratan, en az yargı kadar güvenilir olması beklenen ÖSYM'ye olan güveni sarsan bu olayda fatura belki de tek hatası bulabildiği işte çalışmak/çalışmayı devam ettirebilmek olan bilgisayar mühendisi meslektaşımıza kesilmiştir.

12 Haziran 2011 Genel Seçimi'nde benzer bir durum yaşanmaması, kamu vicdanını rahatsız edecek bu tür şüphelerin doğmaması, güven ortamının sağlanması ve buna bağlı olarak ülkede doğacak gerilimin azaltılması amacıyla, EMO bünyesinde çalışmalarını sürdüren Bilgisayar Mühendisliği Meslek Dalı Ana Komisyonu'nun üzerine düşen her türlü görevi yerine getirmeye hazır olduğunu belirtmek isteriz.

Teknik bilgi ve yetkinliklerimiz doğrultusunda, Yüksek Seçim Kurulu'nun sistemlerinin sahip olması gereken özellikleri kısaca şöyle sıralayabiliriz:

- Sistem kurulumu, bilgi girişleri ve seçim sonuçlarının değerlendirilmesi sürecinde ilgili hiçbir donanım ve yazılımlarda değişiklik yapılmamalıdır. Sistem kurulumu yapıldıktan sonra gerek komut, gerek ilk değişkenler, gerekse ilk kurulum bilgileri değişmemeli, kendi üzerinde değişiklik yapan herhangi bir komuta izin verilmemelidir.
- Merkezi seçim değerlendirme yazılımı ve dağıtık operatör veri girişi yazılımlarının yerli ve açık kaynak kodlu olması, birer örneğinin siyasi partilerin genel merkezlerinde de kullanılabilir olması, dosya yapıları ve dosya kimlik doğrulama bilgilerinin açık, değişmez ve denetlenebilir olması gerekmektedir.
- Veri bütünlüğünü sağlayabilmek için seçim sonuçlarının girilmesi, iletilmesi, kaydedilmesi ve değerlendirilmesi sırasında gerekli önlemler, güvenlik bilgileri eklenerek sağlanmalıdır.

- Seçim sistemi, seçmenler ve siyasi partilerin kolaylıkla ulaşabileceği, seçim bölgesi ve sandık numarası temelli sorgulama alanlarına sahip olmalıdır. Sandık görevlilerinin adları, görevli oldukları sandıklardaki verileri inceleyip, tutanaklarla karşılaştırabilmesi amacı ile veri tabanına işlenmelidir.

- Verilerin gizliliğini sağlamak için, seçim sonuçlarının değerlendirilmesi sırasında dışarıdan herhangi bir erişime izin verilmemelidir. Seçmen bilgileri ve seçim sonuçları arasında herhangi bir ilişki kurulmasına neden olacak yapılanmalar bulunmamalıdır.

- Sistem güvenilirliğini sağlamak için seçmen sonuçlarına dokunulmaksızın bütün iç işlemler gözlemlenebilir olmalıdır. Bu gözlemlere, işlenmiş ve işlenmemiş seçim sonuçları, programlama ve yönetsel eylemler de dahildir. Gözleme işlemleri hiçbir biçimde kapatılamaz olmalı ve bütün operatör kimlik doğrulamaları, giriş/çıkışlar ve eylemler, tarih ve saat bilgisi ile birlikte kayıt altına alınmalıdır.

- Sistem şeffaflığını sağlamak üzere sistemde bulunan bütün donanım, yazılım ve özel birimler dokümantasyonu da dahil olmak üzere incelemeye açık olmalıdır

-Seçimde kullanılacak olan tüm donanım, yazılım ve çevre birimlerinin kurulumu, işletimi ve bakımının, bu konuda ilgili ve yeterli mesleki eğitimi almış, gerekli mesleki deneyime sahip, mesleğin etik değerlerine bağlı kişi ve kurumlarca yapılması gerekir.

- Veri tabanındaki değişikliklerinin izlenebilmesi için gerekli kimlik doğrulama önlemleri alınmış olmalıdır.

- Yetkisiz erişim, kişisel verilerin açıklanması, veri ya da komutlara zarar verilmesi, yetkili erişimin kesintiye uğraması, saldırılar ya da bilgisayar virüslerine karşı önlem alınmış olmalıdır.

-Aşırı yükleme ve kapasite yetersizliğinden doğabilecek veritabanı erişim sorunlarına karşı önlemler geliştirilmiş olmalıdır.

- Veri tabanı ve ilgili yardımcı programlarda oluşabilecek yasadışı yetki yükseltmesi, veri kaybı ya da bozulması gibi yazılım hatalarına karşı önlemler alınmış olmalıdır.

- Kullanıcıların veri tabanına bağlanabileceği terminallerin ağ adreslerinin tanımlı olup olmadığı, bu kullanıcıyla veri girişi yapılacak terminaller dışında bir bilgisayardan veri tabanına kaçak olarak bağlanıp bağlanılamayacağı araştırılmalıdır.

- Seçim sonuçlarının tutulacağı tabloların SEÇSİS uygulaması dışında güncellenmemesi gerekmektedir.

- Haberleşme ve kimlik tanımlama protokollerinde açıklara karşı önlem alınmış olmalı, istemciler ve sunucu arasında iletilen bütün bilgiler kriptolanmalıdır.

EMO olarak, kamuoyunda yaşanabilecek tartışmaları önlemek için oda bünyesinde bulunan bilgili, birikimli ve değerli uzmanlarımızın; bütün kaynak kodların incelenmesi, seçim sonuçları girilmesi ve işlenmesi sırasında tarafsız gözlem yapılması, yukarıda sıralanan teknik konularda yapılabilecek iyileştirmelerin belirlenmesi ve gerçekleştirilmesi konularında her türlü göreve hazır olduğunu belirtiriz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
01.06.2011

AKP Hükümeti, 636 sayılı KHK ile meslek örgütlerini hedef aldı... İKTİDARIN HUKUKSUZ OTORİTE GİRİŞİMİ

AKP Hükümeti, genel seçimler öncesinde TBMM'den geçirdiği Yetki Yasası kapsamında çıkardığı kanun hükmünde kararname (KHK) ile TMMOB ve TMMOB'a bağlı meslek odalarının özerkliğini yok edip, iktidara bağlamaya çalışmaktadır. Siyasal etik ve demokrasi anlayışı açısından zaten sorunlu olan bu yaklaşım hukuka da aykırılıklar taşımaktadır. Söz konusu düzenlemenin Yetki Yasası'na ve Anayasa'ya aykırı olduğu açıktır.

Resmi Gazete'de 8 Haziran 2011 tarihinde yayımlanan KHK'ler ile mevcut bakanlıklar yeniden düzenlenip, yeni bakanlıklar oluşturulurken; 636 sayılı KHK ile Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı kurulmuştur. Bu bakanlığın görevlerine ilişkin düzenleme ile meslek örgütlerinin yetkileri yanında yasama yetkisi de gasp edilmektedir. Söz konusu düzenlemede bakanlığın görev tanımları içerisine meslek örgütlerinin yetkileri şöyle dahil edilmeye çalışılmıştır:

"... ilgili mesleki hizmetlerin ve bu meslek mensuplarının kayıtlı oldukları meslek odalarının mevzuatını, norm ve standartlarını hazırlamak, geliştirmek, uygulanmasını sağlamak, ilgililerin kayıtlarını tutmak."

Yine aynı KHK'de adı geçen Bakanlık içinde kurulacak Mesleki Hizmetler Genel Müdürlüğü'nün, "yerleşmeye ve yapılaşmaya yönelik mühendislik, müşavirlik, müteahhitlik hizmetlerine ilişkin düzenleme yapmak, mesleki yeterlilik, yetkinlik çalışmalarının yanı sıra mimarlık mühendislik meslek kuruluşlarına ilişkin mevzuat düzenlemeleri yapmak, denetlemek" görevlerini yerine getirmesi öngörülmüştür.

Öncelikle söz konusu düzenleme Anayasa'ya aykırıdır. Anayasa'nın 135. Maddesi'nde meslek örgütlerinin kanunla kurulacağı ve organlarının da kendi üyeleri tarafından kanunda gösterilen usullere göre seçilecek kamu tüzel kişilikleri olduğu belirtilmektedir. Yine Anayasa'nın 124. Maddesi'ne göre kamu tüzel kişilikleri kendi alanlarıyla ilgili yönetmelik çıkarma yetkisine sahip kılınmışlardır. Bu çerçevede bir kamu tüzel kişisi olan TMMOB ve bağlı odalar kendi mesleki düzenlemelerini yapma konusunda Anayasal olarak yetkilidir. Bu Anayasal yetkinin hükümetin yetki yasasına dayanarak çıkardığı KHK ile yok edilmesi mümkün değildir. Anayasa'nın yerinden yönetim kuruluşu olarak tanımladığı meslek örgütlerine yönelik olarak iktidara tanıdığı sınırlı yetki sadece "idari ve mali denetime ilişkin" olup, onu da yasama organının yapacağı kanun düzenlemesi ön koşuluna bağlamıştır. Anayasa'dan aldıkları yetkiye dayanarak meslek örgütlerinin tüm düzenleme, karar ve işlemlerinin hukuka uygunluk denetimi yine Anayasa'nın 125. Maddesi gereği yargı organı tarafından yapılmaktadır.

AKP Hükümeti çıkardığı KHK ile kendisinin TBMM'den geçirdiği Yetki Yasası'na da aykırı davranmıştır. Yetki Yasası ile yasama organı, bakanlıkların ve hiyerarşik ilişki içerisinde bulunduğu ilgili, bağlı ve ilişkili kuruluşlarla ilgili düzenleme yapma yetkisini hükümete tanımıştır. Hükümet ise bu çerçevenin dışına taşarak, bakanlıklarla hiçbir hiyerarşik ilişkisi bulunmayan meslek odalarının yetkilerine müdahale etmekte, hem de TBMM'nin yetkisini gasp etmektedir.

Ayrıca TMMOB'nin mevcut yasasının halen yürürlükte olduğunun da altını çizmek gerekir. Hükümet, uygulamada kaosa yol açacak bu düzenlemelerden derhal vaz-geçmelidir.

636 sayılı KHK ile yapılan düzenleme hukuki açıdan olduğu kadar siyasal etik ve demokrasi anlayışı açısından da sorunludur. Seçim sisteminin adaletsizliği herkes tarafından kabul edilen ülkemizde adaletsiz seçim sistemini aşarak milletvekili seçilenlerin önüne konulan engeller gerilim düzeyini artırırken, diğer taraftan seçimlerle yönetimlerini oluşturan meslek örgütlerine yönelik iktidarın gerçekleştirmeye çalıştığı müdahale demokrasinin, çoğulculuğun göstergesi olan kurumların da hedef tahtasına yerleştirildiğini ortaya koymaktadır. Tüm bu yaşanan süreç, AKP'nin yalnızca kendisi için demokrasi ve hukuk peşinde olduğunu, kendinden olmayan hiçbir kesim için demokrasi ve hukuku işletmeye niyetinin olmadığını açık göstergesidir.

Meclis çoğunluğunun "halkın iradesi" dayatmasıyla yasama yetkisinin yürütmeye devredildiği, güçler ayrımının yok edildiği düzenlemenin toplum açısından yaratacağı önemli açmazlar olacaktır. Bu açmazlar özellikle ekonomik alanda rant paylaşımı olarak kamuoyuna önümüzdeki günlerde yansacaktır. Çevre, Orman ve Şehircilik Bakanlığı olarak farklı alanların birleştirilmesi "kentsel ve kırsal rant" üzerindeki sermaye birikim sürecini geliştirmek amacı taşımaktadır. Yine kentsel ve kırsal rant oluşumunda, çevre mevzuatının "uygun" hale getirilmesi, orman arazilerinin imara ve şehirleşmeye "uygun" hale getirilmesi, bu konudaki engellerin ortadan kaldırılması olarak değerlendirilmelidir. Nitekim seçime yönelik propaganda malzemesi olan "çılgın proje"ler ile bu işaret verilmiştir. Bu rant paylaşımında temel ayağı da özelleştirme süreçleri oluşturmaktadır. Su kaynakları başta olmak üzere yeraltı ve yerüstü zenginliklerimizin piyasalaştırılması sürecinde sermayenin ihtiyaç duyduğu kamu yapılanması böylece gerçekleştirilmektedir.

Kent topraklarını fiilen TOKİ eliyle satma stratejisi devam eden bir uygulamadır. TOKİ yatırımları toplam bütçeye göre yüksek bir orana sahiptir. Uygulamaların yerel yönetimlere herhangi bir inisiyatif de tanımadan sürdürüldüğü görülmektedir.

AKP Hükümeti'nin önümüzdeki dönemde de, kent rantını sağlık üssü, eğitim kampüsü üstünden satma, bunun üzerinden sermaye birikimi sağlama projeleri olduğunu da ifade etmek gerekir. Her ile kurulan devlet üniversitelerinin yanı sıra özellikle büyük illerdeki kamu arazilerinin bir takım vakıf üniversitelerine tahsisi söz konusudur. Yine 28 ilde kurulacak "sağlık üssü" ile bu bölgelerde bir kent rantı oluşturulması da yeni dönem programı içinde yer almaktadır.

Süreç; Galataport, Haydarpaşa, Kanal İstanbul, 3. Köprü gibi büyük kentsel projelerde, kent rantı üzerindeki bölüşüm niyetlerinin, çevre ve orman mevzuat engellerini kaldırma çalışması olarak da okunabilir.

TMMOB ve EMO bugüne kadar yukarıda sayılan tüm konularda mesleki alanda gerekli değerlendirmeyi yaparak, kamu yararına uyarıcı bir işlev görmüş, pek çok idari işlemden de kamu zararını önleyici uygulamalar gerçekleştirmiştir.

TMMOB mesleki alanlarına yönelik, kamu adına söz söylemeyi aynı zamanda toplumsal sorumluluk olarak görmektedir. Odalarımız "yerleşmeye ve yapılaşmaya

yönelik yapılan mühendislik/mimarlık faaliyetini bizzatıhi işi yapan mühendis/mimar/şehir plancısı meslektaşların hizmetleri üzerinden ve genel olarak kendi mesleki çalışmaları ile düzenler. TMMOB çalışmalarında üyesine ve topluma karşı sorumludur.

636 sayılı KHK ile TMMOB'nin iktidar ve çıkar odaklarından bağımsız olarak kamu yararı gereği gösterdiği muhalif kimliği törpülenerek, devlet hiyerarşisine tabi, söyleyecek sözü olmayan, etkisiz bir örgüt haline getirilmesi hedeflenmektedir.

Elektrik Mühendisleri Odası olarak; TMMOB bütünlüğü içerisinde iktidarın kontrolsüz güç arayışında meslek örgütlerini hedef almasına karşı tüm örgütlülüğümüzle, mesleğimize, meslektaşlarımıza ve kamu yararına sahip çıkmaya devam edeceğimizi ve her türlü platformda gereken mücadelenin verileceğini bildiririz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
29.06.2011

TMMOB'YE BAĞLI MÜHENDİS, MİMAR, ŞEHİR PLANCISI ODALAR ÇEVRE MÜHENDİSLERİ ODASI İLE DAYANIŞMA İÇİNDEDİR!

07.05.2011 tarihinde Eti Gümüş AŞ'nin Kütahya'daki Gümüş İşleme Tesisi'nin atık havuzunda yaşanan kısmi yıkılmadan kaynaklı siyanür sızıntısı üzerine Çevre Mühendisleri Odamız (ÇMO) mesleki kamusal-toplumsal sorumlulukları gereği bilimsel-teknik çerçevede kamuoyuna bilgilendirme amaçlı açıklamalar yapmış, bu açıklamaları hazmedemeyen Yıldızlar Holdinge bağlı ETİ Gümüş AŞ, ÇMO'nun basın açıklamalarının dava sonuna kadar durdurulması ve 30 bin TL'lik tazminat istemiyle bir dava açmıştır.

Açılan dava daha fazla rant ve azami kâr güdüsüyle, başta Çevre Mühendisleri Odamız olmak üzere, kamu yararını ve halk sağlığını zedeleyen faaliyetler ile ilgili olarak meslek kuruluşları ve demokratik kitle örgütlerince yapılan basın açıklamalarını engellemeye yöneliktir.

Bu dava ne mesleki kamusal-toplumsal sorumluluklarını yerine getiren Çevre Mühendisleri Odamız ve diğer Odalarımıza ne de üst birliğimiz olan Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği'ne (TMMOB) açılan ne ilk davadır ne de sonuncusu olacaktır. Böyle onlarca, yüzlerce dava bulunmakta ancak bizlerin bilimsel mesleki gerçekler ışığında faaliyet yürüttüğümüz eylem ve etkinliklerimiz mahkeme kararlarıyla da teyit edilmektedir.

Bilinmelidir ki TMMOB ve bağlı Odaları için mesleki bilimsel doğrular ile kamu ve halk sağlığı esastır. Sanayi, çalışma yaşamı, işçi sağlığı ve iş güvenliği, yapı denetimi, imar, tarım, gıda, madencilik, orman, su kaynakları, enerji, çevre, kentleşme v.b. alanlar ile ilgili faaliyet ve açıklamalarımızdaki temel yaklaşım budur.

Yine bilinmelidir ki, Odalarımızın ve TMMOB'nin ülke, kamu ve toplum zararına yol açan uygulamalara yönelik kamuoyunu bilgilendirme sorumlulukları engellene-meyecek, durdurulamayacaktır.

Yağma, sömürü ve usulsüzlükler karşısında Odalarımız ve Birliğimiz her zaman bilimin, tekniğin ve halkımızın yanında olacak, dayanışma ve birlikte hareket etme araçlarını geliştirecektir.

Biz aşağıda imzaları bulunan TMMOB'ye bağlı Odalar olarak, Çevre Mühendisleri Odası'nın yanında olacağımızı ve ÇMO'nun aleyhine her türlü girişime karşı, Odalarımız ve TMMOB'nin birleşik örgütlü gücü ile karşılık vereceğimizi kamuoyuna duyururuz.

Elektrik Mühendisleri Odası-Fizik Mühendisleri Odası-Gemi Makinaları İşletme Mühendisleri Odası-Gıda Mühendisleri Odası-Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası-İçmimarlar Odası-İnşaat Mühendisleri Odası-Jeofizik Mühendisleri Odası-Jeoloji Mühendisleri Odası-Kimya Mühendisleri Odası-Maden Mühendisleri Odası-Makina Mühendisleri Odası-Meteoroloji Mühendisleri Odası-Mimarlar Odası-Petrol Mühendisleri Odası-Peyzaj Mimarları Odası-Şehir Plancıları Odası-Tekstil Mühendisleri Odası-Ziraat Mühendisleri Odası-
08.07.2011

NÜKLEER SİLAHLARA VE SANTRALLARA HAYIR

6 Ağustos 1945'te yerel saatle 08:15'de Amerika Birleşik Devletleri "Enola Gay" adlı bir B-29 bombardıman uçağından bıraktığı "little boy" (küçük çocuk) isimli atom bombası patladığında; "Saniyenin onbinde biri kadar kısa bir sürede gerçekleşen patlamanın ilk etkisi gözleri kör eden bir ışık. Ardından gelen 300.000 °C'lik ısı etkisi ise yaklaşık 3 km çapındaki her şeyin yanması. Daha sonra ise patlamanın etkisiyle başlayan ve saatte 1800 km ile esen alev rüzgarı ve çevredeki her sesin susması. Gerçek kalıcı etkiyi ise patlamadan bir kaç dakika sonra başlayan bir yağmur gerçekleştiriyor. Yağmur ile tüm radyoaktif serpinti bölgeye iniyor."

İlk anda 140 bin kişi hayatını yitirdi. Radyasyon hastalıkları sebebiyle ölenlerle birlikte bu sayı 230 bini geçti. 9 Ağustos 1945'te dünyanın ikinci ve öncesine göre 1.5 kat daha yıkıcı atom bombası Fat Man'ı (Şişko Adam) Nagazaki'ye atarak ilk anda 140.000'den fazla insanı katletmişti.

50 milyon insanın ölümü ve 35 milyon insanın sakat kalması ile sonuçlanan 2. Dünya Savaşı ayıbı içinde, Hiroşima ve Nagasaki ayrı bir trajedi olarak yer almaktadır.

Bugün dünya üzerinde 30 bin adet nükleer silah bulunmakta; bunların 11 bini ABD'ye, 14 bini Rusya'ya ait. Diğer nükleer silah sahibi ülkelerse Çin (400), Fransa (350), İngiltere (200) ve Hindistan (35), Pakistan (50). Ayrıca İsrail'de de 200 adet nükleer bomba bulunuyor.

WikiLeaks belgelerinde yer alan Almanya'daki ABD Büyükelçisi tarafından Washing-ton'a gönderilen 12 Kasım 2009 tarihli gizli raporda, ABD Dışişleri Bakanlığı Bakan Yardımcısı Philip Gordon'un, Alman muhabatına Türkiye'deki İncirlik Üssü'nde ABD'nin nükleer silahlarının mevcut olduğuna değiniliyor. İncirlik'te 90 adet B61

tipi taktik nükleer bombanın sığınaklarda muhafaza edildiği, daha önce yayınlanan ABD Hava Kuvvetleri Komutanlığı kaynaklı bilgileri içeren belgelerde de açıklanmıştı. Yani ülkemizde de nükleer bomba var, hatta bir başka ülkenin kontrolünde; komşu halklar için tehdit malzemesi olarak kullanılıyor.

ABD nükleer silahlar için yılda yaklaşık 35 milyar dolar harcıyor. Yetersiz beslenen insan sayısının 1 milyar, temiz suya ulaşamayan insan sayısının 1.3 milyar olduğu dünyada, yılda 800 milyar dolar silahlanmaya harcanıyor. Afrika'da ise insanlar açlıktan ölüyor. Yani insanlığın refahı, eğitimi ve sağlığı için kullanılacak olan bu kaynak, hükümetlerin eliyle, silah lobilerine aktarılıyor, insanlığın üzerine de bomba olarak düşüyor.

Günümüzde üretilen nükleer silahlar Hiroşima'nın 13 katını yaratabilecek güce sahip. Bugünkü nüfus yoğunluğu da göz önüne alındığında bu silahların kullanımını milyonlarca insanın ölümüne neden olabilir.

Nükleer silahların yanında nükleer maddeler çeşitli silahların yapımında da kullanılıyor. Vietnam'da ABD tarafından Saruc gazı, Napalm bombaları ve kimyasal silahlar kullanıldı. Kitle imha silahları bulundurduğu gerekçesiyle Irak'a saldıran ABD; Körfez Savaşı'nda, Afganistan ile Irak'ta kimyasal silahlar ve seyreltilmiş uranyum kullandı. İşgal sonucunda Afganistan'da 10 bin; Irak'ta ise 100 binden fazla sivil öldü.

Küresel güvenlik ve bölgesel istikrarı tehlikeye sokan bu tür adımlara karşı hükümeti uyarıyor, daha fazla nükleer silahların sokulmamasını, var olanların da derhal çıkarılmasını istiyoruz.

Nükleer gücün zararları sadece bombalarla sınırlı değildir; madalyonun diğer yüzünde ise nükleer santrallerin yarattığı tehlikeler bulunmaktadır. Çernobil'de bugün hala santral kazasının etkileri sürmektedir. Karadeniz Bölgesi'nde yaşanan kanser vakalarının kayıtlarının tutulmaması bu konuya karşı hükümetlerin kayıtsız tutumlarını sergiliyor.

Japonya'da yaşanan son Fukuşima Nükleer Santral Kazası, riskin eski teknoloji ve insan hatası iddialarıyla açıklanamayacağını gösteriyor. Dünyada, özellikle gelişmiş ülkelerde pazar bulmakta zorlanan nükleer lobi, kırk yıldır açılan tüm ihalelerde başarısız olmuşsa da bugün Türkiye'yi hedef seçmiştir.

Rusya, Akkuyu'da nükleer santral kurulmasına yönelik şirket kurma çalışmalarını tamamlamış; 5 Rus şirketinin ortak olduğu Akkuyu Nükleer Güç Santrali Elektrik Üretim Anonim Şirketi'nin kuruluşunu 14 Aralık 2010 tarihi itibarıyla resmi olarak gerçekleştirmiştir. Türkiye Atom Enerjisi Kurumu'nun 1983 yılından beri yürürlükte olan Nükleer Tesislere Lisans Verilmesine İlişkin Tüzüğü'ne göre kurulacak santral için 3 lisans alınması gerekmektedir. Bunlardan birincisi yer lisansıdır. Akkuyu'da kurulacak olan santral, 35 yıl önce 1976 yılında verilmiş olan yer lisansına dayanmaktadır. Bu lisans kapsamında değerlendirilecek olan konuların başında, "bölgenin topografik, jeolojik, jeoteknik, hidrolojik, sismolojik ve meteorolojik özelliklerine ilişkin bilgi ve incelemelerin, seçilen yerin deprem, sel baskını, fırtına gibi doğal olaylar ve bu olayların ikincil etkileri yönünden değerlendirilmesine ilişkin bilgiler"

yer almaktadır. Oysa Akkuyu için bundan 35 yıl önce alınmış olan yer lisansının güncellenmesi söz konusu değildir. 35 yıl içindeki değişimleri hesaba katmayan bir yer lisansının kabulü mümkün değildir.

ABD tarafından Hiroşima'ya yapılan nükleer saldırının yıldönümünde pahalı ve riskli bir enerjiye ihtiyacımız olmadığını bir kez daha kamuoyu ile paylaşıyoruz. AKP Hükümeti'nin bu lobilere değil halkın sesine kulak vermesini ve ülkemizi herhangi bir nükleer maceradan uzak tutmasını istiyoruz. Ne dünyada ne ülkemizde nükleer santral istemiyoruz.

Hiroşima ve Nagasaki kurbanlarını andığımız bugün, orada yüz binlerce insanın ölümüne ve canlı hayatın sona ermesine neden olan savaş ve nükleer gücün artık hayatımızda yeri olmadığını bir kez daha dile getiriyor, savaş ve nükleerden arınmış bir dünya istiyoruz.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
05.08.2011

EMO'DAN PARLAYICI VE PATLAYICI ORTAMLARDA GÜVENLİK (ATEX) SEMPOZYUMU

Elektrik, Çevre, Jeoloji, Kimya, Maden ve Petrol Mühendisleri Odası'nın ortak etkinliği olarak ATEX Sempozyumu, 22-24 Eylül 2011 tarihleri arasında Ankara'da İnşaat Mühendisleri Odası Teoman Öztürk Konferans Salonu'nda gerçekleştiriliyor. Elektrik Mühendisleri Odası sekreteryasında gerçekleştirilecek olan etkinliği; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı, Makina ve Kimya Endüstrisi Kurumu (MKE), BOTAS, Türk Akreditasyon Kurumu (TÜRKAK), Türkiye Doğalgaz Dağıtıcıları Birliği Derneği (GAZBİR) ve Phoenix Contact destekliyor.

Ankara'da OSTİM'de art arda yaşanan patlamaların ardından kamuoyu gündeminde de giderek önemli yer tutmaya başlayan parlayıcı ve patlayıcı ortamlarda güvenlik sorunu, EMO'nun sekreteryahında gerçekleştirilecek sempozyumda; mevzuat, personel eğitimi, iş ve işçi sağlığı güvenliği, kamusal denetim ve ürün belgelendirme olmak üzere tüm boyutlarıyla ele alınacak.

Petrol, petrol ürünleri, kimya, doğalgaz, kömür madenleri, hububat siloları, şeker fabrikaları, kereste ve mobilya fabrikaları, ekmek fırın ve fabrikaları, ilaç sanayi, gıda sanayinin bazı kolları gibi yanıcı, parlayıcı ve patlayıcı maddeler ile uğraşan birçok sanayi sektöründe normal çalışmada, arıza veya bakım gibi hallerde (gaz, toz veya yanıcı sıvı buharı gibi nedenler ile), patlayıcı ortam oluşmaktadır. Bu ortamlar ile ilgili düzenlemelerin genel adı ATEX Direktifleri olarak anılmaktadır. Bu konuya yönelik olarak EMO sekreteryasında ilk kez düzenlenecek olan sempozyumda, bu alandaki sektörlerde çalışanlar, üreticiler, ürün geliştirenler, ürün kullanıcıları, denetim sürecinde yer alanlar ile mevzuat yapımcıları bir araya gelecek.

Sempozyum ilk gün açılış konuşmalarıyla başlayacak. TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı, EMO Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş, Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı Murat Yapıcı, TÜRKAK Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Vehbi Günan ile Bilim Teknoloji ve Sanayi Bakanlığı Sanayi Genel Müdürü Süfyan Emiroğlu'nun da yer aldığı açılış konuşmacıları kapsamında TPAO, TSE; GAZBİR, MKE, Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan temsilcilerin de olması bekleniyor.

Aynı gün öğleden sonra Almanya Ulusal Ölçüm Enstitüsü'nden (PTB) Uwe Klausmeyer "AB Mevzuatı Bağlamında Patlamadan Korunmanın Temel Noktaları ve Geleceğe Bakış", Phoenix Contact Electronic GmbH'dan Wilfried Grote "İşlevsel Güvenlik Seviyesi (SIL)" konulu sunumlarını gerçekleştirecekler.

İkinci gün sabah "ATEX Ürün Belgelendirme ve Test İşlemleri" başlıklı oturum; öğleden sonra da "İşçi Sağlığı, İş Güvenliği, İş Kazaları ve Kaza İstatistikleri" ile "Yangın ve Yangından Korunma" başlıklı oturumlar yapılacak.

Sempozyumun son gününde ise "Tesislerde Projelendirme ve Ruhsat İşlemleri" başlıklı oturum düzenlenecek. Öğleden sonra gerçekleştirilecek olan "Ulusal Mevzuat ve Uygulamaları" başlıklı panel ile sempozyum çalışmaları tamamlanacak. EMO Yönetim Kurulu Yazmanı Erdal Apaçık'ın yöneteceği panele EMO'dan Sempozyum Düzenleme Kurulu Başkanı Murat Yapıcı; Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'ndan Salih Aydın, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Teftiş Kurulu Başkanlığı'ndan Özlem Özkılıç, TSE'den Gürsel Eratak ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü ile Belediyeler Birliği'nden birer temsilci katılacak.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
20.09.2011

Elektrik tarifesinde sübvansiyonlara AKP rotası: Vatandaşa Değil Şirketlere Aktarım

HASTANELERE, OKULLARA, KIRSALA KATMERLİ ZAM

Dağıtım şirketlerinin teklifi üzerine, Enerji Piyasası Düzenleme Kurulu (EPDK) onayı ile bugünden geçerli olmak üzere yürürlüğe giren yeni elektrik tarifesiyle kamu yararına uygulanan tüm sübvansiyonlara son verildi. Buna karşın özelleştirilen dağıtım şirketlerine yeni kaynaklar yaratılırken, henüz devredilmemiş dağıtım kuruluşlarının ihalesine girip ihale bedelini ödemekte zorlanan şirketlere vatandaşlardan tahsil edilecek tarife garantisizlikle kredi bulma olanağı sağlanmaya çalışılıyor.

Elektrik Mühendisleri Odası'nın açıklanan tarife üzerinden yaptığı inceleme sonucunda, resmi okullar, resmi yurtlar, resmi kurslar, resmi üniversite, resmi yüksekokul, resmi sağlık kuruluşları, spor tesisleri, müzeler, vakıflar, dernekler, hayır kurumları kültür balıkçılığı ve kümes hayvanları çiftlikleri için uygulanan tarifede; kalkınmada öncelikli

illerde meskenler için uygulanan tarifede; içme ve kullanma suyu ile tarımsal amaçlı soğuk hava depoları tarifesindeki kamu yararına sübvansiyonlar ortadan kaldırdı. Elektrik tarifesinde Diğer 1 grubunda yer alan resmi okul, hastane, sosyal ve kültürel alanlar, dernek ve vakıflar için uygulanan tarife yapılan yüzde 18.92 oranındaki zam ile konutlara yapılan yüzde 9.58'lik zammın neredeyse 2 katı zam yapıldı.

Kalkınmada öncelikli iller kapsamında yer alan geri kalmış illerdeki konutlara uygulanan sübvansiyon da yüzde 18.21 zam yapılarak, tamamen kaldırıldı. Böylece kalkınmada öncelikli illerdeki meskenler de diğer meskenlerle aynı tarifeden elektrik kullanmak zorunda kalacaklar.

Elektrik tarifesinde Diğer 2 grubundaki tarifeden yararlanan içme ve kullanma suyu ile tarımsal amaçlı soğuk hava depoları da yüzde 18.71 zamlı yeni fiyatlar üzerinden elektrik kullanabilecek. Bu durum özellikle içme ve kullanma suyu için belediyelerin elektrik faturasının yükselmesine ve vatandaşın ödediği su bedelinin de doğrudan zamlanmasına yol açacak.

Çiftçilerin yaz ayları boyunca küçük yerel gazetelere yansiyabilen elektrik faturası ödeme güçlükleri ise yeni tarife ile daha da katmerlenecek. Tarımsal sulamaya yüzde 10.98'lik zam kış ayları nedeniyle çiftçilere bugünden yansımayacak olsa da yaz aylarında bu yükü çiftçiler üstlenmek zorunda kalacak.

Yeni tarifenin diğer görünmeyen yüzünü ise sokak aydınlatmasına yapılan zamlar oluşturuyor. Vatandaşların, elektrik faturası aracılığıyla ödediği yüzde 5'lik Belediye Tüketim Vergisi'ne rağmen, dağıtım özelleştirmeleri için aydınlatma bedelinin yükü Hazine'ye yıkılmıştı. Böylece dağıtım şirketlerinin belediyelerden tahsilatla uğraşmalarını, Hazine üzerinden garantili tahsilat yapmaları sağlanırken, vatandaş ise Elektrik Tüketim Vergisi yanında ödediği genel vergiler aracılığıyla Hazine üzerinden mükerrer ödeme yapmaya mahkum kılınmıştı. Hazine'nin aydınlatma bedellerini üstlenmesiyle birlikte Hazine'den şirketlere yapılan aktarımlar da giderek arttı. Bu artışın da yeterli görülmediği son tarife yapılan zamdan anlaşılıyor. AKP Hükümetleri döneminde elektriğe yapılan zamlar incelendiğinde meskenlerle ya eşit ya da meskenlerin altında tutulmuş olan aydınlatma zam oranları, bugünden itibaren geçerli olacak tarifede ise oldukça yüksek tutuldu. Konutlara yüzde 9.58 zam yapılırken, aydınlatma yüzde 13.84 zam gördü.

Ekim 2011'den itibaren geçerli olan yeni tarife ile konut kullanıcılarının elektrik faturalarına 4 yılda kümülatif olarak yapılan zam da yüzde 88.80 oranına ulaşmış oldu.

4 kişilik bir ailenin en asgari düzeyde yaşam standardı esas alınarak, 230 kilovat saatlik aylık tüketim yaptıkları göz önünde bulundurulduğunda, faturalarının Eylül 2011'e göre Ekim 2011'de 6 TL artarak 68.70 TL'ye yükseldiği görülmektedir.

Elektrik Mühendisleri Odası, elektrik alanında yapılacak özelleştirmelerin "kaliteli, ucuz ve güvenli elektrik sağlayacağı" iddialarının "ideolojik" olduğunu ve kamu yararı gereği temel bir hizmet olan elektrik üretim, iletim ve dağıtımının kamu eliyle sunulması gerektiğini bugüne kadar defalarca dile getirmiş ve uyarılarda bulunmuştur. Ancak siyasal iktidarlar elektrik alanını piyasalaştırma girişiminden vazgeçmemiş, elektrik üretimine yatırım yapmaktan kamunun alıkonulmasının ardından AKP hükü-

metleri döneminde de hızla elektrik dağıtım bölgeleri özelleştirilmiş ve bu sürecin devamı sağlanmak üzere elektrik tarifelerine sürekli zam yapılmaya başlanmıştır. Ne yazık ki özelleştirme ihalelerinde “paralar geliyor” diye kimilerinin yüzlerini güldüren rakamlar, bugün elektrik tarifelerine acı bir şekilde yansımaktadır. Üstelik bu zamlarda kamu santrallerinin payı da bulunmamaktadır. Nitekim Elektrik Üretim A.Ş. zam yapmadığını açıklamıştır. Tüketime yarısını karşılayan TETAŞ fiyatlarına ise Ekim 2011’den itibaren yüzde 19,40 zam yapılmıştır. Bu zamma da doğalgaz fiyat artışlarının neden olduğu iddia edilmektedir. Zammın tamamı doğalgaz fiyat artışlarından kaynaklanıyorsa bu durumda kamunun santralleri üzerinden zammın düşük tutulduğu ortaya çıkmaktadır. Elektrikte üretim özelleştirilmelerinin de yapılmaya çalışıldığı düşünüldüğünde, kamunun elindeki santraller de devredildiğinde zamları bir nebze olsun kontrol altında tutacak bir aracın da kalmayacağı anlaşılmaktadır.

Hükümet elektrik alanındaki piyasalaştırmanın yarattığı yatırım açmazı ve arz sıkıntısı nedeniyle sıkışmış durumda olup, Afşin Elbistan linyit rezervlerinin kamu-özel ortaklığıyla enerjiye dönüştürülmesine yönelik çalışmalar yürütüldüğü açıklanmaktadır. Ne yazık ki böylesi bir tercih de baştan yanlış politikalarda ısrarın devam ettiğini göstermektedir. Yurttaşlar için gereksiz görülen destek ve sübvansiyonlar, sermaye söz konusu olduğunda “Enerjiye ihtiyaç var, ancak bu yatırım için kamunun parası yok” söylemiyle, son kertede ise kamunun parası kullanılarak devreye alınmaktadır. Yıllardır özel sektörün yatırım yapmaktan kaçındığı bilinirken, kamunun payanda yapılacağı kamu-özel ortaklığı gibi sözde yöntemlerle sorunların çözülemeyeceği, kamu zararının daha da artacağı konusunda uyarıda bulunmayı EMO olarak görev sayıyoruz. Elektrik alanında krizlerle karşılaşmamak için kamunun acilen inisiyatifi yeniden ele alması gerekmektedir.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU

01.10.2011

1 Ekim 2011 Elektrik Zammı Tablosu			
1 kilovat saat elektrik bedeli	Zam Oranı (%)	01.01.2011 (Kuruş)	01.10.2011 (Kuruş)
Sanayi-Çift terimli	19,14	16,136	19,225
Sanayi-Tek Terimli			
Orta Gerilim	9,12	18,434	20,116
Alçak Gerilim	10,02	19,522	21,479
Tarımsal sulama	10,98	18,620	20,665
Ticarethane	0,59	25,238	25,386
Diğer 1	18,92	20,316	24,159
Diğer 2	18,71	20,941	24,860
Mesken	9,58	21,659	23,734
Şehit aile. ve muh. gazi	0,09	13,872	13,884
KÖİ Mesken	18,21	20,078	23,734
Aydınlatma	13,84	19,904	22,658

*İletim, dağıtım, perakende satış, sayaç okuma, kayıp ve kaçak dahil, vergi ve fonlar hariç tarife.

Konut Faturası-1 kWh (Fon, vergi ve hizmet bedelleri dahil)		
Tarife Dönemleri	Kuruş	Yüzde
Aralık 07	15,81	
Ocak 08	18,90	19,5
Temmuz 08	22,87	21,0
Ekim 08	24,69	7,9
Ocak 09	24,93	1,0
Nisan 09	24,53	-1,6
Ekim 09	26,93	9,8
Ocak 10	27,24	1,1
Ekim 11	29,85	9,6
4 Yıllık Kümülatif Zam Oranı (%)		88,8

Asgari Yaşam Standardına Göre Bir Ailenin Aylık Elektrik Tüketimi				
Harcama Kalemleri	kWh	2007 (TL)	2010 (TL)	Ekim 2011 (TL)
Aydınlatma	66	10,42	17,98	19,70
Buzdolabı	70	11,05	19,07	20,89
Fırın	24	3,79	6,54	7,16
Televizyon	22,5	3,55	6,13	6,72
Çamaşır Makinesi	15	2,37	4,09	4,48
Bulaşık Makinesi	13	2,05	3,54	3,88
Ütü	10	1,58	2,72	2,98
Süpürge	5,5	0,87	1,50	1,64
Saç Kurutma Makinesi	4,4	0,69	1,20	1,31
TOPLAM	230,4	36,36	62,76	68,77

HASAN BALIKÇI ONUR ÖDÜLÜ PROF. ONUR HAMZAOĞLU'NA

Elektrik Mühendisleri Odası'nın, kaçak elektrik kullanımına karşı verdiği mücadelede hain bir saldırıyla katledilen üyesi Hasan Balıkçı anısına iki yılda bir verilmesi planlanan Onur Ödülü'nün ilk sahibi belli oldu. Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu, "Kocaeli'nin Dilovası ve Kandıra İlçelerinde Yaşayan Gebelerden Doğan Bebeklerde Ağır Metal Maruziyeti İle Büyüme ve Gelişme Durumu" çalışması nedeniyle ödüle değer görüldü.

EMO Onur Kurulu üyeleri, EMO Yönetim Kurulu Başkanı ve Yazmanı'ndan oluşan Seçici Kurul, bilimsel ve insani görevini yerine getirerek kamuoyunu uyardığı için hakkında suç duyurusunda bulunulup soruşturma açılan Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu'na Hasan Balıkçı Onur Ödülü'nün verilmesini kararlaştırdı. Hasan Balıkçı Onur Ödülü'ne, insani ve etik değerlere uygun davranan; bilgi ve birikimini kamu çıkarları lehine kullanan; mesleğine ve topluma karşı görevlerini yerine getiren; mesleki ve demokratik hakların korunması için örgütsel gelişmeye katkı koyan kişiler aday gösterilebiliyor. EMO Hasan Balıkçı Onur Ödülü Yönergesi kapsamında Onur Plaketi, EMO Olağan Genel Kurulu açılışında Prof. Hamzaoğlu'na verilecek.

Gülhane Tıp Fakültesi'nden 1985 yılında mezun olan Hamzaoğlu, 2001 yılından beri görev yaptığı Kocaeli Üniversitesi'nde 2002 yılında profesör oldu. Hamzaoğlu, 2005 yılında "Endüstri Yoğun Bölgelerde Yaşayanlarda Ölüm Nedenleri: Dilovası Örneği" isimli çalışmasının sonuçlarını yayımladı ve kansere bağlı ölümlerdeki aşırılığı gözler önüne serdi. Bunun üzerine Kocaeli'nin Gebze İlçesi'nin Dilovası Beldesi'ndeki sanayi atıklarının çevre ve insan sağlığı üzerindeki olumsuz etkilerinin araştırılması ve gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis Araştırma Komisyonu kuruldu.

Prof. Dr. Hamzaoğlu'nun yürütücüsü olduğu ve Kocaeli Üniversitesi Bilimsel Araştırma Destek Birimi tarafından desteklenmekte olan son araştırma projesi ile "Kocaeli'nin Dilovası ve Kandıra İlçelerinde Yaşayan Gebelerden Doğan Bebeklerde Ağır Metal Maruziyeti İle Büyüme ve Gelişme Durumu" araştırılıyor. Araştırma projesi kapsamında elde edilen kesin sonuçlara göre annelerin ilk sütü (kolostrum) ve bebeklerin ilk kakalarında (mekonyum) bazı ağır metaller ve eser elementlerin bulunduğu saptandı. Prof. Dr. Hamzaoğlu'nun TÜBİTAK tarafından akredite edilmiş olan laboratuvarlarda testleri gerçekleştirilen araştırma sonuçlarıyla ilgili bilgileri Ocak 2011'de kamuoyuna açıklaması geniş bir yankı uyandırdı.

Bu açıklamanın ardından "haberini geniş halk kitlelerine ulaşmasını sağladığı, araştırma sonuçlarını halk arasında panik yaratmak amacıyla kullandığı" iddiasıyla Büyükşehir Belediye Başkanı ve Dilovası Belediye Başkanı, Kocaeli Cumhuriyet Savcılığı'na şikayet dilekçesi verdi. Savcılık hazırladığı dosyayı, söz konusu fiilin incelenmesi amacıyla Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü'ne gönderdi. Üniversite izin verdiği takdirde Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu, TCK'nin 213. maddesi uyarınca 2 ila 4 yıl arasında hapis istemiyle yargılanacak. Üniversitenin yürüttüğü ceza soruşturması devam ediyor. Ayrıca Sağlık Bakanlığı Kansere Savaş Dairesi Başkanlığı'nın yazısı üzerine, YÖK'ün talebiyle Kocaeli Üniversitesi Rektörlüğü tarafından açılan disiplin soruşturması sonucunda ceza verildi.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
02.11.2011

KAMU İDARESİNE TORBA GEÇİRİLDİ

AKP Hükümeti'nin kanun hükmünde kararname (KHK) düzenlemeleriyle, ülkenin kamu yönetimi, siyasal bir dizayn arayışında, karmaşaya sürüklenmiştir. “Ustalık dönemi”nde hegemonyasını tesis etmeye çalışan AKP Hükümeti, KHK'ler aracılığıyla; hastanelerden, kurullardan, bilim kuruluşlarına kadar, iktidarın baskı ve ağırlığını arttırarak, özerk ve bilimsel yapıları ortadan kaldırmıştır. Çıkarılan 636 ve 644 sayılı KHK'ler ile de TMMOB devlet hiyerarşisi içinde bir Genel Müdürlüğe bağlamak suretiyle sindirilmek istenmektedir.

Seçim öncesinde çıkarılan Yetki Yasası'na dayanılarak, 35 KHK ile 154 yasada 258 değişiklik yapılmıştır. Bir kanun içinde birçok kanunda değişiklik yapma yöntemi, yani birçok kanun değişikliğini aynı torbaya atma yöntemi, çıkarılan 35 KHK'de de uygulanmıştır. Yetki Kanunu ile alınan KHK çıkarma yetkisinin son iki gününde onlarca yasa değişikliğini içeren KHK'ler “... ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Hükmünde Kararname” adlandırılması ile çıkarılmıştır. **Böylece Torba Yasa'dan sonra “Torba KHK” tanımı da literatüre AKP tarafından kazandırılmıştır.**

Bu yöntemle hükümet, yapılan değişikliklerin takibini iyice güçleştirmekte ve “Ben yaptım oldu” demektedir. Çıkarılan KHK'lerin 11'i yetkinin sona ereceği gün çıkarılmıştır. AKP İktidarı'nın TBMM'de önemli sayısal çoğunluğu olmasına rağmen ve TBMM'nin de çalışmalarını sürdürdüğü bir dönemde KHK çıkarması, “KHK'ler ile gerçekte amaçlanan ne?” sorusunu gündeme getirmektedir.

Ülke KHK'lere Dolandı

Çıkarılan KHK'lerin hemen hepsinde hazırlıksız ve plansız davranıldığı anlaşılmakta; aceleyle getirme çabası göze çarpmaktadır. **Bir bakanlığın kurulmasına ait düzenleme bir ay sonra iptal edilmektedir. Bir gün önce yeni görev alanları tanımlanan kurum bir gün sonra kapatılmaktadır. Aynı KHK'nin bir maddesi ile kapatılan kurum, başka bir madde ile yeniden açılmaktadır. Kapatılan bir kurumun, kapatılmasına ilişkin KHK'den bir gün sonra kapatılan kurumun bir yönetmeliği Resmi Gazete'de yayımlanmaktadır. Kapatılan ve/veya devredilen kurum yöneticilerinin görevleri sona erdirilmiş, ancak işlerin nasıl yürütüleceği tanımlanmamıştır.**

2 Kasım 2011 tarihli mükerrer Resmi Gazete'de yayımlanan 662 sayılı “Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında KHK ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnemelerde Değişiklik Yapılmasına Dair KHK” ile Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı (ETKB) yeniden yapılandırılmaktadır.

Kararname incelendiğinde, ETKB bünyesinde 3'ü yeni olmak üzere, 8 ana hizmet birimi kurulacağı görülmektedir. Yeni ana hizmet birimleri, Petrol İşleri Genel Müdürlüğü, Yenilenebilir Enerji Genel Müdürlüğü ve Nükleer Enerji Proje Uygulama Dairesi Başkanlığı'dır. Nükleer Enerji Proje Uygulama Daire Başkanlığı kurulmasıyla AKP Hükümeti, nükleer projelerin gerçekleşmesini sağlamak için daha fazla enerji

harcayacağını göstermektedir. Diğer bir deyişle AKP, ülkemizin enerji sorunlarına nükleer karanlığı dayatmakta ısrarlı olacaktır.

Petrol İşleri Genel Müdürlüğü (PİGM) ise aynı kararname içinde hem kapatılmış, hem de açılmıştır. **Ayrı bir Genel Müdürlük olarak kapatılan PİGM'nün, ana hizmet birimi olarak yeniden açılması ise akla "Yeniden kadrolaşmanın alt yapısı mı hazırlanıyor?" sorusunu getirmektedir.**

Yenilenebilir Enerji Genel Müdürlüğü'nün ise aynı kararnamede kapatılan Elektrik İşleri Etüt İdaresi Genel Müdürlüğü'nün (EİE) görevlerinin bir kısmını üstleneceği görülmektedir. Kararname ile EİE'nin görevlerinin bir kısmı da DSİ'ye (çalışanları ile birlikte) devredilmektedir.

Bir Varmış Bir Yokmuş

Aynı gün yayımlanan 657 ve 662 sayılı KHK'den birinde EİE'nin Kuruluş Yasası'nda (2819 sayılı Yasa) yeni düzenlemeler yapılırken, diğer KHK'de aynı yasa yürürlükten kaldırılmıştır. Bu KHK'ler kimler tarafından hazırlanmıştır? Birbiriyle çelişen bu iki ayrı KHK'yi hükümet üyeleri nasıl imzalamışlardır? **Bakanlar ile altında imzası bulunan Sayın Cumhurbaşkanı bu KHK'leri okumamış mıdır?** Anlaşılmaktadır ki, ne bu KHK'leri hazırlayanlar, ne imzalayanlar ne de devletin en üst yönetiminde yer alanlar hangi düzenlemeyi yaptıklarını dahi bilmemektedirler.

Olmayan Kuruma Yönetmelik

EİE ile ilgili gariplikler bu iki çelişkili KHK ile de bitmemiştir. KHK'lerin yayımlanmasından bir gün sonra, 3 Kasım tarihli Resmi Gazete'de ise EİE Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Yönetmeliğinde Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik yayımlanmıştır. Demek ki, Yönetmelik değişikliği yapan birimle, KHK değişikliğini hazırlayanların birbirinden haberi yoktur. Çalışanlardan bile gizleyerek, kapalı kapılar ardında KHK hazırlanmasındaki gerçek amaç nedir? **Yalnızca kamuoyu değil, bizzat kamu idaresinin kendisi de yapılan KHK düzenlemelerini takip edemez noktaya düşürülmüştür.** Hükümetin almış olduğu KHK çıkarma yetkisini son derece özensiz kullandığı, ortaya bir mevzuat çöplüğü çıkartıldığı bu son KHK'lerle de açıkça görülmektedir.

Elbette toplumlar değişmektedir, hukuk da buna göre değişmelidir. Ancak AKP Hükümeti'nin dayattığı düzen, böylesi bir değişim değil, ülkenin yalnızca AKP'nin günü birlik çıkarları ekseninde dönüştürülmesinden ibarettir. Bu ise ülkede hukukun değil, ne yazık ki kanun devletinin dahi işleyemeyeceği karmaşa ortamı yaratmaktadır. Dünya tarihi böylesi kaos ortamlarında toplumun geniş kesimleri aleyhine menfaatlerini çoğaltan azınlıklara tanıklık etmiştir. Şimdi temel sorun bu noktada düğümlenmektedir. AKP Hükümeti, halkın iradesini kullandığı iddiası ve "değişim" söylemiyle her türlü hukuksuzluğa ve keyfiyete başvurabilmekte, ne yazık ki ülkemizde demokrasi değil otoriter bir rejim altında rant paylaşımı örgütlenmektedir.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
15.11.2011

EMO 57 YAŞINDA

“Bugün yarına, dünle beslenerek yol alır”

Güney Gönenc’in anısına,

İlk Genel Kurulu’nu 26 Aralık 1954 tarihinde gerçekleştiren Elektrik Mühendisleri Odası, kuruluşunun 57. yılını mesleki ve toplumsal mücadelesini sürdürme kararlılığı içinde kutluyor. Mühendislik mesleğinin gelişimi ve bilimin kamu yararına kullanılmasında öncülük yapan EMO, önümüzdeki yıllarda da TMMOB ve bağlı odaları ile birlikte toplumsal muhalefetin odağında yer alarak, onurlu yürüyüşüne ve dik duruşuna devam edecektir.

Odamız 45.000’i aşan üyesi, 14 şubesi, 112 il ve ilçe temsilciliği, 170 işyeri temsilciliği, yüzlerce bilimsel yayını ve 250 çalışanı ile ülkenin her yerinde 1954’den beri emek, demokrasi ve mesleki mücadelesini sürdürmektedir.

Mesleki alanlarımıza yönelen küresel kapitalist saldırı karşısında EMO olarak mesleki haklarımızı korumak için hukuki alanlar başta olmak üzere her türlü platformda gereken mücadeleyi yürüteceğiz. Enerji, iletişim ve bilişim alanlarında kamu yararını temel alarak mesleki, sosyal ve politik yaklaşımımızı sürdüreceğiz.

Mesleğimizin sorunlarını ülkemizin sorunlarından ayrı görmeyen bir yerde duruyoruz. Son dönemde çıkardığı kanun hükmündeki kararnemelerle AKP, TMMOB ve odaları da üniversite, yargı, medya, sendika vb. kurumlara yönelik müdahalelerinde gösterdiği gibi sahibinin sesi olacak bürokratik yapılara dönüştürmek istiyor. Yeni kurulacak bakanlık yapılanmaları ile odaların idari, mali ve örgütsel yapısını kendi istedikleri biçimde düzenlemek istiyorlar. Yağma yok! Şimdi daha çok politika yapacağız. TMMOB’nin susturulmak istenmesine izin vermeyeceğiz. 1954’den bu yana devam eden kurumsal kimliğimizin temel özelliğini oluşturan bağımsız, demokratik ve özerk yapımızı bozduurmayaacağız. 12 Martların, 12 Eylülün karanlığını yırtarak çıkanların yarattıkları geleneklerin izi yürümeye devam edeceğiz.

Tüm bu gelişmeler ışığında, TMMOB ve EMO, ülkesinin ve mesleğinin sorunlarını birbirinden ayırmadan emek, demokrasi ve barış kavramlarını bir dayanışma örgüsü içinde diğer toplumsal muhalefet örgütleriyle birlikte savunmaya devam edecektir. Kürt Sorunu’nda adil ve demokratik bir çözüm için halkların kardeşliği temelinde birlikte yaşam ilkesinden vazgeçmeyecektir.

Kimin hangi gerekçeyle ne zaman tutuklanacağı ve ne kadar süreyle tutuklu kalacağını bilinmediği garip bir tarihsel süreçten geçiyoruz. Giderek daha organize bir denetim ve baskı tekniği ile şekillenen bu süreç bizlere “ileri demokrasi” olarak dayatılıyor.

Parasız eğitim isteyen öğrencilerin cezaevinde tutuldukları, yaşadıkları yörede HES istemediklerini dile getirenlere gaz bombaları ile ölümün reva görüldüğü, ucube denilerek heykellerin yıkıldığı, İnternet yasakları ile toplumun tek tipleştirilmeye çalışıldığı, şifrelenen sınavlar ile gençliğin geleceği ile oynandığı, TEKEL işçilerinin güvencesizliğe, sağlık emekçilerinin taşeronlaşmaya mahkum edildiği bir süreçten geçiyoruz.

Bu egemenlerin dünyası için tarif edilen “istikrar, kar ve tüketim” onların olsun. Biz eşit ve özgür bir ülkede barış ve adaleti savunmaya devam edeceğiz. Yüzümüzü topraklarımıza, madenlerimize, fabrikalarımıza, santrallarımıza, yani ortak yaşamın olduğu her yere çevirmeyi sürdüreceğiz.

Odamızın geçmiş birikim ve deneyimleri ışığında özelleştirme ve yolsuzluklara karşı mücadeleyi daha güçlü sürdürmeye çalışacağız. Bugüne kadarki deneyim ve birikiminin ışığında, özellikle 70’lerden beri yarattığı değerler ve mesleki demokratik kitle örgütü olmanın sorumluluğu ile hareket eden EMO ve birimleri, örgütlü üyeleri ve kadroları ile birlikte, önümüzdeki yıllarda da meslek ve meslektaş sorunlarının halkın sorunlarından ayrı tutulmayacağını bilerek çalışmalarını yürütecektir. Kuruluşunun 57. yılında EMO, özgür ve demokratik bir Türkiye özlemiyle, emekten ve halktan yana mücadelesini sürdürmekte kararlıdır.

Karanlık zamanlarda
şarkıda söylenecek mi?
Elbette, şarkıda söylenecek,
karanlık zamanları anlatan.

Brecht

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
26.12.2011

Kayıp ve kaçak düştü, enerji bedeli azaldı, ama faturamız arttı...

ELEKTRİKTE HİZMET BEDELİ VE SAYAÇ OKUMA VURGUNU

Yılbaşından itibaren uygulanmaya başlanan yeni elektrik tarifesinin tüketicilerin aleyhine, ancak dağıtım şirketlerinin lehine pek çok “ince ayar” içerdiği belirlendi. EMO’nun yaptığı hesaplamalara göre kilovat saat başına alınan kayıp-kaçak enerji bedelinde yüzde 16.36, net enerji bedelinde yüzde 1.43 düşüş yaşanmasına rağmen, dağıtım hizmet bedeli yüzde 20.7, perakende hizmet bedeli yüzde 7.11 oranında arttırıldı. Böylece elektrik tarifesinde yapılması gereken indirim, hizmet bedelleri pahalaştırılarak dağıtım şirketleri adına buharlaştırıldı. Sayaç okumaya yapılan yeni düzenleme ile tüketiciler aleyhine olan uygulamadan yargı kararıyla vazgeçilirken, adeta “yargı kararı böyle uygulanır” dercesine meskenlerden yüzde 150’ye ulaşan zamlı sayaç okuma bedeli alınmasının yolu açıldı.

Sayaç okumaya ilişkin Danıştay’ın verdiği kararlar kilovat saat başına tüketicilerden yapılan tahsilatın haksız olduğu tespit edilmişken, bu haksızlığı gidermesi gereken EPDK’nın onayladığı yeni tarife ile tüketicilere yapılan haksızlığı gidermek bir yana katmerlendirildiği anlaşılmıştır. Özelleştirmeler nedeniyle elektrik kullanım verileri açıklanamaz hale geldiği için eldeki 2009 yılı verileri esas alınarak hesaplama yapıldığında Türkiye tüketiminin yüzde 25’ini oluşturan 26 milyon 596 bin 872 mesken

abonesinin 39 milyar 147 milyon kilovat saat elektrik tükettikleri dikkate alınarak, uygulamanın sürdüğü 1 yıl içinde 40.7 milyon TL'nin bu abonelerden sayaç okuma adı altında dağıtım şirketlerine aktarıldığı ortaya çıkmaktadır. EPDK'nın 1 Ocak 2012'den itibaren geçerli olan yeni tarife ile alçak gerilimden dağıtım hattına bağlı olanlardan sayaç okuma başına 0.416 TL tahsil edileceği belirtilmiştir. Buna göre aynı mesken abonelerinden aynı işlem için bu yıl 100 milyon TL'yi aşkın tahsilat yapılacaktır. Yani sayaç okumadaki haksızlık giderilecek diye beklenirken, adeta "öyle olmaz, böyle olur" denilerek, yaklaşık yüzde 150'yi bulan zamlarla sayaç okumanın tahsil edilmesinin yolu açılmıştır.

Yeni tarifede, sayaç okuma bedeli fatura dışında gibi gösterilerek fiyatlarda hiçbir değişiklik yapılmadığı, yani zam yapılmadığı izlenimi yaratıldı. Cüzi zam olarak bu bedele yapılan yüzde 150'lik zam görmezden gelinebilirse de kalemler arasında oynama yapılarak özellikle kayıp ve kaçak miktarındaki azalma nedeniyle gerçekleştirilmesi gereken fiyat indiriminin şirketlere dağıtım ve perakende hizmet bedeli olarak aktarılması kabul edilebilir değildir. Böyle bir düzenlemenin elde patlayan bol sıfırlı dağıtım özelleştirmelerini sonuçlandırmaya ve hükümetin para ihtiyacını karşılamaya yönelik bir girişim olduğunu söylemek abartılı olmayacaktır.

Hizmet Bedellerine Enflasyonun 4 Katı Zam

Yalnızca 1 Ocak 2012'den itibaren geçerli olacak tarife esas alındığında tüketici aleyhine yapılan ince ayarlamaların tümü tam olarak ortaya çıkmamaktadır. Özelleştirme stratejisinin uygulanmaya ve zamların yapılmaya başlandığı Aralık 2007'den bu yana tarifeler incelendiğinde; dağıtım hizmet bedelinde yapılan artış oranının yüzde 141.7'yi, perakende hizmet bedelinde yüzde 155.26'yı bulduğu görülmektedir. Kamunun elindeki iletim hizmet bedelinde 2011'de uygulanan tarifeye göre Ocak 2012'den itibaren geçerli olmak üzere yüzde 15.42 artış yapılırken, bu kalemdeki 4 yıllık artış oranı da yüzde 123.5'i bulmuştur. Söz konusu 4 yıllık dönemde tüketici fiyatları endeksinde yüzde 37.8 düzeyinde artış yaşanmıştır. Yani gerçekleşen enflasyonun 3.8-4.1 katı düzeyinde dağıtım şirketlerinin zamlı tahsilat yapımlarına olanak tanımıştır.

EPDK Kendi Hedeflerini de Yok Saydı

Kayıp ve kaçak hedef oranlarını şirketlerin talebi doğrultusunda gerçekleşen rakamların bile üzerine çıkararak yeni 5 yıllık hedef belirleyen EPDK, bu son tarife onayıyla da açıkladığı hedef doğrultusunda dahi faturalarda düzenleme yapmayı reddederek şirketlere yeni aktarım kapısı açmayı tercih etmiştir.

Dağıtım sistemi kullanım bedelini etkileyen en önemli harcama kalemleri işletme giderleri ile yatırımlara yönelik harcamalardır. EPDK 2011-2015 yıllarına ait yatırım programları ile harcama tutarlarını 2010 yılı sonunda onaylamış ve uygulamaya koymuştur. Dolayısıyla yatırım harcamalarından kaynaklı bir artışın gündeme gelmesi söz konusu değildir. EPDK, aynı döneme ait işletme giderlerini de onaylamış ve tarifeleri belirlemiştir. Bugün için dağıtım sistemi kullanım bedellerini yüzde 20.7 oranında artıracak bir gelişme söz konusu değildir. Bu nedenledir ki tarife bileşenlerinde enerji bedeli ile kayıp/kaçak bedelinde oluşan düşüş tarifelere tüketici lehine yansıtılması gerekirken dağıtım ve iletim sistemi kullanım bedelleri artırılarak zımnı bir zam söz konusu olmuştur.

Tarife Pastasında Şirketlerin Dilimi Büyüdü

Aralık 2007'den bu yana tarife içerisindeki kalemlerin paylarındaki gelişime bakıldığında ise stratejik bir şekilde hizmet bedellerinin tarife pastasından aldığı payın artırıldığı görülmektedir:

- 1 kilovat saat elektrik için vergi ve fon hariç ödenen ücret içinde enerjinin gerçek maliyetinin aldığı payın yüzde 72'den yüzde 68'e düştüğü,
- Kayıp ve kaçak için ödenen bedelin yüzde 10.8 yerine yüzde 10.3 ile payını aşağı yukarı koruduğu,
- İletim hizmetinin payının yüzde 3'den yüzde 3.5'e çıktığı,
- Dağıtım hizmetinin ise tarifedeki payının yüzde 13.2'den yüzde 16.7'ye kadar yükseldiği, böylece 1 kilovat saat başına kullanılan elektrik için ödenen ücret içinde şirketlere aktarılan payın 3.5 puan artırıldığı,
- Sayaç okuma hariç tutulduğunda dahi perakende hizmet bedelinin ödenen bedel içindeki payının yüzde 1.2'den yüzde 1.6'ya çıktığı tespit edilmiştir.

Sonuç olarak, enerji (net enerji ve kayıp/kaçak) maliyetlerinde oluşan indirimler tüketiciye yansıtılmadığı gibi dağıtım sistemi kullanım bedeline yapılan artış ile sayaç okuma bedelinin abone başına belirlenen bedeliyle tüketici bir kez daha unutulmuş ve dağıtım şirketlerine gelir kapısı yaratılmıştır. Mızrak artık çuvala sığmaz olmuştur.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
08.01.2012

Umut Bağlanan “Piyasa” Gerçek Yüzünü Gösteriyor...

ELEKTRİK SİSTEMİNDEKİ ÇÖKME TESADÜF DEĞİL

Geçtiğimiz Cumartesi günü (14 Ocak 2012) Marmara Bölgesi'nde yaşanan elektrik sistemindeki çökme, ülkemiz elektrik sisteminin sorunlar yumağına dolandığını ortaya koymuştur. “Teknik ya da öngörülemeyen bir arıza” olarak geçiştirilemeyecek kadar büyük bir sistem çökmesi yaşanmıştır. Sanayimizin kalbi olan 6 ilimizde yaklaşık 3 saat süren kesinti, sistemin bıçak sırtı bir denge ile sürdürülmeye çalışıldığını göstermiştir. Bu kritik dengenin; doğalgaz çevrim santrallerine yakıt sağlanmasından elektrik üretiminin tüketimi karşılayacak düzeyde gerçekleştirilmesine (arz planlaması), iletim hatlarının yetersizliğinden kamu yapılanmasının aciz bırakılmasına kadar uzandığı anlaşılmaktadır.

Ülkemizde elektrik enerjisi talebinin en fazla olduğu bölge olan başta İstanbul ili olmak üzere Sakarya, Kocaeli, Tekirdağ, Edirne ve Kırklareli illerinde 14 Ocak Cumartesi günü yaşanan sistem çökmesi nedeniyle 2006 yılında 13 ilde 6 saatlik büyük elektrik kesintisinin ardından ikinci büyük sistem çökmesiyle karşı karşıya kalınmıştır. Yaşanan elektrik sistemi çökmesine ilişkin olarak resmi bir açıklama yapılmamıştır. Ancak gelen bilgiler Bursa Doğalgaz Santrali'ni iletim sistemine bağlayan teçhizat ve Adapazarı

trafo merkezinde meydana gelen artçı iki arızanın kesintiye neden olduğu şeklindedir. Kesinti ile birlikte elektrik talebinin diğer hattan karşılanmaya çalışıldığı, o hattın da çıktığı, böylece zincirleme şekilde devreden çıkan sistemin genel bir kesintiye dönüştüğü belirtilmektedir.

İletim sistemi, normal işletme koşullarında santrallerin üretimini sisteme taşımak ve bir iletim veya üretim ünitesinin sistem dışında kalması gibi sistemde oluşabilecek kısıtlılık hallerinde bile sistem kararlılığı bozulmayacak şekilde planlanmalıdır. Bu bilgiler ışığında yaşanan çökme incelendiğinde aydınlatılması gereken karanlık noktalar bulunmaktadır:

- İletim sistemi, Bursa Doğalgaz Santrali'nin sistem dışında kalmasıyla yani bir ünitenin sistemden çıkmasıyla neden çökmüştür? Sistem bir iletim hattının veya bir üretim ünitesinin devre dışı kalmasını kapatamayacak kadar bıçak sırtı mı işletilmektedir?

- İletim hattında bir devrenin servis dışı kalması sistemin çökmesi için yeterli oluyorsa iletim sistemi arz güvenliği nerede kalmıştır? İçine İstanbul ilini de alan Trakya Bölgesi için alternatif işletme stratejileri neden geliştirilmemiştir?

- Rusya'dan Batı Hattı'ndan gelen doğalgaz anlaşmasının sona erdirilmesinin ardından doğalgaz ihtiyacının karşılanmasında sıkıntı var mıdır ve bu sıkıntı nedeniyle Trakya'daki doğalgaz santrallerinin yeterli düzeyde çalıştırılmasının da mümkün olmadığı iddiaları doğru mudur?

- İletim planlamasından sorumlu kamu kuruluşu olan TEİAŞ, son yıllarda tüm kamu kuruluşlarında yaşanan siyasi kadrolaşmalardan payına düşeni fazlasıyla almıştır. Serbest piyasanın gereği olarak bütüncül planlama anlayışı rafa kaldırılmış, piyasa tercihlerine uygun ve geleceği meçhul üretim tesisi bağlantısı görüşleriyle sınırlı bir planlama anlayışı benimsenir olmuştur. Art arda iki arızanın meydana gelmesi her ne kadar tesadüfî olarak açıklansa da burada göz önüne alınması gereken bir başka önemli nokta da periyodik bakımlar ve onarımlar konusunda yaşanan eksikliklerdir. Planlama anlayışında olduğu gibi sistem işletmeciliğinde de deneyimli personeller bir şekilde işlerinden uzaklaştırılmış ve sindirilmiş, atamalarda mesleki yeterlilik göz ardı edilerek farklı kriterler öne çıkarılmış ve işletme hizmetlerinin de zaafa uğraması kaçınılmaz olmuştur. Kamu kurumlarında yaratılan zafiyetin sistemin çökmesindeki payı nedir?

Yukarıda teknik gibi görülen tüm bu sorunların elektrik hizmetine yönelik politik tercihlerin sonucu olduğu açıktır. Elektrik üretim-iletim ve dağıtım sisteminin parçalanması, planlamaya son verilmesi, kamu inisiyatifinin ortadan kaldırılması ve insanların tüm yaşamını doğrudan etkileyen elektrik gibi bir kamu hizmetinin serbest piyasaya bırakılması, sistemde yaşanan çökmenin asıl sorumlusudur. Tüm dünyada olduğu gibi özelleştirme ve piyasalaştırmada ısrar eden ülkemiz yöneticileri de bu acı gerçekle yüzleşmek zorundadırlar. Ne yazık ki tüm bu politik tercihlerin yol açtığı kaybın faturası; kesinti, pahalı enerji, ekonomik ve toplumsal kayıplar olarak yurttaşlarımıza kesilmektedir.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
17.01.2012

Özel Dağıtım Şirketlerine Yetki Devri Yapan Genelgeye Karşı Danıştay'a Başvuru...

KENDİ KENDİNE ONAY GENELGESİNE DAVA

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO) Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın 10 Ocak 2012 tarihli ve 142 sayılı genelgesinin yürürlüğünün durdurulması ve iptali için 2 Şubat 2012 tarihinde Danıştay'a başvurdu. Dava dilekçesinde, mülkiyeti Türkiye Elektrik Dağıtım A.Ş.'ye (TEDAŞ) ait olacak yeni altyapı tesisi projelerinin onay ve işletmeye alma işlemlerinin özel dağıtım şirketlerine devredilmesinin, kamu mülkiyetinin korunması açısından sakıncalar doğuracağı vurgulandı.

Genelgenin birinci maddesi ile üçüncü şahıslara ait tüm tüketim tesislerinin proje onay ve kabulleri ile onaylarının yapılmasının özel sektör dağıtım şirketlerinin yetkisine bırakıldığı belirtilen dilekçede, genelgenin 2. maddesinde ise şirketlerin Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu (EPDK) tarafından onaylanan yatırım programlarında yer alan kendi yatırımlarına, yine dağıtım şirketlerinin onay vermesine ilişkin düzenleme yapıldığı kaydedildi. Dilekçede, genelgenin 3. maddesinde yer alan düzenleme ile 630 Kilo-Volt Amper'e (kVA) kadar olan ve dağıtım şirketlerinin kendilerine ait bulunan trafolarla ilişkin işlemlerin yine özel dağıtım şirketleri tarafından gerçekleştirileceğine dikkat çekildi. Genelgede enerji nakil hatlarında 5 km'ye kadar olan projeler ve "dizel jeneratör" projelerine ilişkin yetkilerin de şirketlere devredildiği kaydedildi.

Dava dilekçesinde genelge ile özel sektöre devredilen bu görevlerin kamu hizmeti niteliğinde olduğu vurgulanarak, "kamu kuruluşları ve kamu görevlileri eliyle yürütülmeleri zorunluluğu bulunduğundan, açıkça hukuka aykırı olması nedeniyle iptali için dava açılması zorunluluğu doğmuştur" denildi.

Kamu Mülkiyeti Denetimsiz Kalıyor

Elektrik dağıtım yatırımlarına ait projelerin onayı ile bu yatırımlara ait dağıtım tesislerinin geçici kabulleri, bir kamu şirketi olan TEDAŞ tarafından yapıldığının hatırlatıldığı dilekçede, TEDAŞ'ın hizmeti yürütecek organizasyona sahip olduğu ve TEDAŞ tarafından ülke düzeyinde uygulama birliği sağlanabileceğine dikkat çekildi.

Genelgeye göre, dağıtım şirketleri kendi bölgelerinde yaptıkları kimi altyapı yatırımlarına ait işlemleri kendisinin yürüteceğinin belirtildiği dilekçede şu bilgilere yer verildi:

"Bu durum işin doğasına aykırı olduğu gibi, dağıtım şirketleri, anılan altyapı tesislerinin mülkiyetine sahip olmayıp, bu mülkiyet kamu şirketi olarak varlığını sürdüreceği olan TEDAŞ'ındır. Nitekim 4628 sayılı Elektrik Piyasası Yasası'nın 14. maddesinin 2. fıkrasında "TEDAŞ'ın faaliyet alanında yer alan ve dağıtım faaliyeti için gerekli olan işletme ve varlıklar üzerinde, mülkiyeti saklı kalmak kaydı ile TEDAŞ ile belirlenen dağıtım bölgelerinde faaliyet göstermek üzere kurulan elektrik dağıtım şirketleri arasında işletme hakkı devir sözleşmesi düzenlenebilir" denilmiş olup, özel sektör dağıtım şirketleri, işletme hakkı devir sözleşmeleriyle faaliyet yürütmektedirler. Mülkiyeti

TEDAŞ'a ait olacak yeni altyapı tesisleri projelerinin onayı, geçici kabul ve işletmeye alma işlemlerinin bu şirketlere devredilmesi, kamu mülkiyetinin korunmasına yönelik alınacak tedbirleri de bertaraf edecektir.”

TEDAŞ'ın özelleştirilmesinin söz konusu olmadığına dikkat çekilen dava dilekçesinde “Davalı Bakanlığın TEDAŞ'a devretmiş olduğu kimi yetkilerle bu kurumun tekrar kamusal faaliyetleri yapabilir duruma gelmiş olması ve TEDAŞ Genel Müdürlüğü'nün tüm işlemleri yapmayı talep etmesi nedeniyle, özel sektöre kimi yetkilerin bırakılmasının herhangi bir pratik gerekliliği de kalmamıştır” denildi.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
5 Şubat 2012

“MÜHENDİSLİK YETKİLERİMİZİN GASPINI KABUL ETMİYORUZ”

Küresel sermayenin talepleri doğrultusunda nitelikli işgücünden vazgeçen siyasal iktidar, ara eleman vurgusuyla eğitim sisteminden çalışma yaşamına kadar her alana bu politikayı yansıtacak müdahalelerde bulunmaktadır. Ülkemizde ara eleman ihtiyacı bir gerçek olmasına rağmen bunun için kaç yaparken göz çıkarırcasına bir ülkenin yaratıcı gücünü oluşturan mühendislerden vazgeçilmesi düşünülemez. Oysa siyasal iktidar bir yandan ilköğretime yönelik yaptığı müdahale ile daha mesleki seçim aşamasına gelmemiş küçük çocuklarımızı çıraklığa mahkum ederek sermayeye ucuz işgücü yetiştirmeyi hedeflemekte, diğer yandan mühendislik fakülteleri varken teknik eğitim fakültelerinden dönüştürdüğü teknoloji fakülteleriyle teknik eleman düzeyinde mühendislik eğitimi yaratmaktadır. Bununla da yetinilmemekte, 20 yılı aşkın zamandır süren fen adamları kavgası yeniden canlandırılıp, mühendislik yetkileri fen adamlarına da tanınmaktadır.

Resmi Gazete'de 9 Şubat 2012 tarihinde yayımlanan “Elektrik İle İlgili Fen Adamlarının Yetki, Görev ve Sorumlulukları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” ile mühendislere ait bazı yetkiler, elektrikle ilgili fen adamlarına da tanınmıştır.

Teknik öğretmen, teknisyen, tekniker ve çıraklık eğitimi almış teknik elemanlardan oluşan fen adamlarının binalarda elektrik iç tesisat yapım yetkileri 10 kat artırılırken, eğitimlerine göre 3 gruba ayrılmış olan fen adamlarının tümü için “ölçü” yetkisi tanındığı ve yüksek gerilim tesislerini de içerecek şekilde 36 kilovolt (kV) gerilime kadar tesislerde işletme, bakım ve ölçü işlerini yapabilmelerinin sağlandığı görülmektedir.

Getirilen düzenleme açıkça hukuka ve kamu yararına aykırıdır. Görev, yetki ve sorumlulukları açıkça farklı olan ve olması gereken, aldıkları eğitim itibarıyla de net olarak ayrı iki meslek grubunu oluşturan mühendisler ve fen adamları yapılaşma sürecinde birbirlerini tamamlayan görevlere sahiptirler. Yeni yapılan elektrik ile ilgili fen adamlarına yönelik düzenlemeler incelendiğinde, elektrik mühendisliği açısından

bir yardımcı meslek dalına mensup olan elektrik ile ilgili fen adamlarına, pek çok mühendislik görev ve yetkisi verildiği görülmektedir. Diğer meslek dallarında son derece net bir şekilde belirlenmiş olan fen adamlarına özgü görev ve yetkiler, elektrik ile ilgili fen adamları için, **hiçbir bilimsel ve teknik geçerliliği olmayacak** şekilde genişletilmiş, sonuçta uygulamada karışıklığa yol açan bir düzenleme yapılmıştır.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Yangından Mal Kaçırıyor

Bir dairenin elektrik bağlantı gücünün 6 kilovat (kW) olduğu göz önüne alındığında, 250 dairesel binalar topluluğunun veya bir sanayi tesisinin elektrik tesisatının işletme ve bakımı konusunda fen adamlarının yetkilendirilmesi; fen adamlarını **bir anlamda mühendisleştirmek**tedir. Nitekim teknik açıdan bu boyutta bir elektrik tesisinin işletme ve bakımının yapılması veya ülkemizde ortalama boyutta konutların yer aldığı binaların elektrik tesisatının projelendirilmesi, yani tasarlanması ve tesisatın yapım yetkisinin alınması için, mühendislik eğitimi zorunludur. Elektrik çarpması ve elektrik kısa devre yangınlarına karşı can ve mal güvenliğinin sağlanması kamusal bir sorumluluktur ve mühendisliğin gerekliliği gelişen teknolojiyle de giderek artmaktadır. Örneğin birçok tesisatı içinde barındıran akıllı binaların tasarlanması, yapılması ve işletilmesinin mühendisler tarafından yapılabileceği tartışma götürmez bir gerçektir. Nitekim enerji verimliliği mevzuatına bakıldığında da mühendislerin bu anlamdaki yetkisi açıkça düzenlenmiştir.

Ne yazık ki siyasal iktidarların seçim kaygısıyla iki meslek grubunun yetki alanlarıyla sürekli oynaması, aynı iş üzerinde farklı sorumluluklara sahip iki ayrı meslek grubunu, işbirliği halinde sorunlara çözüm üretmekten uzaklaştırmış, kendi alanlarını savunmak adına birbirlerini adeta “hasım” olarak görme noktasına getirmiştir. Nitekim bu yetki karmaşasından dolayı, 20 yıllık bir süreç içerisinde hemen her konu yargı önüne taşınmakta, giderek davalar ve anlaşmazlık noktaları artmaktadır.

Eğitimlerine göre 3'e ayrılmış fen adamları için 36 kV gerilime kadar işletme ve bakım yetkisi arasına “ölçü” yetkisi de sıkıştırılarak, İmar Kanunu dışındaki tesislerde de fen adamlarının ölçüm işlerini ve raporlamasını yapabilecekleri anlamını çıkarmaya yönelik geniş ve muallak bir düzenleme yapılmıştır. Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından yürürlüğe konulan Elektrik Tesislerinde Topraklamalar Yönetmeliği çerçevesinde yetkili mühendisler eliyle yürütülen tüm topraklama ölçüm ve raporlama faaliyetlerinin fen adamlarına açılması, hukuki açıdan ve kamu yararı açısından mümkün değildir.

Enerji Bakanlığı'nın Yetkisi Gaspediliyor

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı'na fen adamlarıyla ilgili İmar Yasası dışında herhangi bir yetki ve sorumluluk tanıma yetkisi verilmemiştir. Ama yönetmelikteki düzenleme ile fen adamlarına açılmaya çalışılan yüksek gerilim tesisleri, elektrik iç tesisatıyla ve dolayısıyla İmar Yasası çerçevesindeki görev ve sorumluluklarla ilgisi bulunmayan kuvvetli akım tesislerini içermektedir. Kuvvetli

akım tesisleri ile ilgili tüm düzenlemeler ise kuruluş yasası gereği Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı tarafından hazırlanmakta ve yürürlüğe konulmaktadır. Nitekim Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nın yürürlüğe koymuş olduğu Elektrik Kuvvetli Akım Tesisleri Yönetmeliği, bu tür tesislerde çalışmayla ilgili son derece ayrıntılı kurallar belirlemektedir. Yönetmeliğin 60. Maddesi'nde kuvvetli akım tesislerine ilişkin mühendislerin yetkisi açıkça şöyle düzenlenmiştir:

“Tüm yüksek gerilimli kuvvetli akım tesislerinde teknik konulardan sorumlu elektrik mühendisi olmalıdır. Kuvvetli akım tesislerinde yüksek gerilim altında ancak Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na yetkilendirilmiş olan kurum ve kuruluşlar tarafından bu amaçla açılmış olan eğitim kurslarını bitirerek 'Kuvvetli Akım Tesisleri'nde Yüksek Gerilim Altında Çalışma İzin Belgesi' alan elektriklerle ilgili fen adamları ya da bir mühendisin sorumluluğu ve gözetimi altında olmak üzere öteki görevliler çalışma yapabilir.”

Görüldüğü gibi fen adamlarının hangi koşullarda bu tesislerde çalışma yapacakları belirtilmiş ve işletme sorumluluğunun her durumda mutlaka bir elektrik mühendisi tarafından üstlenileceği açık bir kural haline getirilmiştir. Dahası işletme sorumlusu mühendisler Yönetmelik hükümleri çerçevesinde pek çok kural ile bağlı tutulmuş ve bu gibi tesislerin güvenli bir şekilde işletilmesi için gerekli her türlü tedbirin alınması sorumluluğu yüklenmiştir.

Elektrik Kuvvetli Akım Tesisleri Yönetmeliği'nin açık düzenlemesi karşısında, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı ile Milli Eğitim Bakanlığı'nın İmar Yasası kapsamının dışına taşınarak, uygulamada da pek çok karmaşaya davet çıkartan düzenlemeye gitmesi açıkça hukuka, yasaya ve kamu yararına aykırılık taşımaktadır.

Önceki dönem torba yasalar, bu dönem kanun hükmünde kararname (KHK) ile halkın haberdar olması bir yana ilgili kurum ve kuruluşların dahi dikkatlerinden kaçırılarak, toplum ve ülkenin kaderi üzerinde büyük etkiler yaratacak önemli düzenlemeler yasalastırılmış, tüm karşı görüşlerimize ve uyarılarımıza rağmen bu yönetmelik değişikliği de uzlaşma sağlanmadan yayımlanmıştır.

İktidar, oy potansiyeli ya da seçmen kitlesi olarak görmediği kesimlere yönelik cezalandırma arayışını sürdürmekte, tabipleri, mühendisleri, mimarları, bu ülkenin yıllarca emek vererek yetiştirmiş olduğu değerlerini, bilimsel ve teknik gerçekleri yok saymakta, ötekileştirilmektedir.

45000 üyesi, 14 şubesi, 114 il-ilçe temsilciliği ile ülkemizin tamamında örgütlü olan Elektrik Mühendisleri Odası olarak; meslek alanlarımıza, uzmanlığımıza ve yetkilerimize ilişkin KHK'lerle, yönetmelik değişiklikleri ve talimat yazıları ile Odamızın sindirilmeye çalışılmasının her zaman karşısında olacağımızı kamuoyuna, üyelerimize ve basına saygıyla duyururuz.

CENGİZ GÖLTAŞ
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI
3 Mart 2012

BİR GARİP TERMİK SANTRAL HİKAYESİ: LİSANSI VAR, PLANLAMASI YOK

Hassas ekosisteme sahip Amasra'da inşa edilmek istenen 1320 megavat (MW) kurulu gücündeki termik santral için 21 Şubat 2012 tarihinde Hattat Holding ile Çinli ortağı AVIC International Cooperation arasında yapılan anlaşmanın imza törenindeki açıklamalar; gerek meslek odaları olarak Elektrik Mühendisleri Odası ile Peyzaj Mimarları Odası'nın gerekse yerel halkın kaygı ve şüphelerinde ne kadar haklı olduğunu göstermiştir.

Amasra ve Bartın "**kentsel sit**" olarak ilan edilmiş, doğal ve tarihi güzellikleriyle ekonomisine turizmi kazandırmış yerleşimler yerleridir. "Kavşak Suyu" gibi çok değerli bir su kaynağının varlığı, doğallığı bozulmamış turistik koyları ve sahilleri, çok önemli nitelikteki yaban hayatını barındıran ormanları ve dünyanın en önemli korunan alanlarından biri olan **Küre Dağları Milli Parkı**'na olan yakınlığı göz ardı edilemeyecek özellikleridir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'nın Zonguldak-Bartın-Karabük Çevre Düzeni Planı'nda; termik santralin yapılmasının planlandığı alanda sadece **tarım, orman, liman ve balıkçı barınağı, turizm ve yerleşim alanı** gibi kullanım şekillerine izin verilmektedir.

Bölge, Devlet Planlama Teşkilatı'nın 2023 Turizm Stratejisi'nde; "Karadeniz Bölgesi'nde yer alan Bolu, Zonguldak, Bartın, Kastamonu ve Sinop illerini kapsayan bölge, ...biyolojik çeşitlilik açısından ve eko-turizm potansiyeli açısından Türkiye Turizm Stratejisi'nde öncelikle eko-turizmin geliştirileceği bölgeler" arasına alınmıştır. Ayrıca "Türkiye 2007-2013 Turizm Eylem Planı"nda Amasra ve Kurucuşile ilçeleri "Ekoturizm Odaklı Gelişim Bölgesi" içinde gösterilmektedir.

Doğal ve kültürel yönüyle tüm bu özellikleri barındıran bu bölgede inşa edilmek istenen termik santralin yerini, "yerli kaynak ve personel istihdamı" gibi gerekçelerin ardına sığınarak kabul ettirmeye çalışmak en hafif deyimle basit bir aldatma hikâyesidir. Sonuçta yaşanacak doğa ve kültür felaketini gizleme uğraşısından başka bir şey değildir.

Bölgeye inşa edilmek istenen bu santral, ulusal ve yerel tüm planlarda ortaya konulan öncelikli turizm potansiyelini ortadan kaldıracaktır.

Üretim lisansı alınan santralin bağlantı hatları bile belli değildir...

Santral için Enerji Piyasası Düzenleme Kurumu'ndan 10 Aralık 2006 tarihinde 1100 MW kurulu güce karşılık üretim lisansı alınmıştır. Lisans aşamasında üretim tesisinin gücüne bağlı olarak sisteme hangi noktadan bağlanacağı da belirlenmektedir. Bartın Amasra Bölgesi'nde inşa edilerek elektrik üretimi ve ticaretini yapmak üzere lisansını alan (gücüne göre de muhtemelen 380 kilovolt (kV) seviyesinden iletim sistemine bağlanacak olan) bu santralin bağlantı hatları her nedense TEİAŞ iletim planlamasında yer almamaktadır.

Santralin sisteme bağlantı noktaları lisans aşamasında belirlendiğine göre iletim planlamasında yer almaması nasıl açıklanmalıdır? Yoksa güzergah saklı mı tutulmaktadır?

İletim hattının imalatı için açılacak yeni yollar ile geçeceği güzergahının da en az santral kadar doğaya zarar vereceği bilindiğine göre, oluşacak yerel tepkiler nedeniyle mi iletim planlaması saklı tutulmaktadır?

Santral, Çin'den gelen personele istihdam alanı yaratmıştır...

Bartın-Amasra Bölgesi'nde Hattat Holding ile Çinli ortağı tarafından inşa edilmek istenen santral için halen Çin'den getirilen personel kuyularda çalıştırılmaktadır. Ucuz iş gücü olarak çalıştırılan bu personel, yarın doğal olarak santral inşaatında da çalıştırılmak istenecektir. Yerel halkın tepkisi, on kat abartılmış istihdam rakamları verilerek yayılan söylentilerle bastırılmaya çalışılmaktadır. Santralin işletmeye girmesi halinde çevre üzerinde yaratacağı olumsuz etkiler göz önüne alındığında, bırakın yeni istihdam alanının yaratılmasını, yöredeki turizm etkinliklerinin sona ermesinin yanı sıra, balıkçılık, çilek, fındık vb. tarımsal ve ormancılık faaliyetlerden gelir sağlayan çok sayıda insanın zarara uğrayacağı, hatta bu işlerde çalışan birçok insanın işsiz kalacağını söylemek mümkündür.

Yerli taşkömürü ile çalıştırılacağı söylenen santral bölgesine yüksek tonajlı deniz araçlarının yanaşmasına olanak sağlayacak liman yapılması planlanmakta mıdır?

İnşa edilmek istenen santralin bölgede çıkarılacak taşkömürü ile çalıştırılacağı ve böylece yerli kaynak kullanılarak elektrik enerjisi üretimindeki dış kaynak bağımlılığına karşı da bir ölçüde önlem alınmış olunacağı ifade edilmektedir. Santral için ihtiyaç duyulan taşkömürü rezervlerinin yetersizliği veya fiyatı nedeniyle ithal kömür kullanımının düşünülmesi nedeniyle mi böyle bir liman planlanmaktadır? Eğer planlama içerisinde böyle bir düşünce yer alıyorsa elektrik üretimindeki dışa bağımlılık nasıl azaltılacaktır?

Kaldı ki yerli kömür kullanılacak olsa dahi termik santralin bölgenin doğal, tarihi güzellikleri ile yaşam koşulları üzerinde tahribat yaratacağı açıktır. Bütüncül bir planlamadan uzak şekilde, kültür ve tabiat varlıkları yönüyle zengin olan bölgenin potansiyelini yok edecek, bölge insanının yaşam olanaklarını tehdit edecek böylesi bir enerji yatırımını kabul etmek mümkün değildir. Bu yanlıştan derhal vazgeçilmelidir.

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Görmezden Gelerek Yapılan Enerji Yatırımlarının Sonu Felakettir...

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
PEYZAJ MİMARLARI ODASI
6 Mart 2012

Piyasacı-Muhafazakar AKP, kadınları toplumsal yaşamdan dışlamaya çalışıyor...

KADINLAR EVE HAPSEDİLMEK İSTENİYOR

8 Mart Kadınların Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü'nü kutlamaya başlayalı 150 yılı aşkın bir süre geçmesine rağmen, kadınlara karşı uygulanan cinsiyet ayrımcılığı her alanda olduğu gibi mesleğimizi yaparken mühendis kadınların da karşısına çıkıyor. Yüzlerce yıllık erkek egemen zihniyet tüm ağırlığıyla, kadınları işte, evde ve sokakta baskı altına almaya çalışıyor.

Neoliberal politikalarla toplumsal yaşamın her alanına kapitalizmin nüfuz ettiği; torba yasa, Genel Sağlık Sigortası ve kanun hükmünde kararnamelemlerle (KHK) haklarımızın gasp edildiği; esnek çalışma koşullarının en fazla kadınları mağdur ettiği; kadın emeğinin sömürüsünün arttığı; güvencesiz çalışmanın yasallaştığı; ilköğretim sistemini 12 yıla çıkarır görünürken gerçekte zorunlu ilköğretimi 4 yıla düşüren ve özellikle kız çocuklarının, insanlığın ve yurttaşlığın gerektirdiği olanaklardan yoksun bırakacak olan 4+4+4 eğitim sisteminin hayata geçirilmeye çalışıldığı; an be an gözetlenip dinlendiğimiz; tek tiplendirmenin, farklı olanı sindirmenin devlet politikası olduğu bu dönemde her şeye rağmen inadına mücadele ederek ayakta olduğumuzu, yılmadığımızı göstermek için bir kez daha 8 Mart'ta bir aradayız.

İş yerinde kadınların maruz kaldığı ayrımcılıklar; terfi ve atamalarda liyakatin esas alınmaması; ücret eşitsizliği; taciz, tecavüz ve mobbing uygulamaları yetmezmiş gibi bir de ev yaşamında toplumsal görev dağılımının eşitsizliği yüzünden kadınlar iki kat eziliyor. Sosyal devletin gerekliliği ve sorumluluğu olan, ev işleri, çocuk, yaşlı ve hasta bakımı sadece kadınların sırtına yüklenerek görev dağılımının toplumsallaşması engellenmektedir. AKP Hükümeti'nin bir yanı ile piyasacı diğer yanı ile muhafazakar politikaları, kadınları toplumsal yaşamdan dışlayarak eve hapsedmeyi hedeflemektedir. Bir taraftan sosyal haklar kısıtlanırken diğer taraftan işyerlerinde ücretsiz kreşlerin olmadığı koşullarda "En az üç çocuk doğurun" telkinleri ile kadının toplum içindeki sosyal rolü "ev-çocuk-yaşlı bakımı" üçgeni olarak tanımlanmaktadır.

Kendimizi ifade ettiğimiz, toplumsal mücadelenin en önemli ayaklarından biri olan sendika ve Odalarda kadınların aktif bir şekilde yer alıp, söz söyleme mekanizmalarında olabilmesi için gerekli altyapıyı oluşturmak ise olmazsa olmazlarımız arasındadır. Demokratik Kitle Örgütlerinde farklı yönetim birimlerinde ismen bulunmalarına rağmen cismen ortada olmayan kadın yapılarının aktifleştirilmesinin, kadınların yönetime gelmelerini önleyen koşulların ortadan kaldırılmasının gerektiğini bir kez daha vurguluyoruz. Oda yaşamının, kadınların yer alabileceği şekilde düzenlenmesini böylece kadınların üye ve yönetici olarak var olabilmelerinin yolunun özgürlükçü bir yönetim anlayışından geçtiğinin altını çiziyoruz. Bizler bu ülkede eşit, demokratik, barış içerisinde yaşamı savunanlar olarak, tüm adaletsizliklerin salt üretim araçlarının el değiştirmesiyle çözülemeyeceğini, bir sihirli değnek ile; kadın sorununun, barış sorununun, çevre sorununun, kültürel sorunların ortadan kaldırılamayacağını biliyoruz. Bu ülkede eşit, doğaya saygılı, barış içinde bir başka yaşamı hep birlikte inşa etmenin mümkün olduğunu söylüyoruz.

Hepimizin bildiği gibi bu ülkede kadınlar sokak ortasında dövülüyor, öldürülüyor; gazetelerin baş sayfalarına ölü bedenleri manşet olarak veriliyor ve şiddetin her tür-

lüsüne maruz kalıyor. Kadınlar en yakınları tarafından öldürülüyor. Taciz ve tecavüz suçunu işleyen erkeklerin yüzde 91'ini kadınların en yakınındaki erkekler oluşturuyor. Piyasacı politikalarıyla öne çıkan AKP İktidarı süresince kadın cinayetlerinin yüzde 1400 oranında arttığı; kadın istihdamının yüzde 39'lardan yüzde 24'lere gerilediği; İzmir'de Fevziye Cengiz'in polis tarafından konsomatris olduğu bahanesiyle karakolda kameralar önünde dövüldüğü; N.Ç davasında hukukun tecavüze uğradığı Türkiye'de; 2006 yılında "Kadın da olsa çocuk da olsa gereği yapılır" diyen, kadın erkek eşitliğine inanmadığını söyleyen, "Kadının yeri evidir" anlayışını sergileyen, "En az üç çocuk" öneren Başbakan, açıkça kadına karşı şiddet uygulamakta ve uygulayanı meşru görmektedir.

Hükümet iktidarda olduğu ve şiddetin bu kadar içselleştirildiği bu dönemde kadınların özgürlüğü, eşitliği ve adalet adına hiçbir adım atmamışken, üstüne üstlük bir de Kadın ve Aileden Sorumlu Bakanlık'ın adından "kadını" silerek, Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı'nı kurmuştur. Kadın ve Aileden Sorumlu Bakanlık'ın ayrıarak kadınlara özel bir bakanlık kurulması gerekliliği tartışılırken, ne yazık ki kadını özgür bir birey olarak tamamen yok sayan, onu sadece "aile" içinde bir anne, eş, ve kız kardeş olarak gören bir uygulama yeniden karşımıza çıkmıştır.

Barış İsteyen Kadınların Sesi Kısılamaz

Şiddeti toplumsal hayatın her alanında yaşatan ve yaygınlaştıran Hükümet, ülkemizi gün geçtikçe savaş ortamına sürüklemekte ve barış kapılarını açılmamak üzere kapatmaktadır. "Analar ağlamasın" diye haykıran kadınları "duygu sömürüsü" yapmakla suçlayarak, barış için mücadele eden kadınların sesini kısmak istemektedir.

Her gün en az üç kadının öldürüldüğü ülkemizde, savcılığa suç duyurusunda bulunup koruma isteyen kadınları dahi koruyamayan ve katilleri cezalandırmayan devlet, kadın cinayetlerine "Dur" diyen KESK'li kadınları tutuklamıştır.

Toplumsal yaşamda cinsiyet eşitsizliğine son vermeyen, aksine giderek derinleştirecek politikalara imza atan ve kırk binden fazla insanın yaşamına mal olan savaşı bitirebilecek olanaklara sahip olduğu halde devlet eğitimde cinsiyet eşitliğini savunan kadın eğitimcileri, barış isteyen kadınları tutuklamıştır.

Kadınlara yönelik tüm bu baskı ve zulüm politikaları bu ülkenin demokrasi güçlerini yıldırıma yetmeyecektir. "Yaşasın Örgütlü Kadın Mücadelesi" sloganını hep bir ağızdan haykırırken, bu davaların takipçisi olmaya devam edeceğimizi buradan kamuoyuna duyuruyoruz.

Gücümüzün birliğimizden doğduğuna olan inancımızla, bütün kadınların birlik ve dayanışma günü olan 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü kutluyoruz.

Bugün Rusya, Çin, Uganda, Zambiya Moldova ve Tacikistan'ın da aralarında bulunduğu 21 ülkede 8 Mart resmi tatildir. Türkiye'de de 8 Mart'ın resmi tatil edilmesini istiyoruz.

YAŞASIN 8 MART!

YAŞASIN KADIN DAYANIŞMASI!

EMEĞİMİZ BEDENİMİZ KİMLİĞİMİZ BİZİMDİR!

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
MERKEZ KADIN KOMİSYONU

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
8 Mart 2012

DAHA FAZLA FUKUŞİMA OLMADAN NÜKLEER SANTRALLERDEN VAZGEÇİN!

11 Mart 2011 tarihinde Japonya'daki depremin ardından Fukuşİma Nükleer Santrali'nde dünyanın en büyük nükleer felaketlerinden biri meydana geldi. Felaketin insan ve çevre sağlığı üzerine etkileri hakkında kesin bir veriye ulaşmak için aradan bir yıl geçmiş olmasına rağmen hala erken. Felaketin ardından 10 kilometre çapındaki alanda 90 bine yakın kişi tahliye edildi. 22 kilometre çapındaki alanda ise 200 bine yakın kişinin tahliye olduğu tahmin ediliyor. Uluslararası Atom Enerji Ajansı (UAEA) kazanın ardından nükleer kaza ciddiyeti seviyesi (INES) hakkında Japon Hükümeti'nden talimat bekliyormuşçasına seviyeyi 4 olarak gösterdi, ardından Japon Nükleer Güvenlik Ajansı tarafından 12 Nisan 2011 tarihinde Çernobil'de yaşanan felaketin seviyesine yani 7. seviyeye yükseltildi. UAEA da bunu takip etti. Uluslararası bir oyun sergilendi, ama gerçekler örtülemeyecek kadar büyük bir felaketi gösteriyordu.

Yer Gök Radyasyona Bulandı

Fukuşİma Nükleer Santral Kazası sonrası radyasyon bulaşmış toprak halen temizlenmeye çalışılıyor, radyasyon bulaşmış toprak ve malzemeler geçici merkezlere taşınıyor. Su da kirlendi. Fransız Nükleer Güvenlik Enstitüsü, kaza sonrası denizlerdeki en büyük radyoaktif kirlenmenin gerçekleştiğini söylüyor. Tahminleri 27 bin tera bekerel değerinde radyoaktif sezyum-137'nin okyanusa sızdığı yönünde. Hiroşİma'da bu rakam 89 tera bekereldi. Fukuşİma ilinde, bölgede bulunan sezyum-137 izotopunun 11 Mart öncesine göre 58 kat daha fazla olduğu ölçülüyor. Fukuşİma'da ilk yirmi dört saatte soğutulamayan reaktörde büyük bir hidrojen patlaması oldu. Yüksek miktarda radyasyon havaya karıştı.

Oysaki nükleer lobi, Fukuşİma benzeri bir kazanın gerçekleşmesinin olasılığının ne kadar düşük olduğunu söyleyip duruyordu yıllarca.

Fukuşİma Kazası'ndan kaynaklanan tazminatlar ve Daiçİ'deki altı reaktörün çalışmasının durdurulması için açılan ihale yaklaşık olarak 500-650 milyar dolarlık bir tutar oluşturacağı tahmin ediliyor. Bu durumda TEPCO şirketinin bunu karşılaması mümkün gözükmediğinden Japon Hükümeti'nin TEPCO'yu bu zor durumdan kurtarması artık kaçınılmaz olmuştur. Bu durumda oluşan hasarın neredeyse tamamı Japon halkının omuzlarına yüklenecektir.

Fukuşİma sonrası bir çok ülkede nükleer santral karşıtı eylemler sonuç vermiş, Alman Hükümeti 2022'ye kadar tüm nükleer santrallerini kapatacağını duyurmuş, Alman Şirketi Siemens ne Almanya'da ne başka bir yerde artık nükleer santral inşa etmeyeceğini açıklamıştır. İtalya Çernobil'den sonra dört reaktörünü kapatmış nükleersiz bir ülkeydi. Fukuşİma sonrası İtalya'da referandum yapıldı. Oylamaya gidenlerin yüzde 90'ından fazlası "nükleere hayır" dedi. İsviçre Fukuşİma'dan sonra beş reaktörünü kapatma kararı aldı. 2034'e kadar, reaktörleri kademeli olarak kapatacak.

Hükümet Kör, Hükümet Sağır

Ülkemizde ise Akkuyu Nükleer Santrali için AKP Hükümeti dünyadan bir haber, nükleer ısrarını sürdürmektedir. Kapalı kapılar arkasında uluslararası antlaşma ile Rus şirketinin vergi vermeyeceği, hissesi yüzde 51'in altına düşmeyeceği, istediğinde ilave arazi alabileceği ve daha önce hiçbir yerde denenmemiş olan VVER-1200 Tipi Nükleer Santralin atıklarının ne olacağı sorusu ortada duran ve bütün sonuçlarından ülkemizin zarar göreceği bir anlaşma bizlere AKP Hükümeti eli ile dayatılmıştır.

Rusya tarafından kurulan Akkuyu Nükleer Güç Santrali Elektrik Üretim Anonim Şirketi'nin kuruluşunu 14 Aralık 2010 tarihi itibarıyla resmi olarak gerçekleştirmiştir. Akkuyu NGS Elektrik Üretim A.Ş tarafından "Akkuyu Nükleer Güç Santral" projesi ile ilgili ÇED başvuru dosyası 2 Aralık 2011 tarihinde bakanlığa sunulmuştur. ÇED başvuru dosyası 1 Mart 2012 tarihinde ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı İnternet sitesinde sessiz sedasız halkın görüşüne açılmıştır.

Nükleer santraller, kirli, pahalı, atık sorunu çözülmemiş, riskli bir enerji kaynağıdır.

Ülkemizin yerli ve yenilenebilir kaynakları potansiyeli değerlendirilmeyi beklemektedir.

Türkiye'nin nükleer teknoloji ve nükleer santral sahibi olacağı iddiaları tamamen kandırmacıdır. Yapılan anlaşma ile Türkiye değil, Rusya Türkiye'de nükleer santral sahibi olacaktır.

Nükleer santrallerden ucuz elektrik sağlanamamaktır. Nitekim ülkemiz için önerilen fiyat da diğer kaynaklardan elektrik üretim maliyetini katlamaktadır. TETAŞ üzerinden verilen alım garantisi ile 51 milyar dolarlık kaynağın Rusya'ya aktarılması söz konusudur.

Akkuyu'da kurulacak olan santral, 36 yıl önce 1976 yılında verilmiş olan yer lisansına dayanmaktadır. 36 yıl içindeki değişimleri hesaba katmayan bir yer lisansının kabulü mümkün değildir.

Bunca teknoloji ve endüstriye sahip, felaketler karşısında örgütlü toplumlardan birinde bile Çernobil düzeyinde nükleer santral kazası meydana gelebiliyor ise; İkitelli'de radyoaktif hastane atığına sahip çıkamadığı için 300 vatandaşının radyasyona maruz kaldığı, Kütahya'da maden işletmesinden sızan siyanürün köylerdeki içme suyuna karıştığı, Van depreminde halkına çadır götüremeyen, kontrol edilen binaları artçı sarsıntılarda yıkılan, çadırlarında insanların yandığı, daha yeni Pozantı'da bir HES projesi olarak kurulan barajın kapağının patlaması sonucu 10 işçinin boğularak öldüğü, nükleer santrali "tüpgaz" ile kıyaslayan başbakan ile yönetilen bir ülkede nelerin olabileceği tahmin etmek güç değildir...

Ülkemizde ise Akkuyu Nükleer Santrali için AKP Hükümeti dünyadan bir haber, nükleer ısrarını sürdürmektedir. Yakın coğrafyamızda yaşanan son gelişmeler de

göstermektedir ki, halkları birbirine düşürecek emperyal oyunların altında kapitalizmin doymak bilmez enerji ihtiyacı vardır.

Türkiye nükleer santraller kurulmadığı için değil, son 40 yıla damgasını vuran sağ liberal işbirlikçi siyasetçilerin yarattığı kaos ile bir krizin eşiğine getirilmiştir. Enerji üretiminde her zaman doğru seçenekler vardır. Bütün mesele yenilenebilir enerji kaynaklarımızı öne çıkaran doğru bir planlama ve kamusal anlayışın yaratılması, mevcut kaynaklarımızın çevreye uyumlu bir şekilde değerlendirilmesidir. Enerji alanında yaşanan özelleştirmeler ile Türkiye enerji yönetim erkini ulusal ve uluslararası sermayenin çıkarlarına teslim etmiştir. Şimdi nükleer santral değil, enerji kaynaklarımızı kamu yararına devreye sokmak, enerji verimliliğini gerçek anlamda hayata geçirmek, enerjide toplumsal adaleti ve hukuku yaratmak zamanıdır.

Banka hesaplarını insan hayatından önde tutanlara, havamızı, suyumuzu kirletenlere, tüp gazla nükleer santrali ayıramayanlara geleceğimizi teslim etmeyeceğiz.

Fukuşima bir daha asla!

Nükleere İnat Yaşasın Hayat!

**NÜKLEER KARŞITI PLATFORM ADINA
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
10 MART 2012**

EMO 42. DÖNEM BASIN DUYURULARI

Çernobil'in 24. yılında, nükleer santral kurma girişimleri protesto edilecek... NKP'DEN ÇERNOBİL ETKİNLİKLERİ

Nükleer Karşıtı Platform (NKP), Çernobil Nükleer Santral Felaketi'nin 24. yılı nedeniyle bir dizi etkinlik düzenleyecek. Rusya ve Güney Kore ile imzalanacak ikili anlaşmalarla Mersin ve Sinop'ta nükleer santral kurma girişimlerine karşı mücadele kararlılığını ortaya koyan NKP; ilk etkinliğini yarın (16 Nisan Cuma günü) saat 13.00'de Ankara'da Yüksel Caddesi'nde kitlesel bir basın açıklaması düzenleyerek gerçekleştirecek. Basın açıklamasıyla "Çernobil bir daha asla" ana teması altında düzenlenecek etkinliklere çağrıda bulunulacak.

NKP'nin Çernobil Felaketi'nin 24. yılı nedeniyle gerçekleştireceği etkinlik programı şöyle belirlendi:

Basın Açıklaması

Tarih: 16 Nisan Cuma günü

Saat: 13.00

Yer: Yüksel Caddesi, Kızılay, Ankara

Nükleer Çöplük-Fotoğraf Sergisi

Tarih: 20 Nisan Salı günü

Yer: Mimarlar Odası Önü. Konur Sokak, Kızılay, Ankara

"Akkuyu"- Film Gösterimi

Tarih: 21 Nisan Çarşamba günü

Saat: 18.00

Yer: Ekoloji Kolektifi. İnkılap Sok, 26/4, Kızılay, Ankara

"Nükleer Karşıtı Hareketin Türkiye Tarihi, Nereden Nereye" Söyleşisi

Hilmi Çamurdan

Tarih: 21 Nisan Çarşamba günü

Saat: 19.00

Yer: Ekoloji Kolektifi. İnkılap Sok, 26/4, Kızılay, Ankara

"Tehdit (Threat)" -Film Gösterimi

Tarih: 22 Nisan Perşembe günü

Saat: 18.30

Yer: Jeoloji Mühendisleri Odası Konferans Salonu, Bayındır Sok, 7/7 Kızılay, Ankara

"Mersin ve Akkuyu Halkı Yeni Bir Çernobil İstemiyor" Yürüyüş ve Mitingi

Tarih: 24 Nisan Cumartesi günü

Saat: 12.00

Toplanma Yeri: Büyükşehir Belediyesi(Taş Bina) Önü.

“Radyofobi (Radiophobia)”-Film Gösterimi

Tarih: 24 Nisan Cumartesi günü

Saat: 17.00

Yer: Elektrik Mühendisleri Odası Konferans Salonu, Ihlamur Sok, No: 10, Kat:T, Kızılay, Ankara

TBMM’ye Toplu Kart Gönderimi ve Basın Açıklaması

Tarih: 26 Nisan Pazartesi günü

Saat: 12.30

Yer: Kızılay PTT. İzmir Caddesi, Kızılay, Ankara

(Toplu kart gönderiminin ardından Başbakanlık önüne yürünerek basın açıklaması yapılacaktır)

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM SEKRETARYASI
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
15.04.2010

MERSİN’DE NÜKLEER SANTRALA HAYIR MİTINGİ

Mersin Nükleer Karşıtı Platform’un (NKP) öncülüğünde nükleer santrallara karşı miting düzenlenecek. Nükleer Karşıtı Platform’un da desteklediği miting, 26 Haziran 2010 tarihinde saat 17.30’da Mersin Metropol Miting Alanı’nda yapılacak. Miting öncesinde saat 17.00’de Mersin Devlet Hastanesi önünde buluşacak olan katılımcılar, buradan miting alanına yürüyüş gerçekleştirecekler. Sendikalar, meslek örgütleri, sivil toplum örgütleri ve partilerin de yer alacağı mitinge, İstanbul ve Ankara başta olmak üzere Mersin dışından da katılım olacak. Mersin NKP Temsilcisi Sebahat Aslan’ın açılış konuşmasıyla başlayacak olan mitingde Merkez NKP adına Elektrik Mühendisleri Odası Yönetim Kurulu Başkanı Cengiz Göltaş, Sinop Çevre Platformu Temsilcisi Kayhan Konukçu konuşma yapacak. Ardından katılımcılardan konuk konuşmacılara da söz verilecek.

Nükleer Santral’a Hayır Mitingi

Tarih: 26 Haziran 2010-Cumartesi

Toplanma Yeri: Mersin Devlet Hastanesi

Toplanma Saati: 17.00

Miting Yeri: Mersin Metropol Miting Alanı

Miting Saati: 17.30

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM SEKRETARYASI
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
24.06.2010

NKP'DEN TBMM ZİYARETLERİ

Nükleer Karşıtı Platform'un (NKP) sekreteryasını yürüten Elektrik Mühendisleri Odası öncülüğünde Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası, Enerji Sanayi ve Maden Kamu Emekçileri Sendikası ile Çevre Mühendisleri Odası'ndan yöneticilerden oluşan heyet adına TBMM'de grubu olan partilerden randevu talep etti. Bu çerçevede heyet, yarın (6 Temmuz 2010) saat 11.30'da CHP Grup Başkanvekili Mehmet Akif Hamzaçebi'yi, saat 16.00'da ise BDP Grup Başkanvekili Ayla Akat Ata'yı ziyaret edecek. MHP Grup Başkanvekili Mehmet Şandır ile 7 Temmuz Çarşamba günü saat 10.30'da görüşme yapılacak.

TBMM'de görüşülmekte olan Akkuyu'da nükleer santral kurulmasına ilişkin Rusya ile yapılan anlaşmaya ilişkin tasarıya milletvekillerinin karşı çıkmasını isteyecek olan heyet, anlaşmanın olumsuzluklarına ilişkin olarak grup başkanvekillerine rapor sunacaklar.

NKP Heyeti'nin TBMM Ziyaretleri

CHP Grup Başkanvekili Mehmet Akif Hamzaçebi'ye ziyaret

Tarih: 6 Temmuz 2010

Saat: 11.30

Yer: CHP Grup Yönetim Kurulu Salonu Ana Bina Kat: 2

BDP Grup Başkanvekili Ayla Akat Ata'ya ziyaret

Tarih: 6 Temmuz 2010

Saat: 16.00

MHP Grup Başkanvekili Mehmet Şandır'a ziyaret

Tarih: 7 Temmuz 2010

Saat: 10.30

NÜKLEER KARŞITI PLATFORM SEKRETERYASI
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
05.07.2010

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI BASIN DUYURUSU

Elektrik Mühendisleri Odası 42. Dönem 3. Koordinasyon Kurulu Antalya'da toplanıyor. EMO Yönetim Kurulu, Koordinasyon Kurulu toplantısı öncesinde Antalya'da 1 Nisan Cuma günü (yarın) saat 13.30'da bir basın toplantısı düzenleyecek. Basın toplantısında, Japonya'da deprem ve tsunami felaketinin ardından Fukushima Nükleer Santrali'nde meydana gelen patlama ve radyasyon sızıntısına ilişkin 20 günlük süreçte yaşanan gelişmeler ve ülkemizde son günlerde ifade ve düşünce özgürlüğü konusunda yaşanan kaygı verici gelişmeler değerlendirilecektir.

EMO Yönetim Kurulu Basın Toplantısı

Konu: Fukushima Nükleer Santrali'ndeki patlama ve sızıntıların ardından yaşanan gelişmeler ile ülkemizdeki ifade ve düşünce özgürlüğü konusundaki gelişmeler üzerine değerlendirme.

Tarih: 1 Nisan 2011 Cuma günü

Saat: 13.30

Yer: Antalya Kervansaray Lara Otel-Hematit Salonu

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
42. DÖNEM YÖNETİM KURULU
31.03.2011

EMO, Çevre ve Şehircilik Bakanlığı önünde kitlesel basın açıklaması yapacak...

FEN ADAMLARINA MÜHENDİS YETKİSİ VERİLEMEZ

Elektrik Mühendisleri Odası (EMO), mühendislerin yetki alanına girecek şekilde düzenleme yapan 9 Şubat 2012 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan “Elektrik İle İlgili Fen Adamlarının Yetki, Görev ve Sorumlulukları Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik” karşısında tepkisini göstermek üzere Çevre ve Şehircilik Bakanlığı önünde kitlesel basın açıklaması yapacak. Yarın (3 Mart 2012) saat 13.00’de yapılacak olan kitlesel basın açıklamasına katılım için Necatibey Caddesi Sezenler Sokak’taki Atatürk Lisesi önünden otobüs kaldırılacak.

Basın Açıklaması

Tarih: 3 Mart 2012-Cumartesi günü

Saat: 13.00

Yer: Çevre ve Şehircilik Bakanlığı Hizmet Binası
2179. Sokak No:5 Söğütözü-Çankaya/ANKARA
(CHP Binası arkası)

Ulaşım: Saat 12.30’da Atatürk Lisesi önünden otobüs kaldırılacak.

ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ ODASI
2 Mart 2012